

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบการรับรู้คติการหน้าที่ของหนังสือพิมพ์และสัมพันธภาพที่มีต่อกันระหว่างนักการเมืองกับนักข่าว” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็น เปรียบเทียบระหว่างสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (นักการเมือง) กับนักข่าวสายการเมืองต่อบทบาทเชิงวิชาชีพ รวมทั้งศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจของทั้งสองฝ่ายต่อเสรีภาพและความรับผิดชอบการกำหนดความหมาย “ข่าว” ตลอดจนสัมพันธภาพและภาพลักษณ์ที่มีต่อกันระหว่างนักการเมืองกับนักข่าว ข้อมูลจากผลการวิจัยนำเสนอแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการรับรู้ของนักการเมืองกับนักข่าว โดยวิเคราะห์จากค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) ดังนี้

2.1 เปรียบเทียบการรับรู้ของนักการเมืองกับนักข่าวต่อประเด็นต่างๆ เกี่ยวกับบทบาทด้านการเสนอข่าว เสรีภาพและความรับผิดชอบ และสัมพันธภาพรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์

2.2 เปรียบเทียบการรับรู้ของนักการเมืองกับนักข่าวต่อลำดับความสำคัญของ “ข่าว” และลำดับความสำคัญของเหตุการณ์ที่ควรจะเป็น “ข่าว”

2.3 เปรียบเทียบการรับรู้ภาพลักษณ์ที่มีต่อกันระหว่างนักการเมืองกับนักข่าว

ส่วนที่ 3 ทดสอบสมมติฐาน เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) โดยใช้ค่าสถิติที (T-Test) ค่าสถิติเอฟ (ANOVA) และทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยสถิติสหสัมพันธ์ (Correlation)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

1. นักการเมือง

ข้อมูลทั่วไปของนักการเมืองจำนวน 120 คน เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลเช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา การสังกัดพรรคการเมืองและการเขตเลือกตั้ง จำนวนสมัยที่เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร(ส.ส) และการที่เคยดำรงตำแหน่งทางการเมืองในรัฐบาล ปรากฏผลดังนี้

1.1 เพศ

กลุ่มตัวอย่างนักการเมืองที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 94.2 และเป็นเพศหญิงจำนวน 7 คน ร้อยละ 5.8

1.2 อายุ

กลุ่มใหญ่ที่สุดมีอายุระหว่าง 40-49 ปี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมาอายุระหว่าง 50-59 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 26.7 อายุระหว่าง 30-39 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 25.0 ส่วนผู้มีอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 และ ผู้มีอายุ 60 ปีขึ้นไปจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 ตามลำดับ

1.3 ระดับการศึกษา

นักการเมืองจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 43.3 จบการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า รองลงมาเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าจำนวน 45 คน

คิดเป็นร้อยละ 37.5 ผู้จบการศึกษาระดับมัธยมหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพจำนวนเท่ากัน คือ 8 คน คิดเป็นร้อยละ 6.7 นอกนั้นเป็นผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8

1.4 การสังกัดเขตการเลือกตั้ง

จากจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร(ส.ส) 120 คน เป็นส.ส สังกัดเขตภาคตะวันออก เชียงใหม่ มากที่สุด จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 39.2 รองลงมาเป็น ส.ส ภาคกลาง จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 และ ส.ส ภาคเหนือและกรุงเทพฯ จำนวนเท่ากันคือ 17 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 ตามลำดับ และเป็น ส.ส ภาคใต้น้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0

1.5 การสังกัดพรรคการเมือง

จากจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร(ส.ส) 120 คน เป็นส.ส จากพรรคความหวังใหม่มากที่สุด จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 31.7 รองลงมาเป็น ส.ส จากพรรคประชาธิปัตย์ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8 ส.ส. จากพรรคชาติพัฒนา จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 ส.ส จากพรรคประชากรไทยและพรรคชาติไทย จำนวน 10 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 8.3 นอกนั้นเป็น ส.ส จากพรรคกิจสังคม จำนวน 7 คน เสรีธรรม จำนวน 4 คน และเอกภาพ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 ร้อยละ 3.3 และร้อยละ 1.7 ตามลำดับ

1.6 จำนวนสมัยที่เคยเป็น ส.ส

นักการเมืองส่วนใหญ่เคยเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาแล้วเป็นสมัยที่ 2-3 จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 เคยเป็น ส.ส สมัยที่ 4-5 จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 29.2 ส.ส สมัยแรก มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8 และเป็น ส.ส มาแล้วมากกว่า 5 สมัย มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5

1.7 เป็น ส.ส ฝ่ายค้าน/รัฐบาล

นักการเมืองจำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 เคยเป็นหรือส่วนใหญ่เป็น ส.ส ฝ่ายรัฐบาล รองลงมาเป็นพอ ๆ กันทั้งฝ่ายค้านและรัฐบาลมีจำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 34.2 นอกนั้นเป็นหรือส่วนใหญ่เคยเป็นฝ่ายค้าน มีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 28.3

1.8 การดำรงตำแหน่งทางการเมืองในรัฐบาล

มี ส.ส จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 63.3 เคยดำรงตำแหน่งทางการเมืองใน รัฐบาล เช่น รัฐมนตรีว่าการ รัฐมนตรีช่วยว่าการ ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการ เลขาธิการ รัฐมนตรี ผู้ช่วยเลขาธิการรัฐมนตรี รองโฆษกรัฐบาล ประธานกรรมการ ฯลฯ ส่วนที่ เหลือนอกจากนั้นมีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 36.7 ไม่เคยดำรงตำแหน่งทางการเมืองใน รัฐบาล

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปเป็นตาราง (ดังตารางที่ 1) ได้ดังนี้ คือ

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างนักการเมืองจำแนกตาม
ลักษณะส่วนบุคคล

ข้อมูลทั่วไปของนักการเมือง	จำนวน (N = 120)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	113	94.2
หญิง	7	5.8
อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	7	5.8
อายุ 30 - 39 ปี	30	25.0
อายุ 40 - 49 ปี	45	37.5
อายุ 50 - 59 ปี	32	26.7
อายุ 60 ปีขึ้นไป	6	5.0
ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษา	8	6.7
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	8	6.7
ปริญญาตรี/เทียบเท่า	52	43.3
ปริญญาโท/เทียบเท่า	45	37.5
ปริญญาเอก/เทียบเท่า	7	5.8
การสังกัดเขตการเลือกตั้ง		
กรุงเทพมหานคร	17	14.2
ภาคกลาง	27	22.5
ภาคเหนือ	17	14.2
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	47	39.2
ภาคใต้	12	10.0

ตารางที่ 1 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างนักการเมืองจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ข้อมูลทั่วไปของนักการเมือง	จำนวน (N = 120)	ร้อยละ
การสังกัดพรรคการเมือง		
ความหวังใหม่	38	31.7
ชาติพัฒนา	18	15.0
ประชาธิปัตย์	10	8.3
กิจสังคม	7	5.8
เสรีธรรม	4	3.3
ประชาธิปัตย์	31	25.8
ชาติไทย	10	8.3
เอกภาพ	2	1.7
จำนวนสมัยที่เคยเป็น ส.ส		
สมัยแรก	31	25.8
สมัยที่ 2-3	39	32.5
สมัยที่ 4-5	35	29.2
มากกว่า 5 สมัย	15	12.5
เป็น ส.ส ฝ่ายค้าน/รัฐบาล		
เป็นหรือส่วนใหญ่เป็นฝ่ายค้าน	34	28.3
เป็นหรือส่วนใหญ่เป็นฝ่ายรัฐบาล	45	37.5
เป็นพอๆกันทั้งฝ่ายค้าน-รัฐบาล	41	34.2
การดำรงตำแหน่งทางการเมืองในรัฐบาล		
เคย	76	63.3
รัฐมนตรี		
ที่ปรึกษารัฐมนตรี		
เลขานุการหรือผู้ช่วยเลขานุการ		
อื่น ๆ		
ไม่เคย	44	36.7

2. นักข่าวสายการเมือง

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของนักข่าวการเมือง เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา ชื่อฉบับที่สังกัด อายุงาน ตำแหน่งและสายงานที่รับผิดชอบ ตลอดจนประสบการณ์การดำเนินงานในอาชีพนักข่าว ปรากฏผลดังนี้

2.1 เพศ

จากจำนวนนักข่าวทั้งหมด 98 คน เป็นนักข่าวเพศชายมากกว่าเพศหญิง คือเป็นเพศชายจำนวน 55 คน ร้อยละ 56.1 และเป็นนักข่าวเพศหญิงจำนวน 43 คน ร้อยละ 43.9

2.2 อายุ

กลุ่มใหญ่ที่สุดมีอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 59.2 รองลงมา มีอายุระหว่าง 30 - 39 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 30.6 สำหรับผู้มีอายุระหว่าง 40-49 ปี มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 7.1 ผู้มีอายุระหว่าง 50-59 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 และผู้มีอายุ 60 ปีขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0

2.3 ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาของนักข่าวส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีจำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 94.9 และมีผู้จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 3 คนคิดเป็นร้อยละ 3.1 และระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

2.4 ฉบับที่สังกัด

นักข่าวจำนวน 98 คน จากหนังสือพิมพ์จำนวน 10 ฉบับ โดยเป็นนักข่าวที่มาจากหนังสือพิมพ์ผู้จัดการจำนวนมากที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 มาจาก

หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 มาจากหนังสือพิมพ์ข่าวสดและ
 วัฏจักรรายวันจำนวนเท่ากันคือ 12 คน คิดเป็นร้อยละ 12.2 มาจากหนังสือพิมพ์สยามโพสต์
 จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10.2 และมาจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ มติชน บ้านเมือง และ
 แนวหน้า จำนวนเท่ากันคือฉบับละ 8 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 และจำนวนน้อยที่สุดเป็นนักข่าว
 จากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1

2.5 สายงานที่รับผิดชอบ

นักข่าวกลุ่มใหญ่ที่สุดจะรับผิดชอบในสายงานข่าวซึ่งประจำกองบรรณาธิการ
 เช่น บรรณาธิการข่าวหน้าหนึ่ง หัวหน้าข่าวหน้า 1 หัวหน้าข่าวการเมือง ผู้เรียบเรียงข่าว
 (rewriter) จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 51.0 รองลงมาจะรับผิดชอบในสายงานข่าว
 ของรัฐสภา จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 27.6 กลุ่มที่น้อยที่สุดจะรับผิดชอบในสายงาน
 ข่าวของทำเนียบรัฐบาล มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 21.4

2.6 ระยะเวลาที่ผ่านงานในอาชีพนักข่าว

กลุ่มใหญ่ที่สุดผ่านงานนักข่าวมาแล้ว 2-4 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 32.7
 รองลงมาจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 27.6 ผ่านงานมา 5-7 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็น
 ร้อยละ 18.1 ผ่านงานมาแล้วมากกว่า 10 ปี และมีนักข่าวจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3
 ผ่านงานมาแล้ว 6 เดือน- 1 ปี กลุ่มที่น้อยที่สุดได้ผ่านงานมาแล้ว 8-10 ปี มีจำนวน 7 คน คิด
 เป็นร้อยละ 7.1

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปเป็นตาราง (ดังตารางที่ 2) ได้ดังนี้ คือ

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างนักข่าวสายการเมืองจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ข้อมูลทั่วไปของนักข่าว	จำนวน (N = 98)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	55	56.1
หญิง	43	43.9
อายุ		
ต่ำกว่า 30 ปี	58	59.2
อายุ 30 - 39 ปี	30	30.6
อายุ 40 - 49 ปี	7	7.1
อายุ 50 - 59 ปี	2	2.0
อายุ 60 ปีขึ้นไป	1	1.0
ระดับการศึกษา		
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	3	3.1
ปริญญาตรี/เทียบเท่า	93	94.9
ปริญญาโท/เทียบเท่า	2	2.0
ชื่อฉบับที่สังกัด		
ไทยรัฐ	8	8.2
มติชน	8	8.2
เดลินิวส์	13	13.3
บ้านเมือง	8	8.2
ข่าวสด	12	12.2
สยามโพสต์	10	10.2
สยามรัฐ	5	5.1
แนวหน้า	8	8.2
รัฐกิจรายวัน	12	12.2
ผู้จัดการ	14	14.3

ตารางที่ 2 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างนักข่าวสายการเมือง
จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล

ข้อมูลทั่วไปของนักข่าว	จำนวน (N = 98)	ร้อยละ
สายงานที่รับผิดชอบ		
ทำเนียบรัฐบาล	21	21.4
รัฐสภา	27	27.6
ประจำในกองบรรณาธิการ บรรณาธิการข่าวหน้า 1 หัวหน้าข่าวการเมือง ผู้เรียบเรียงข่าว (rewriter) อื่น ๆ	50	51.0
ระยะเวลาในการทำงาน		
6 เดือน - 1 ปี	14	14.3
2 - 4 ปี	32	32.7
5 - 7 ปี	27	27.6
8 - 10 ปี	7	7.1
มากกว่า 10 ปี	18	18.1

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับการรับรู้ของนักการเมืองกับนักข่าวสายการเมือง

จากการวิเคราะห์แบบสอบถามส่วนที่ 2 ในเรื่องการรับรู้ของนักการเมืองกับนักข่าวสายการเมืองเกี่ยวกับคดีการหน้าที่ของหนังสือพิมพ์และสัมพันธภาพที่มีต่อกัน ซึ่งประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับบทบาททั่วไป 4 ประเด็น เกี่ยวกับบทบาทด้านการเสนอข่าว 6 ประเด็น เกี่ยวกับเสรีภาพและความรับผิดชอบ 8 ประเด็น เกี่ยวกับบทบาทในเรื่องสัมพันธภาพรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์ 6 ประเด็น และการนิยามข่าว 3 ประเด็น ปรากฏผลการรับรู้ของนักการเมืองกับนักข่าวในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ คือ

2.1 เปรียบเทียบการรับรู้คดีการหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ระหว่างนักการเมืองกับนักข่าวในประเด็นต่าง ๆ ซึ่งได้วิเคราะห์ ตามลำดับดังนี้

2.1.1 การรับรู้ของนักการเมือง

บทบาทด้านการเสนอข่าว

ประเด็นที่นักการเมืองรับรู้เชิงเห็นด้วยในระดับสูง 4 ประเด็นแรก คือ

1. ข่าวควรเป็นข้อเท็จจริงมากกว่าความคิดเห็นของแหล่งข่าว มีนักการเมืองจำนวนมากถึงร้อยละ 93.3 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง และเมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักความคิดเห็นเฉลี่ย = 4.38 (จากเห็นด้วยมากที่สุด = 5 ไม่เห็นด้วยมากที่สุด = 1) ถือได้ว่านักการเมืองเห็นด้วยกับประเด็นนี้ในระดับสูง

2. หนังสือพิมพ์ควรรายงานข่าวเฉพาะที่มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงอย่างถี่ถ้วน แน่ชัดเสียก่อนเท่านั้น มีนักการเมืองร้อยละ 82.5 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ทั้งนี้โดยมีระดับน้ำหนักเฉลี่ย = 4.22 ซึ่งถือว่าเห็นด้วยในระดับสูงเช่นกัน

3. หนังสือพิมพ์ควรรายงานข่าวเฉพาะที่มีการอ้างอิงแหล่งข่าวที่ชัดเจนเท่านั้น มีนักการเมืองร้อยละ 76.1 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับสูง = 4.01

4. ข่าวที่นำเสนอไม่ควรมีความคิดเห็น (ของผู้สื่อข่าว) เจ็บปน มีนักการเมืองร้อยละ 70.0 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีระดับค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับสูง = 3.91

ประเด็นที่เกี่ยวกับบทบาทการเสนอข่าวมีนักการเมืองค่อนข้างเห็นด้วย 2 ประเด็น คือ

1. หนังสือพิมพ์ควรทำหน้าที่เป็นผู้ถ่ายทอดข่าวสารโดยปราศจากการอธิบายความ มีนักการเมืองร้อยละ 55.0 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีระดับค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลางค่อนข้างสูง = 3.48

2. หนังสือพิมพ์สามารถรายงานข่าวโดยปกปิดแหล่งข่าวหรืออ้างแหล่งข่าวโดยไม่ต้องระบุชื่อได้ มีนักการเมืองร้อยละ 56.7 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีระดับค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลางค่อนข้างสูง = 3.35

สรุปได้ว่า นักการเมืองต้องการจะปกป้องตนเอง เพื่อให้ตนเองได้รับความเสียหายจากการเสนอข่าว จึงรับรู้เกี่ยวกับบทบาทของหนังสือพิมพ์ว่าการเสนอข่าวจะต้องมีข้อเท็จจริงมากกว่าความคิดเห็น มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงอย่างถี่ถ้วน มีการอ้างอิงแหล่งข่าวที่ชัดเจน และจะต้องไม่มีความคิดเห็นของผู้สื่อข่าวเจ็บปน นอกจากนี้ นักการเมืองยังค่อนข้างไม่เห็นด้วยว่า หนังสือพิมพ์ควรถ่ายทอดข่าวสารโดยปราศจากการอธิบายความ และสามารถรายงานข่าวโดยปกปิดแหล่งข่าวหรืออ้างแหล่งข่าวโดยไม่ต้องระบุชื่อได้

บทบาทในเรื่องสัมพันธภาพรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์

ประเด็นที่นักการเมืองรับรู้เชิงเห็นด้วยในระดับสูง 2 ประเด็นแรก คือ

1. หนังสือพิมพ์กับรัฐบาลต่างพึ่งพาซึ่งกันและกันทางข่าวสารในฐานะผู้สื่อข่าวกับแหล่งข่าว มีนักการเมืองร้อยละ 75.0 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง และเมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักความคิดเห็นเฉลี่ย = 3.76 (จากเห็นด้วยมากที่สุด = 5 ไม่เห็นด้วยมากที่สุด = 1) ถือได้ว่านักการเมืองเห็นด้วยกับประเด็นนี้ในระดับสูง
2. หนังสือพิมพ์ควรร่วมมือกับรัฐบาลในการเผยแพร่ข่าวสารทางราชการ มีนักการเมืองร้อยละ 73.3 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ทั้งนี้มีระดับค่าเฉลี่ย = 3.79 ซึ่งถือว่าเห็นด้วยในระดับสูงเช่นกัน

ส่วนประเด็นที่เกี่ยวกับบทบาทในเรื่องสัมพันธภาพรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์ มีนักการเมืองเห็นด้วยไม่มากนักหรือค่อนข้างไม่เห็นด้วย 2 ประเด็น คือ

1. หนังสือพิมพ์ควรเป็นฝ่ายตรงข้ามหรือทำหน้าที่เหมือนฝ่ายค้านคอยตรวจสอบรัฐบาลอย่างใกล้ชิด มีนักการเมืองร้อยละ 33.3 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีระดับค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลาง = 3.04
2. หนังสือพิมพ์ควรเป็นฝ่ายตรวจสอบรัฐบาล มีนักการเมืองร้อยละ 22.5 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีระดับค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลาง = 2.89

สรุปได้ว่า นักการเมืองรับรู้บทบาทในเรื่องสัมพันธภาพรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์ว่าควรจะพึ่งพากันทางด้านข่าวสาร ในฐานะผู้สื่อข่าวกับแหล่งข่าว และเผยแพร่ข่าวสารของ

ทางราชการ แต่ในขณะที่เดียวกันก็ไม่ค่อยชอบให้หนังสือพิมพ์เป็นฝ่ายตรงข้าม หรือทำหน้าที่
ตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล

บทบาทด้านเสรีภาพและความรับผิดชอบ

ประเด็นที่นักการเมืองรับรู้เชิงเห็นด้วยในระดับสูง 4 ประเด็นแรกคือ

1. หนังสือพิมพ์ควรมีองค์กรที่ควบคุมกันเองอย่างได้ผล เช่น สภาการหนังสือ
พิมพ์ มีนักการเมืองร้อยละ 86.7 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง และเมื่อพิจารณา
ค่าน้ำหนักความคิดเห็นเฉลี่ย = 4.28 (จากเห็นด้วยมากที่สุด = 5 ไม่เห็นด้วยมากที่สุด = 1)
ถือได้ว่านักการเมืองเห็นด้วยกับประเด็นนี้ในระดับสูง

2. เสรีภาพคือหัวใจของการทำหน้าที่สื่อมวลชน มีนักการเมืองร้อยละ 85.8
ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีระดับค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับสูง = 4.22

3. หนังสือพิมพ์ปัจจุบันเห็นแก่ธุรกิจของตนเองมากกว่าความรับผิดชอบต่อสังคม
มีนักการเมืองร้อยละ 63.3 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีระดับค่าเฉลี่ย
น้ำหนักเห็นด้วยในระดับสูง = 3.78

4. หนังสือพิมพ์ไทยส่วนใหญ่มีเสรีภาพแต่ไม่มีความรับผิดชอบ มีนักการเมือง
ร้อยละ 61.6 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีระดับค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยใน
ระดับสูง = 3.68

ส่วนประเด็นที่เกี่ยวกับเสรีภาพและความรับผิดชอบ มีนักการเมืองค่อนข้างเห็น
ด้วย คือ

1. หนังสือพิมพ์มักเสนอข่าวสร้างความเสียหายแก่นักการเมือง มีนักการเมือง ร้อยละ 41.7 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีระดับค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยใน ระดับปานกลางค่อนข้างสูง = 3.39

สำหรับประเด็นที่เกี่ยวกับเสรีภาพและความรับผิดชอบ มีนักการเมืองเห็นด้วยไม่ มากนักหรือค่อนข้างไม่เห็นด้วย ใน 3 ประเด็นท้าย คือ

1. เจ้าหน้าที่ของรัฐมีสิทธิที่จะสั่งปิดหนังสือพิมพ์ที่ขาดความรับผิดชอบ มี นักการเมืองร้อยละ 45.0 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีระดับค่าเฉลี่ยน้ำหนัก เห็นด้วยในระดับปานกลาง = 3.18

2. หนังสือพิมพ์ไทยส่วนใหญ่มีเสรีภาพและความรับผิดชอบ มีนักการเมืองร้อยละ 35.0 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีระดับค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปาน กลาง = 3.17

3. นักข่าวเป็นอภิสิทธิ์ชน มีนักการเมืองร้อยละ 30.0 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็น ด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีระดับค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลาง = 2.81

สรุปได้ว่า นักการเมืองเห็นด้วยว่าหนังสือพิมพ์ควรมีเสรีภาพ แต่ก็เห็นว่า หนังสือพิมพ์ไทยส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยมีความรับผิดชอบ เห็นแก่ธุรกิจของตนเองมากกว่า ความรับผิดชอบต่อสังคม นอกจากนี้ นักการเมืองยังค่อนข้างเห็นด้วยว่า หนังสือพิมพ์มัก เสนอข่าวสร้างความเสียหายแก่นักการเมือง

บทบาททั่วไป

ประเด็นที่นักการเมืองรับรู้เชิงเห็นด้วยในระดับสูงมีเพียงประเด็นเดียว คือ

1. ชาวด้านการเมืองของหนังสือพิมพ์ปัจจุบันมีความเป็นกลางน้อย มีนักการเมืองร้อยละ 69.2 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง และเมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักความคิดเห็นเฉลี่ย = 3.38 (จากเห็นด้วยมากที่สุด = 5 ไม่เห็นด้วยมากที่สุด = 1) ถือได้ว่านักการเมืองเห็นด้วยกับประเด็นนี้ในระดับสูง

สำหรับประเด็นที่เกี่ยวข้องกับบทบาททั่วไปมีนักการเมืองเห็นด้วยไม่มากนักหรือค่อนข้างไม่เห็นด้วยใน 2 อันดับท้าย คือ

1. หนังสือพิมพ์ไม่จำเป็นต้องเป็นกลางในกรณี que เห็นว่าฝ่ายนั้นผิดหรือทำไม่ถูกต้อง มีนักการเมือง ร้อยละ 46.7 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีระดับค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลาง = 3.19

2. หนังสือพิมพ์เป็นธุรกิจจึงต้องคำนึงถึงการขาย (การตลาด) ด้วย มีนักการเมืองร้อยละ 33.3 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีระดับค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลาง = 2.96

จากค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยข้างต้น สรุปได้ว่า นักการเมืองเห็นว่าการเสนอข่าวการเมืองของหนังสือพิมพ์ปัจจุบันไม่มีความเป็นกลาง

การนิยามข่าว

ประเด็นที่นักการเมืองรับรู้ซึ่งเห็นด้วยในระดับสูง 2 ประเด็น คือ

1. ข่าว ควรเป็นเรื่องราวของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยตัวมันเอง ไม่ใช่สิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้นแต่นักข่าวไปจุดประเด็นขึ้นมาให้เป็นข่าว มีนักการเมืองร้อยละ 75.3 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีระดับค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับสูง = 3.93

2. ผลการทำงานของรัฐบาล ควรเป็นข่าวมากกว่าการทะเลาะเบาะแว้งกันใน
 รัฐบาล มีนักการเมืองร้อยละ 67.5 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ทั้งนี้โดยมีค่า
 น้ำหนักความคิดเห็นเฉลี่ย = 3.83 ซึ่งถือว่าเห็นด้วยในระดับสูงเช่นกัน

นอกจากนั้นเป็นที่น่าสังเกตว่า นักการเมืองค่อนข้างเห็นด้วยในประเด็นที่ว่า ชาว
 ควรเป็นเรื่องราวดี ๆ ที่สร้างสรรค์พัฒนามากกว่าที่จะเป็นเรื่องราวในทางร้ายเกี่ยวกับความ
 ซัดแย้ง ความเสียหาย มีนักการเมืองร้อยละ 48.8 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง
 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลางค่อนข้างสูง = 3.37

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปเป็นตาราง (ดังตารางที่ 3) ได้ดังนี้ คือ

**ตารางที่ 3 การรับรู้ของนักการเมืองต่อคติการหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ จำแนกเป็นความถี่
และค่าเฉลี่ยน้ำหนัก**

การรับรู้ต่อประเด็นต่าง ๆ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	กลาง ๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ค่าเฉลี่ย*
บทบาทด้านการเสนอข่าว						
1. ข่าวควรเน้นข้อเท็จจริงมากกว่าความคิดเห็นของแหล่งข่าว	57 (47.5)	55 (45.8)	4 (3.3)	4 (3.3)	-	4.38 (สูง)
2. หนังสือพิมพ์ควรรายงานข่าวเฉพาะที่มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงอย่างถี่ถ้วนแน่ชัดเสียก่อนเท่านั้น	54 (45.0)	45 (37.5)	16 (13.3)	3 (2.5)	2 (1.7)	4.22 (สูง)
3. หนังสือพิมพ์ควรรายงานข่าวเฉพาะที่มีการอ้างอิงแหล่งข่าวที่ชัดเจนเท่านั้น	45 (37.5)	46 (38.3)	17 (14.2)	9 (7.5)	3 (2.5)	4.01 (สูง)
4. ข่าวที่นำเสนอไม่ควรมีความคิดเห็น (ของผู้สื่อข่าว) เจือปน	50 (41.7)	34 (28.3)	14 (11.7)	19 (15.8)	3 (2.5)	3.91 (สูง)
5. หนังสือพิมพ์ควรทำหน้าที่เป็นผู้ถ่ายทอดข่าวสาร โดยปราศจากการอธิบายความ	36 (30.0)	30 (25.0)	18 (15.0)	28 (23.3)	8 (6.7)	3.48 (กลาง)
6. หนังสือพิมพ์สามารถรายงานข่าวโดยปกปิดแหล่งข่าวหรืออ้างแหล่งข่าวโดยไม่ต้องระบุชื่อได้	18 (15.0)	50 (41.7)	15 (12.5)	30 (41.7)	7 (5.8)	3.35 (กลาง)
บทบาทสัมพันธ์ภาพรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์						
7. หนังสือพิมพ์กับรัฐบาลต่างพึ่งพาซึ่งกันและกันทางข่าวสารในฐานะผู้สื่อข่าวกับแหล่งข่าว	24 (20.0)	66 (55.0)	23 (19.2)	7 (5.8)	-	3.87 (สูง)
8. หนังสือพิมพ์ควรร่วมมือกับรัฐบาลในการเผยแพร่ข่าวสารทางราชการ	19 (15.8)	69 (57.5)	24 (20.0)	7 (5.8)	1 (0.8)	3.79 (สูง)
9. หนังสือพิมพ์ควรให้การสนับสนุนนโยบายและการทำงานของรัฐบาล	14 (11.7)	32 (26.7)	47 (39.2)	17 (14.2)	10 (8.3)	3.19 (กลาง)

ตารางที่ 3 (ต่อ) การรับรู้ของนักการเมืองต่อคดีการหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ จำนวนเกิน
ความถี่และค่าเฉลี่ยน้ำหนัก

การรับรู้ต่อประเด็นต่าง ๆ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	กลาง ๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ค่าเฉลี่ย*
10. การทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ที่เป็นอยู่ ปัจจุบันค่อนข้างเป็นอุปสรรคต่อ ประสิทธิภาพในการทำงานของรัฐบาล	3 (2.5)	40 (33.3)	41 (34.2)	34 (28.3)	2 (1.7)	3.07 (กลาง)
11. หนังสือพิมพ์ควรเป็นฝ่ายตรงข้ามหรือทำ หน้าที่เหมือนฝ่ายค้านคอยตรวจสอบ รัฐบาลอย่างใกล้ชิด	15 (12.5)	25 (20.8)	40 (33.3)	30 (25.0)	10 (8.3)	3.04 (กลาง)
12. หนังสือพิมพ์ควรเป็นฝ่ายค้านตรวจสอบ รัฐบาล	10 (8.3)	17 (14.2)	52 (43.3)	35 (29.2)	6 (5.0)	2.89 (กลาง)
เสรีภาพและความรับผิดชอบ						
13. หนังสือพิมพ์ควรมีองค์กรที่ควบคุม กั้น เองอย่างได้ผล เช่น สภาการหนังสือพิมพ์	57 (47.5)	47 (39.2)	11 (9.2)	3 (2.5)	2 (1.7)	4.28 (สูง)
14. เสรีภาพคือหัวใจของการทำหน้าที่สื่อมวลชน	49 (40.8)	54 (45.0)	12 (10.0)	5 (4.2)	-	4.22 (สูง)
15. หนังสือพิมพ์ปัจจุบันเห็นแก่ธุรกิจของตนเอง มากกว่าความรับผิดชอบต่อสังคม	28 (23.3)	48 (40.0)	35 (29.2)	7 (5.8)	2 (1.7)	3.78 (สูง)
16. หนังสือพิมพ์ไทยส่วนใหญ่มีเสรีภาพ แต่ไม่มี ความรับผิดชอบ	25 (20.8)	49 (40.8)	34 (28.3)	10 (8.3)	2 (1.7)	3.68 (สูง)
17. หนังสือพิมพ์มักเสนอข่าวสร้างความเสีย หายแก่นักการเมือง	12 (10.0)	38 (31.7)	57 (47.5)	11 (9.2)	2 (1.7)	3.39 (กลาง)
18. เจ้าหน้าที่ของรัฐมีสิทธิที่จะสั่งปิดหนังสือ พิมพ์ที่ขาดความรับผิดชอบ	16 (13.3)	38 (31.7)	24 (20.0)	35 (29.2)	7 (5.8)	3.18 (กลาง)
19. หนังสือพิมพ์ไทยส่วนใหญ่มีเสรีภาพและ ความรับผิดชอบ	5 (4.2)	37 (30.8)	51 (42.5)	27 (22.5)	-	3.17 (กลาง)
20. นักข่าวเป็นอภิสิทธิ์ชน	12 (10.0)	24 (20.0)	31 (25.8)	35 (29.2)	18 (15.0)	2.81 (กลาง)

ตารางที่ 3 (ต่อ) การรับรู้ของนักการเมืองต่อคติการหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ จำแนกเป็น
ความถี่และค่าเฉลี่ยน้ำหนัก

การรับรู้ต่อประเด็นต่าง ๆ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	กลาง ๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ค่าเฉลี่ย*
บทบาททั่วไป						
21. ชำวด้านการเมืองของหนังสือพิมพ์ปัจจุบัน มีความเป็นกลางน้อย	21 (17.5)	62 (51.7)	33 (27.5)	3 (2.5)	1 (0.8)	3.83 (สูง)
22. หนังสือพิมพ์ปัจจุบันมีบทบาทที่เหมาะสม แล้วในการส่งเสริมการเมืองในระบบอบ ประชาธิปไตยของไทย	16 (13.3)	35 (29.2)	39 (32.5)	26 (21.7)	4 (3.3)	3.28 (กลาง)
23. หนังสือพิมพ์ไม่จำเป็นต้องเป็นกลาง ใน กรณี que เห็นว่าฝ่ายนั้นผิดหรือทำไม่ถูกต้อง	30 (25.0)	26 (21.7)	15 (12.5)	35 (29.2)	14 (11.7)	3.19 (กลาง)
24. หนังสือพิมพ์เป็นธุรกิจจึงต้องคำนึงถึงการ ขาย (การตลาด) ด้วย	9 (7.5)	31 (25.8)	39 (32.5)	28 (23.3)	13 (10.8)	2.96 (กลาง)
การนิยามข่าว						
25. ข่าว ควรเป็นเรื่องราวของเหตุการณ์ที่เกิด ขึ้นโดยตัวมันเอง ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น แต่นักข่าวไปจุดประเด็นขึ้นมาให้เป็นข่าว	34 (28.3)	57 (47.5)	17 (14.2)	11 (9.2)	1 (0.8)	3.93 (สูง)
26. ผลการทำงานของรัฐบาล ควรเป็นข่าวมาก กว่าการทะเลาะเบาะแว้งกันนในรัฐบาล	32 (26.7)	49 (40.8)	26 (21.7)	13 (10.8)	-	3.83 (สูง)
27. ข่าวควรเป็นเรื่องราวดี ๆ ที่สร้างสรรค์ พัฒนามากกว่าที่จะเป็นเรื่องราวในทางร้าย เกี่ยวกับความขัดแย้ง ความเสียหาย	23 (19.2)	35 (29.2)	29 (24.2)	29 (24.2)	4 (3.3)	3.37 (กลาง)

*การกำหนดความหมายของค่าเฉลี่ย มีเกณฑ์ดังนี้

สูง หมายถึง ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.68 - 5.00

กลาง หมายถึง ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.34 - 3.67

ต่ำ หมายถึง ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 2.33

2.1.2 การรับรู้ของนักข่าว

บทบาทด้านการเสนอข่าว

ประเด็นที่นักข่าวรับรู้เชิงเห็นด้วยในระดับสูง 5 ประเด็นแรกคือ

1. ข่าวที่นำเสนอไม่ควรมีความคิดเห็น (ของผู้สื่อข่าว) เจ็บปน มีนักข่าวจำนวนมากถึงร้อยละ 82.7 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง และพิจารณาค่าน้ำหนักความคิดเห็นเฉลี่ย = 4.29 (จากเห็นด้วยมากที่สุด = 5 ไม่เห็นด้วยมากที่สุด = 1) ถือได้ว่านักข่าวสายการเมืองเห็นด้วยกับประเด็นนี้ในระดับสูง

2. หนังสือพิมพ์ควรรายงานข่าวเฉพาะที่มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงอย่างถี่ถ้วนแน่ชัดเสียก่อนเท่านั้น มีนักข่าวร้อยละ 73.5 ระบุว่าเห็นด้วยถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ทั้งนี้โดยมีระดับน้ำหนักเฉลี่ย = 3.97 ซึ่งถือว่าเห็นด้วยในระดับสูงเช่นกัน

3. หนังสือพิมพ์สามารถรายงานข่าวโดยปกปิดแหล่งข่าวหรืออ้างแหล่งข่าวโดยไม่ต้องระบุชื่อได้ มีนักข่าวร้อยละ 81.6 ระบุว่าเห็นด้วยถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ทั้งนี้โดยมีระดับน้ำหนักเฉลี่ย = 3.94 ซึ่งถือว่าเห็นด้วยในระดับสูงเช่นกัน

4. ข่าวควรเน้นข้อเท็จจริงมากกว่าความคิดเห็นของแหล่งข่าว มีนักข่าวร้อยละ 71.5 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีระดับค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับสูง = 3.91

5. หนังสือพิมพ์ควรทำหน้าที่เป็นผู้ถ่ายทอดข่าวสารโดยปราศจากการอธิบายความ มีนักข่าวร้อยละ 63.2 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับสูงค่อนข้างต่ำ = 3.68

สำหรับประเด็นบทบาทด้านการเสนอข่าวที่นักข่าวค่อนข้างเห็นด้วยคือ หนังสือพิมพ์ควรทำหน้าที่เป็นผู้ถ่ายทอดข่าวสารโดยปราศจากการอธิบายความ มีนักข่าวร้อยละ 71.4 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีระดับค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลางค่อนข้างสูง = 3.34

สรุปได้ว่า นักข่าวให้ความสำคัญกับบทบาทด้านการเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์มากเนื่องจากมีค่าน้ำหนักความคิดเห็นเฉลี่ยในระดับสูง โดยนักข่าวเห็นว่า ข่าวที่นำเสนอไม่ควรมีความคิดเห็น (ของผู้สื่อข่าว) เจ็บปน ควรรายงานข่าวเฉพาะที่มีการตรวจสอบข้อเท็จจริง ทั้งนี้สามารถรายงานข่าวโดยปกปิดแหล่งข่าวหรือไม่ต้องระบุชื่อได้ นอกจากนั้นข่าวควรเน้นข้อเท็จจริงมากกว่าความคิดเห็น และค่อนข้างไม่เห็นด้วยกับประเด็นที่ว่า หนังสือพิมพ์ควรทำหน้าที่เป็นผู้ถ่ายทอดข่าวสารโดยปราศจากการอธิบายความ

บทบาทในเรื่องสัมพันธภาพรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์

ประเด็นที่นักข่าวรับรู้เชิงเห็นด้วยในระดับสูง มีเพียงประเด็นเดียวคือ

1. หนังสือพิมพ์กับรัฐบาลต่างพึ่งพาซึ่งกันและกันทางข่าวสารในฐานะผู้สื่อข่าวกับแหล่งข่าว มีนักข่าวร้อยละ 67.4 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง และพิจารณาค่าน้ำหนักความคิดเห็นเฉลี่ย = 3.76 (จากเห็นด้วยมากที่สุด = 5 ไม่เห็นด้วยมากที่สุด = 1) ถือได้ว่านักข่าวเห็นด้วยกับประเด็นนี้ในระดับสูงค่อนข้างต่ำ

ส่วนประเด็นเกี่ยวกับบทบาทในเรื่องสัมพันธภาพรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์ มีนักข่าวเห็นด้วยไม่มากนักหรือค่อนข้างไม่เห็นด้วยมี 2 ประเด็นคือ

1. หนังสือพิมพ์ควรสนับสนุนนโยบายและการทำงานของรัฐบาล มีนักข่าวเพียงร้อยละ 29.6 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีระดับค่าเฉลี่ยน้ำหนักในระดับปานกลาง = 3.01

2. การทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ที่เป็นอยู่ปัจจุบันค่อนข้างเป็นอุปสรรคต่อประสิทธิภาพในการทำงานของรัฐบาล มีนักข่าวเพียงร้อยละ 17.4 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีระดับค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ = 2.44

นอกจากนั้นเป็นที่น่าสังเกตว่า การรับรู้ของนักข่าวในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับบทบาทในเรื่องสัมพันธภาพรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์พบว่า มีนักข่าวค่อนข้างเห็นด้วยในระดับปานกลางค่อนข้างสูงมี 3 ประเด็น คือ

1. หนังสือพิมพ์ควรร่วมมือกับรัฐบาลในการเผยแพร่ข่าวสารทางราชการ มีนักข่าวร้อยละ 57.1 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลางค่อนข้างสูง = 3.60

2. หนังสือพิมพ์ควรเป็นฝ่ายคัดสรรตรวจสอบรัฐบาล มีนักการเมืองร้อยละ 57.2 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง มีระดับค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลางค่อนข้างสูง = 3.53

3. หนังสือพิมพ์ควรเป็นฝ่ายตรงข้ามหรือทำหน้าที่เหมือนฝ่ายค้านคอยตรวจสอบรัฐบาลอย่างใกล้ชิด มีนักข่าวร้อยละ 52.0 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลางค่อนข้างสูง = 3.46

สรุปได้ว่า นักข่าวรับรู้เกี่ยวกับบทบาทในเรื่องสัมพันธภาพรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์ในลักษณะที่ค่อนข้างเห็นด้วยว่าต่างพึ่งพาซึ่งกันและกันทางด้านข่าวสารในฐานะแหล่งข่าวกับผู้สื่อข่าว และค่อนข้างเห็นด้วยว่าหนังสือพิมพ์ควรร่วมมือในการเผยแพร่ข่าวสารของทางราชการ ในขณะที่เดียวกันก็ค่อนข้างเห็นด้วยว่าหนังสือพิมพ์ควรเป็นฝ่ายตรงข้ามหรือทำหน้าที่เหมือนฝ่ายค้านคอยตรวจสอบรัฐบาลอย่างใกล้ชิด ดังนั้นจึงค่อนข้างไม่เห็นด้วยว่าหนังสือพิมพ์ควรร่วมให้การสนับสนุนนโยบายและการทำงานของรัฐบาล

เสรีภาพและความรับผิดชอบ

ประเด็นที่นักข่าวรับรู้เชิงเห็นด้วยในระดับสูง 2 ประเด็นคือ

1. เสรีภาพ คือ หัวใจของการทำหน้าที่สื่อมวลชน มีนักข่าวจำนวนมากถึงร้อยละ 91.8 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง และพิจารณาค่าน้ำหนักความคิดเห็นเฉลี่ย = 4.35 (จากเห็นด้วยมากที่สุด = 5 ไม่เห็นด้วยมากที่สุด = 1) ถือได้ว่านักข่าวเห็นด้วยกับประเด็นนี้ในระดับสูง

2. หนังสือพิมพ์ควรมีองค์กรที่ควบคุมกันเองอย่างได้ผล เช่น สภาการหนังสือพิมพ์ มีนักข่าวร้อยละ 86.7 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับสูง = 4.28

สำหรับประเด็นที่เกี่ยวกับเสรีภาพและความรับผิดชอบ ซึ่งนักข่าวค่อนข้างเห็นด้วยโดยมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลางค่อนข้างสูงมี 1 ประเด็น

1. หนังสือพิมพ์ไทยส่วนใหญ่มีเสรีภาพและความรับผิดชอบ นักข่าวร้อยละ 54.1 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลางค่อนข้างสูง = 3.42

ส่วนประเด็นบทบาทเกี่ยวกับเสรีภาพและความรับผิดชอบ มีนักข่าวเห็นด้วยไม่มากนักหรือค่อนข้างไม่เห็นด้วยมี 5 ประเด็นคือ

1. หนังสือพิมพ์ปัจจุบันเห็นแก่ธุรกิจของตนเองมากกว่าความรับผิดชอบต่อสังคม มีนักข่าวร้อยละ 29.6 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง มีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ = 2.86

2. เจ้าหน้าที่ของรัฐมีสิทธิที่จะสั่งปิดหนังสือพิมพ์ที่ขาดความรับผิดชอบ มีนักข่าวร้อยละ 36.7 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง มีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ = 2.82

3 หนังสือพิมพ์ไทยส่วนใหญ่มีเสรีภาพแต่ไม่มีความรับผิดชอบ มีนักข่าวร้อยละ 36.5 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง มีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ = 2.79

4 หนังสือพิมพ์มักเสนอข่าวสร้างความเสียหายแก่นักการเมือง มีนักข่าวเพียงร้อยละ 10.2 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง มีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับต่ำ = 2.32

5 นักข่าวเป็นอภิสิทธิ์ชน มีนักข่าวเพียงร้อยละ 8.2 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีระดับค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับต่ำ = 1.93

สรุปได้ว่า นักข่าวเห็นด้วยว่าหนังสือพิมพ์ควรมีเสรีภาพ โดยให้มององค์กรที่ควบคุมกันเอง เช่น สภาการหนังสือพิมพ์ และค่อนข้างเห็นด้วยว่าหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่มีเสรีภาพและความรับผิดชอบต่อสังคม ดังนั้นจึงค่อนข้างไม่เห็นด้วยกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐจะสั่งปิดหนังสือพิมพ์

บทบาททั่วไป

ประเด็นที่นักข่าวรับรู้เชิงเห็นด้วยในระดับสูงมีเพียงประเด็นเดียวคือ

1. หนังสือพิมพ์ปัจจุบันมีบทบาทที่เหมาะสมแล้วในการส่งเสริมการเมืองในระบบประชาธิปไตยของไทย มีนักข่าวร้อยละ 61.2 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง และพิจารณาค่าน้ำหนักความคิดเห็นเฉลี่ย = 3.68 (จากเห็นด้วยมากที่สุด = 5 ไม่เห็นด้วยมากที่สุด = 1) ถือว่านักข่าวเห็นด้วยกับประเด็นนี้ในระดับสูง

ส่วนประเด็นที่เกี่ยวกับบทบาททั่วไปนักข่าวค่อนข้างเห็นด้วยมี 1 ประเด็นคือ

1. หนังสือพิมพ์เป็นธุรกิจจึงต้องคำนึงถึงการขาย (การตลาด) ด้วย มีนักข่าวร้อยละ 44.9 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีระดับค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลางค่อนข้างสูง = 3.29

ส่วนประเด็นที่เกี่ยวกับบทบาททั่วไป ซึ่งนักข่าวเห็นด้วยไม่มากนักหรือค่อนข้างไม่เห็นด้วย 2 ประเด็น

1. ชาวด้านการเมืองของหนังสือพิมพ์ปัจจุบันมีความเป็นกลางน้อย มีนักข่าวร้อยละ 34.7 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีระดับค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลาง = 3.10

2. หนังสือพิมพ์ไม่จำเป็นต้องเป็นกลาง ในกรณีที่เห็นว่าฝ่ายนั้นทำผิดหรือไม่ถูกต้อง มีนักข่าวการเมืองร้อยละ 42.9 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีระดับค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ = 2.98

จากค่าเฉลี่ยน้ำหนักความเห็นที่ปรากฏ สรุปได้ว่านักข่าวรับรู้ว่าคุณภาพทำหน้าที่เหมาะสมแล้วในการส่งเสริมการเมืองในระบบประชาธิปไตย และจำเป็นจะต้องรายงานข่าวด้วยความเป็นกลาง แม้ว่านักข่าวจะค่อนข้างเห็นด้วยว่าหนังสือพิมพ์เป็นธุรกิจ จึงจำเป็นต้องคำนึงถึงการขาย (การตลาด) ด้วย

การนิยามข่าว

ประเด็นที่นักข่าวรับรู้เชิงเห็นด้วยในระดับสูงไม่มี มีแต่การรับรู้เชิงเห็นด้วยในระดับไม่มากนักหรือค่อนข้างไม่เห็นด้วย ดังนี้คือ

1. ผลการทำงานของรัฐบาล ควรเป็นข่าวมากกว่าการทะเลาะเบาะแว้งกันในรัฐบาล นักข่าวร้อยละ 48.0 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง และพิจารณาค่าน้ำหนักความคิดเห็นเฉลี่ย = 3.34 (จากเห็นด้วยมากที่สุด = 5 ไม่เห็นด้วยมากที่สุด = 1) ถือได้ว่านักข่าวเห็นด้วยกับประเด็นนี้ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง

2. ข่าว ควรเป็นเรื่องราวของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยตัวมันเอง ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ยังไม่ได้เกิดขึ้น แต่นักข่าวไปจุดประเด็นขึ้นมาให้เป็นข่าว มีนักข่าวร้อยละ 27.5 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ทั้งนี้โดยมีระดับเฉลี่ย = 2.70 ซึ่งถือว่าเห็นด้วยในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ

3. ชาว ควรเป็นเรื่องราวดี ๆ ที่สร้างสรรค์พัฒนามากกว่าที่จะเป็นเรื่องราวในทางร้ายเกี่ยวกับความขัดแย้ง ความเสียหาย มีนักข่าวเพียงร้อยละ 16.3 ระบุว่าเห็นด้วยจนถึงเห็นด้วยอย่างยิ่ง ซึ่งมีระดับค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ = 2.55

สรุปได้ว่า นักข่าวรับรู้เกี่ยวกับการนิยามชาวดังนี้ นักข่าวค่อนข้างเห็นด้วยว่า ผลการทำงานของรัฐบาลควรจะเป็นข่าวมากกว่าการทะเลาะเบาะแว้งกันในรัฐบาล แต่นักข่าวนิยามข่าวในระดับที่กว้างกว่านั้นคือ เรื่องราวหรือเหตุการณ์ซึ่งนักข่าวเป็นผู้จุดประเด็นก็รวมเรียกว่าเป็น “ข่าว” ได้ นอกจากนั้นนักข่าวยังสามารถนำเสนอเรื่องราวในทางร้ายเกี่ยวกับความขัดแย้ง ความเสียหาย ให้เป็น”ข่าว” ได้เช่นกัน

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปเป็นตาราง (ดังตารางที่ 4) ได้ดังนี้ คือ

ตารางที่ 4 การรับรู้ของนักข่าวสายการเมืองต่อคดีการหน้าที่ของหนังสือพิมพ์
จำแนกเป็นความถี่และค่าเฉลี่ยน้ำหนัก

การรับรู้ต่อประเด็นต่าง ๆ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	กลาง ๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ค่าเฉลี่ย*
บทบาทด้านการเสนอข่าว						
1. ข่าวที่นำเสนอไม่ควรมีความคิดเห็น (ของผู้ สื่อข่าว) เจ็บปน	52 (53.1)	29 (29.6)	11 (11.2)	5 (5.1)	1 (1.0)	4.29 (สูง)
2. หนังสือพิมพ์ควรรายงานข่าวเฉพาะที่มีการ ตรวจสอบข้อเท็จจริงอย่างถี่ถ้วนแน่ชัดเสีย ก่อนเท่านั้น	34 (34.7)	38 (38.8)	15 (15.3)	11 (11.2)	-	3.97 (สูง)
3. หนังสือพิมพ์สามารถรายงานข่าวโดยปก ปิดแหล่งข่าวหรืออ้างแหล่งข่าวโดยไม่ต้อง ระบุชื่อได้	22 (22.4)	58 (59.2)	8 (8.2)	10 (10.2)	-	3.94 (สูง)
4. ข่าวควรเน้นข้อเท็จจริงมากกว่าความคิด เห็นของแหล่งข่าว	28 (28.6)	42 (42.9)	19 (19.4)	9 (9.2)	-	3.91 (สูง)
5. หนังสือพิมพ์ควรรายงานข่าวเฉพาะที่มีการ อ้างอิงแหล่งข่าวที่ชัดเจนเท่านั้น	21 (21.4)	41 (41.8)	20 (20.4)	16 (16.3)	-	3.68 (สูง)
6. หนังสือพิมพ์ควรทำหน้าที่เป็นผู้ถ่ายทอด ข่าวสาร โดยปราศจากการอธิบายความ	20 (20.4)	30 (30.6)	19 (19.4)	21 (21.4)	8 (8.2)	3.34 (กลาง)
บทบาทสัมพันธ์ภาพรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์						
7. หนังสือพิมพ์กับรัฐบาลต่างพึ่งพาซึ่งกันและ กันทางข่าวสารในฐานะผู้สื่อข่าวกับแหล่ง ข่าว	13 (13.3)	53 (54.1)	27 (27.6)	5 (5.1)	-	3.76 (สูง)
8. หนังสือพิมพ์ควรร่วมมือกับรัฐบาลในการ เผยแพร่ข่าวสารทางราชการ	10 (10.2)	46 (46.9)	35 (35.7)	7 (7.1)	-	3.60 (กลาง)
9. หนังสือพิมพ์ควรเป็นฝ่ายคัดค้านตรวจสอบ รัฐบาล	13 (13.3)	43 (43.9)	27 (27.6)	13 (13.3)	2 (2.0)	3.53 (กลาง)

ตารางที่ 4 (ต่อ) การรับรู้ของนักข่าวสายการเมืองต่อคดีการหน้าที่ของ
หนังสือพิมพ์ จำนวนเป็นความถี่และค่าเฉลี่ยน้ำหนัก

การรับรู้ต่อประเด็นต่าง ๆ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	กลาง ๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ค่าเฉลี่ย*
10. หนังสือพิมพ์ควรเป็นฝ่ายตรงข้ามหรือทำ หน้าที่เหมือนฝ่ายค้านคอยตรวจสอบ รัฐบาลอย่างใกล้ชิด	16 (16.3)	35 (35.7)	27 (27.6)	18 (18.4)	2 (2.0)	3.46 (กลาง)
11. หนังสือพิมพ์ควรรีให้มีการสนับสนุนนโยบาย และการทำงานของรัฐบาล	6 (6.1)	23 (23.5)	42 (42.9)	20 (20.4)	7 (7.1)	3.01 (กลาง)
12. การทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ที่เป็นอยู่ ปัจจุบันค่อนข้างเป็นอุปสรรคต่อ ประสิทธิภาพในการทำงานของรัฐบาล	4 (4.1)	13 (13.3)	19 (19.4)	48 (49.0)	14 (14.3)	2.44 (กลาง)
เสรีภาพ และความรับผิดชอบ						
13. เสรีภาพคือหัวใจของการทำหน้าที่สื่อมวลชน	46 (46.9)	44 (44.9)	4 (4.1)	4 (4.1)	-	4.35 (สูง)
14. หนังสือพิมพ์ควรมีองค์กรที่ควบคุม กัน เองอย่างได้ผล เช่น สภาการหนังสือพิมพ์	36 (36.7)	36 (36.7)	16 (16.3)	8 (8.2)	2 (2.0)	3.98 (สูง)
15. หนังสือพิมพ์ไทยส่วนใหญ่มีเสรีภาพและ ความรับผิดชอบ	3 (3.1)	50 (51.0)	31 (31.6)	13 (13.3)	1 (1.0)	3.42 (กลาง)
16. หนังสือพิมพ์ปัจจุบันเห็นแก่ธุรกิจของตนเอง มากกว่าความรับผิดชอบต่อสังคม	1 (1.0)	28 (28.6)	31 (31.6)	32 (32.7)	6 (6.1)	2.86 (กลาง)
17. เจ้าหน้าที่ของรัฐมีสิทธิที่จะสั่งปิดหนังสือ พิมพ์ที่ขาดความรับผิดชอบ	11 (11.2)	25 (25.5)	16 (16.3)	27 (27.6)	19 (19.4)	2.82 (กลาง)
18. หนังสือพิมพ์ไทยส่วนใหญ่มีเสรีภาพ แต่ไม่มี ความรับผิดชอบ	1 (1.0)	26 (26.5)	25 (25.5)	43 (43.9)	3 (3.1)	2.79 (กลาง)
19. หนังสือพิมพ์มักเสนอข่าวสร้างความเสีย หายแก่นักการเมือง	-	10 (10.2)	23 (23.5)	53 (54.1)	12 (12.2)	2.32 (ต่ำ)
20. นักข่าวเป็นอภิสิทธิ์ชน	3 (3.1)	5 (5.1)	12 (12.2)	40 (40.8)	38 (38.8)	1.93 (ต่ำ)

ตารางที่ 4 (ต่อ) การรับรู้ของนักข่าวสายการเมืองต่อคดีการหน้าที่ของ
หนังสือพิมพ์ จำนวนเป็นความถี่และค่าเฉลี่ยน้ำหนัก

การรับรู้ต่อประเด็นต่าง ๆ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	กลาง ๆ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ค่าเฉลี่ย*
บทบาททั่วไป						
21. หนังสือพิมพ์ปัจจุบันมีบทบาทที่เหมาะสม แล้วในการส่งเสริมการเมืองในระบอบ ประชาธิปไตยของไทย	15 (15.3)	45 (45.9)	31 (31.6)	5 (5.1)	2 (2.0)	3.68 (สูง)
22. หนังสือพิมพ์เป็นธุรกิจจึงต้องคำนึงถึงการ ขาย (การตลาด) ด้วย	6 (6.1)	38 (38.8)	35 (35.7)	16 (16.3)	3 (3.1)	3.29 (กลาง)
23. ชำวด้านการเมืองของหนังสือพิมพ์ปัจจุบัน มีความเป็นกลางน้อย	4 (4.1)	30 (30.6)	36 (36.7)	28 (28.6)	-	3.10 (กลาง)
24. หนังสือพิมพ์ไม่จำเป็นต้องเป็นกลาง ใน กรณีที่เห็นว่าฝ่ายนั้นผิดหรือทำไม่ถูกต้อง	10 (10.2)	32 (32.7)	14 (14.3)	30 (30.6)	12 (12.2)	2.98 (กลาง)
การนิยามข่าว						
25. ผลการทำงานของรัฐบาล ควรเป็นข่าวมาก กว่าการทะเลาะเบาะแว้งกันในรัฐบาล	14 (14.3)	33 (33.7)	24 (24.5)	26 (26.5)	1 (1.0)	3.34 (กลาง)
26. ข่าว ควรเป็นเรื่องราวของเหตุการณ์ที่เกิด ขึ้นโดยตัวมันเอง ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น แต่นักข่าวไปจุดประเด็นขึ้นมาให้เป็นข่าว	10 (10.2)	17 (17.3)	20 (20.4)	36 (36.7)	15 (15.3)	2.70 (กลาง)
27. ข่าวควรเป็นเรื่องราวดี ๆ ที่สร้างสรรค์ พัฒนามากกว่าที่จะเป็นเรื่องราวในทางร้าย เกี่ยวกับความขัดแย้ง ความเสียหาย	6 (6.1)	10 (10.2)	28 (28.6)	42 (42.9)	12 (12.2)	2.55 (กลาง)

*การกำหนดความหมายค่าเฉลี่ย มีเกณฑ์ดังนี้

สูง หมายถึง ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.68 - 5.00

กลาง หมายถึง ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.34 - 3.67

ต่ำ หมายถึง ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 2.33

2.1.3 เปรียบเทียบการรับรู้ของนักการเมืองกับนักข่าว

บทบาทด้านการเสนอข่าว

ประเด็นที่นักการเมืองกับนักข่าวมีระดับการรับรู้ที่ใกล้เคียงกันหรือแตกต่างกัน
ดังนี้

1. ข่าวควรเน้นข้อเท็จจริงมากกว่าความคิดเห็นของแหล่งข่าว นักการเมืองมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับสูง = 4.38 แต่นักข่าวมีระดับค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับสูงค่อนข้างต่ำ = 3.91

2. หนังสือพิมพ์ควรรายงานข่าวเฉพาะที่มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงอย่างถี่ถ้วนแน่ชัดเสียก่อนเท่านั้น นักการเมืองมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับสูง = 4.22 แต่นักข่าวมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับสูงค่อนข้างปานกลาง = 3.97

3. หนังสือพิมพ์ควรรายงานข่าวเฉพาะที่มีการอ้างอิงแหล่งข่าวที่ชัดเจนเท่านั้น นักการเมืองมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับสูง = 4.01 แต่นักข่าวมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับสูงค่อนข้างปานกลาง = 3.68

4. ข่าวที่นำเสนอไม่ควรมีความคิดเห็น (ของผู้สื่อข่าว) เจ็บปน นักการเมืองมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับสูง = 3.91 แต่นักข่าวมีระดับค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยมากกว่า = 4.29

5. หนังสือพิมพ์ควรทำหน้าที่เป็นผู้ถ่ายทอดข่าวสารโดยปราศจากการอธิบายความ นักการเมืองมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลาง = 3.48 แต่นักข่าวมีระดับค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลางเช่นกัน = 3.34

6. หนังสือพิมพ์สามารถรายงานข่าวโดยปกปิดแหล่งข่าวหรืออ้างแหล่งข่าวโดยไม่ต้องระบุชื่อได้ นักการเมืองมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลาง = 3.35 แต่นักข่าวมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับสูงกว่า = 3.94 แสดงว่านักการเมืองกับนักข่าวรับรู้ในประเด็นนี้แตกต่างกันอย่างชัดเจน

บทบาทในเรื่องสัมพันธภาพรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์

ประเด็นที่นักการเมืองกับนักข่าวมีระดับการรับรู้ที่ใกล้เคียงกันหรือแตกต่างกัน
ดังนี้

1 หนังสือพิมพ์กับรัฐบาลต่างพึ่งพากันและกันทางข่าวสารในฐานะผู้สื่อข่าวกับแหล่งข่าว นักการเมืองมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับสูง = 3.87 และนักข่าวมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็น = 3.76 ถือว่าเป็นค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับสูงเช่นกัน

2 หนังสือพิมพ์ควรร่วมมือกับรัฐบาลในการเผยแพร่ข่าวสารทางราชการ นักการเมืองมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับสูง = 3.79 แต่นักข่าวมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลางค่อนข้างสูง = 3.60

3 หนังสือพิมพ์ควรรีให้การสนับสนุนนโยบายและการทำงานของรัฐบาล นักการเมืองมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลางค่อนข้างสูง = 3.19 แต่นักข่าวมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลางเช่นกัน = 3.01

4 การทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ที่เป็นอยู่ปัจจุบันค่อนข้างเป็นอุปสรรคต่อประสิทธิภาพในการทำงานของรัฐ นักการเมืองมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลาง = 3.07 แต่นักข่าวมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ = 2.44

5. หนังสือพิมพ์ควรเป็นฝ่ายตรงข้ามหรือทำหน้าที่เหมือนฝ่ายค้านคอยตรวจสอบรัฐบาลอย่างใกล้ชิด นักการเมืองมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลาง = 3.04 แต่นักข่าวมีค่าเฉลี่ยเห็นด้วยในระดับปานกลางค่อนข้างสูง = 3.46

6. หนังสือพิมพ์ควรเป็นฝ่ายค้านตรวจสอบรัฐบาล นักการเมืองมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่อนข้างไม่เห็นด้วย) = 2.89 แต่นักข่าวมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลางค่อนข้างสูง = 3.53

เสรีภาพและความรับผิดชอบ

ประเด็นที่นักการเมืองกับนักข่าวมีระดับการรับรู้ที่ใกล้เคียงกันหรือแตกต่างกัน ดังนี้

1. หนังสือพิมพ์ควรมีองค์กรที่ควบคุมกันเองอย่างได้ผล เช่น สภาการหนังสือพิมพ์ นักการเมืองมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับสูง = 4.28 แต่นักข่าวมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับสูงค่อนข้างต่ำ = 3.53

2. เสรีภาพคือหัวใจของการทำหน้าที่สื่อมวลชน นักการเมืองมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับสูง = 4.22 แต่นักข่าวมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับสูงเช่นกัน = 4.35

3. หนังสือพิมพ์ปัจจุบันเห็นแก่ธุรกิจของตนเองมากกว่าความรับผิดชอบต่อสังคม นักการเมืองมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับสูง = 3.78 แต่นักข่าวมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลาง = 2.86 แสดงว่านักการเมืองกับนักข่าวรับรู้ในประเด็นนี้แตกต่างกันอย่างชัดเจน

4. หนังสือพิมพ์ไทยส่วนใหญ่มีเสรีภาพแต่ไม่มีความรับผิดชอบ นักการเมืองมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับสูงค่อนข้างต่ำ = 3.68 แต่นักข่าวมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลาง = 2.79 แสดงว่านักการเมืองกับนักข่าวรับรู้ในประเด็นนี้แตกต่างกันอย่างชัดเจน

5. หนังสือพิมพ์มักเสนอข่าวสร้างความเสียหายแก่นักการเมือง นักการเมืองมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลาง = 3.39 แต่นักข่าวมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับต่ำ = 2.32 ถือว่านักข่าวไม่เห็นด้วยกับประเด็นนี้ แสดงว่านักการเมืองกับนักข่าวรับรู้ในประเด็นนี้แตกต่างกันอย่างชัดเจน

6. เจ้าหน้าที่ของรัฐมีสิทธิที่จะสั่งปิดหนังสือพิมพ์ที่ขาดความรับผิดชอบ นักการเมืองมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลาง = 3.18 แต่นักข่าวมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ = 2.82

7. หนังสือพิมพ์ไทยส่วนใหญ่มีเสรีภาพและความรับผิดชอบ นักการเมืองมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลาง = 3.17 แต่นักข่าวมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลางค่อนข้างสูง = 3.42

8. นักข่าวเป็นอภิสิทธิ์ชน นักการเมืองมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลาง = 2.81 แต่นักข่าวมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับต่ำ = 1.93 ถือว่านักข่าวไม่เห็นด้วยกับประเด็นนี้ แสดงว่านักการเมืองกับนักข่าวรับรู้ในประเด็นนี้แตกต่างกันอย่างชัดเจน

บทบาททั่วไป

ประเด็นที่นักการเมืองกับนักข่าวมีระดับการรับรู้ที่ใกล้เคียงกันหรือแตกต่างกัน
ดังนี้

1. ข่าวด้านการเมืองของหนังสือพิมพ์ปัจจุบันมีความเป็นกลางน้อย นักการเมืองมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วย = 3.83 ถือว่านักการเมืองเห็นด้วยกับประเด็นนี้ในระดับสูง แต่นักข่าวมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วย = 3.10 ถือว่านักข่าวเห็นด้วยกับประเด็นนี้ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ แสดงว่า นักการเมืองกับนักข่าวรับรู้ในประเด็นนี้แตกต่างกันอย่างชัดเจน

2. หนังสือพิมพ์ปัจจุบันมีบทบาทที่เหมาะสมแล้วในการส่งเสริมการเมืองในระบอบประชาธิปไตย นักการเมืองมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลาง = 3.28 แต่นักข่าวมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับสูง = 3.68 แสดงว่า นักการเมืองกับนักข่าวรับรู้ในประเด็นนี้แตกต่างกันอย่างชัดเจน

3. หนังสือพิมพ์ไม่จำเป็นต้องเป็นกลาง ในกรณีที่เห็นว่าฝ่ายนั้นผิดหรือทำไม่ถูกต้อง นักการเมืองมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลาง = 3.19 แต่นักข่าวมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลางเช่นกัน = 2.98

4. หนังสือพิมพ์เป็นธุรกิจจึงต้องคำนึงถึงการขาย (การตลาด) ด้วย นักการเมืองมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลาง = 2.96 และนักข่าวมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลาง = 3.29

การนิยามข่าว

ประเด็นที่นักการเมืองกับนักข่าวมีระดับการรับรู้ที่ใกล้เคียงกันหรือแตกต่างกัน
ดังนี้

1. ข่าวควรเป็นเรื่องราวของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยตัวมันเอง ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น แต่นักข่าวไปจุดประเด็นขึ้นมาให้เป็นข่าว นักการเมืองมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับสูง = 3.93 แต่นักข่าวมีระดับค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ = 2.70 แสดงว่านักการเมืองกับนักข่าวรับรู้ในประเด็นนี้แตกต่างกันอย่างชัดเจน

2. ผลการทำงานของรัฐบาลควรเป็นข่าวมากกว่าการทะเลาะเบาะแว้งกันในรัฐบาล นักการเมืองมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับสูง = 3.83 แต่นักข่าวมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลาง = 3.34 แสดงว่านักการเมืองกับนักข่าวรับรู้ในประเด็นนี้แตกต่างกันอย่างชัดเจน

3. ข่าวควรเป็นเรื่องราวดี ๆ ที่สร้างสรรค์พัฒนามากกว่าที่จะเป็นเรื่องราวในทางร้ายเกี่ยวกับความขัดแย้ง ความเสียหาย นักการเมืองมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลางค่อนข้างสูง = 3.37 แต่นักข่าวมีระดับค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ = 2.55

จากการเปรียบเทียบระดับการรับรู้คติการหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ระหว่างนักการเมืองกับนักข่าว สรุปได้ว่า นักการเมืองกับนักข่าวรับรู้แตกต่างกันเป็นส่วนใหญ่
ดังนี้คือ

1. นักการเมืองกับนักข่าวรับรู้คดีการหน้าที่ของหนังสือพิมพ์แตกต่างกันอย่างชัดเจนจำนวน 12 ประเด็น คือมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในช่วงการรับรู้ที่แตกต่างกัน เช่น ในประเด็นที่ว่า หนังสือพิมพ์สามารถรายงานข่าวโดยปกปิดแหล่งข่าวหรืออ้างแหล่งข่าวโดยไม่ต้องระบุชื่อได้ นักการเมืองมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลาง = 3.35 แต่นักข่าวมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับสูง = 3.94 ซึ่งอยู่คนละช่วงค่าเฉลี่ย เป็นต้น

2. นักการเมืองกับนักข่าวรับรู้คดีการหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ค่อนข้างแตกต่างกันในประเด็นต่าง ๆ แม้ว่าจะมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับเดียวกัน เช่น ระดับสูงเท่ากัน หรือระดับกลางเท่ากัน แต่จะมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับที่ค่อนข้างแตกต่างกัน เช่น ประเด็นที่ว่า การทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ที่เป็นอยู่ปัจจุบันค่อนข้างเป็นอุปสรรคต่อประสิทธิภาพในการทำงานของรัฐบาล นักการเมืองมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลาง = 3.35 แต่นักข่าวมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ = 2.44 เป็นต้น

จากข้อมูลการสำรวจสรุปเป็นตาราง (ดังตารางที่ 8) ได้ดังนี้ คือ

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้ของนักการเมืองกับนักข่าวต่อ
คดีการหน้าที่ของหนังสือพิมพ์

การรับรู้ต่อประเด็นต่าง ๆ	นักการเมือง (\bar{x})	นักข่าว (\bar{x})
บทบาทด้านการเสนอข่าว		
1. ข่าวควรเน้นข้อเท็จจริงมากกว่าความคิดเห็นของ แหล่งข่าว	4.38 (สูง)	3.91 (สูง)
2. หนังสือพิมพ์ควรรายงานข่าวเฉพาะที่มีการตรวจ สอบข้อเท็จจริงอย่างถี่ถ้วนแน่ชัดเสียก่อนเท่านั้น	4.22 (สูง)	3.97 (สูง)
3. หนังสือพิมพ์ควรรายงานข่าวเฉพาะที่มีการอ้างอิง แหล่งข่าวที่ชัดเจนเท่านั้น	4.01 (สูง)	3.68 (สูง)
4. ข่าวที่น่าเสนอไม่ควรมีความคิดเห็น (ของผู้สื่อข่าว) เจือปน	3.91 (สูง)	4.29 (สูง)
5. หนังสือพิมพ์ควรทำหน้าที่เป็นผู้ถ่ายทอดข่าวสาร โดยปราศจากการอธิบายความ	3.48 (กลาง)	3.34 (กลาง)
6. หนังสือพิมพ์สามารถรายงานข่าวโดยปกปิดแหล่ง ข่าวหรืออ้างแหล่งข่าวโดยไม่ต้องระบุชื่อได้	3.35 (กลาง)	3.94 (สูง)
บทบาทสัมพันธ์ภาพรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์		
7. หนังสือพิมพ์กับรัฐบาลต่างพึ่งพาซึ่งกันและกันทาง ข่าวสารในฐานะผู้สื่อข่าวกับแหล่งข่าว	3.87 (สูง)	3.76 (สูง)
8. หนังสือพิมพ์ควรร่วมมือกับรัฐบาลในการเผยแพร่ ข่าวสารทางราชการ	3.79 (สูง)	3.60 (กลาง)
9. หนังสือพิมพ์ควรให้การสนับสนุนนโยบายและการ ทำงานของรัฐบาล	3.19 (กลาง)	3.01 (กลาง)
10. การทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ที่เป็นอยู่ปัจจุบันค่อนข้าง ข้างเป็นอุปสรรคต่อประสิทธิภาพในการทำงาน ของรัฐบาล	3.07 (กลาง)	2.44 (กลาง)

ตารางที่ 5 (ต่อ) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้ของนักการเมืองกับ
นักข่าวต่อคติการหน้าที่ของหนังสือพิมพ์

การรับรู้ต่อประเด็นต่าง ๆ	นักการเมือง (\bar{x})	นักข่าว (\bar{x})
11. หนังสือพิมพ์ควรเป็นฝ่ายตรงข้ามหรือทำหน้าที่ เหมือนฝ่ายค้านคอยตรวจสอบรัฐบาลอย่างใกล้ชิด	3.04 (กลาง)	3.46 (กลาง)
12. หนังสือพิมพ์ควรเป็นฝ่ายค้านตรวจสอบรัฐบาล	2.89 (กลาง)	3.53 (กลาง)
เสรีภาพและความรับผิดชอบ		
13. หนังสือพิมพ์ควรมีองค์กรที่ควบคุม กันเองอย่างได้ ผล เช่น สภาการหนังสือพิมพ์	4.28 (สูง)	3.98 (สูง)
14. เสรีภาพคือหัวใจของการทำหน้าที่สื่อมวลชน	4.22 (สูง)	4.35 (สูง)
15. หนังสือพิมพ์ปัจจุบันเห็นแก่ธุรกิจของตนเองมาก กว่าความรับผิดชอบต่อสังคม	3.78 (สูง)	2.86 (กลาง)
16. หนังสือพิมพ์ไทยส่วนใหญ่มีเสรีภาพ แต่ไม่มีความรับ ผิดชอบ	3.68 (สูง)	2.79 (กลาง)
17. หนังสือพิมพ์มักเสนอข่าวสร้างความเสียหายแก่ นักการเมือง	3.39 (กลาง)	2.32 (ต่ำ)
18. เจ้าหน้าที่ของรัฐมีสิทธิที่จะสั่งปิดหนังสือพิมพ์ที่ขาด ความรับผิดชอบ	3.18 (กลาง)	2.82 (กลาง)
19. หนังสือพิมพ์ไทยส่วนใหญ่มีเสรีภาพและความรับผิด ชอบ	3.17 (กลาง)	3.42 (กลาง)
20. นักข่าวเป็นอภิสิทธิ์ชน	2.81 (กลาง)	1.93 (ต่ำ)
บทบาททั่วไป		
21. ชาวด้านการเมืองของหนังสือพิมพ์ปัจจุบันมีความ เป็นกลางน้อย	3.83 (สูง)	3.10 (กลาง)

ตารางที่ 5 (ต่อ) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้ของนักการเมือง กับ
นักข่าวต่ออคติการหน้าที่ของหนังสือพิมพ์

การรับรู้ต่อประเด็นต่าง ๆ	นักการเมือง (\bar{x})	นักข่าว (\bar{x})
22. หนังสือพิมพ์ปัจจุบันมีบทบาทที่เหมาะสมแล้วในการส่งเสริมการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของไทย	3.28 (กลาง)	3.68 (สูง)
23. หนังสือพิมพ์ไม่จำเป็นต้องเป็นกลาง ในกรณีที่เห็นว่าฝ่ายนั้นผิดหรือทำไม่ถูกต้อง	3.19 (กลาง)	2.98 (กลาง)
24. หนังสือพิมพ์เป็นธุรกิจจึงต้องคำนึงถึงการขาย (การตลาด) ด้วย	2.96 (กลาง)	3.29 (กลาง)
การนิยามข่าว		
25. ข่าว ควรเป็นเรื่องราวของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยตัวมันเอง ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ย้งไม่เกิดขึ้น แต่นักข่าวไปจุดประเด็นขึ้นมาให้เป็นข่าว	3.93 (สูง)	2.70 (กลาง)
26. ผลการทำงานของรัฐบาล ควรเป็นข่าวมากกว่าการทะเลาะเบาะแว้งกันในรัฐบาล	3.83 (สูง)	3.34 (กลาง)
27. ข่าวควรเป็นเรื่องราวดี ๆ ที่สร้างสรรค์พัฒนามากกว่าที่จะเป็นเรื่องราวในทางร้ายเกี่ยวกับความขัดแย้ง ความเสียหาย	3.37 (กลาง)	2.55 (กลาง)

*การกำหนดความหมายของค่าเฉลี่ย มีเกณฑ์ดังนี้

สูง	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.68 - 5.00
กลาง	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.34 - 3.67
ต่ำ	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00 - 2.33

2.2 เปรียบเทียบการรับรู้ของนักการเมืองกับนักข่าวต่อการลำดับความสำคัญของ ประเภท “ข่าว” และ การลำดับความสำคัญของเหตุการณ์ที่ควรจะเป็น “ข่าว”

2.2.1 การลำดับความสำคัญของประเภท “ข่าว”

นักการเมืองกับนักข่าวลำดับความสำคัญของ “ข่าว” ไว้ดังนี้ คือ *นักการเมือง* ให้ความสำคัญกับข่าวการพัฒนาประเทศเป็นอันดับที่ 1 รองลงมาเป็นข่าวนโยบายและการทำงานของรัฐบาล ข่าวเศรษฐกิจ ข่าวบทบาทนักการเมืองในสภาผู้แทนราษฎร ข่าวสิ่งแวดล้อม ข่าวต่างประเทศ ข่าวปัญหาสังคม ข่าวสุขภาพอนามัย ข่าวสังคมบุคคล และข่าวอาชญากรรม ตามลำดับ ส่วน*นักข่าว* ให้ความสำคัญกับข่าวนโยบายและการทำงานของรัฐบาลเป็นอันดับที่ 1 รองลงมาเป็นข่าวเศรษฐกิจ ข่าวการพัฒนาประเทศ ข่าวบทบาทนักการเมืองในสภาผู้แทนราษฎร ข่าวปัญหาสังคม ข่าวสิ่งแวดล้อม ข่าวต่างประเทศ ข่าวอาชญากรรม ข่าวสุขภาพอนามัย และข่าวสังคมบุคคล ตามลำดับ

จากการเปรียบเทียบ พบว่า นักการเมืองกับนักข่าวลำดับความสำคัญของประเภท “ข่าว” ไว้เหมือนกันและแตกต่างกัน ดังนี้ นักการเมืองกับนักข่าวให้ความสำคัญกับข่าวบทบาทนักการเมืองในสภาผู้แทนราษฎรเป็นอันดับ 4 เหมือนกัน แต่ให้ความสำคัญกับข่าวการพัฒนาประเทศ ข่าวปัญหาสังคม ข่าวสังคมบุคคล และข่าวอาชญากรรมในอันดับที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน คือนักการเมืองรับรู้ข่าวการพัฒนาประเทศ และ ข่าวสังคมบุคคลมีความสำคัญมากกว่า จึงเลือกเป็นอันดับ 1 และ 8 ตามลำดับ ส่วนนักข่าวให้ความสำคัญน้อยกว่า จึงเลือกเป็นอันดับ 3 และ 10 ตามลำดับ แต่นักข่าวรับรู้ข่าวปัญหาสังคม และ ข่าวอาชญากรรมมีความสำคัญ จึงเลือกเป็นอันดับที่ 5 และ 8 ตามลำดับ แต่นักการเมืองให้ความสำคัญน้อยกว่า จึงเลือกเป็นอันดับ 7 และ 10 ตามลำดับ ส่วนข่าวอื่น ๆ นั้นจัดลำดับความสำคัญไว้ใกล้เคียง

กัน (ดังตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบการรับรู้ของนักการเมืองและนักข่าวต่อการลำดับความสำคัญของ
ประเภท “ข่าว”

ประเภทข่าว	อันดับความสำคัญของข่าวประเภทต่าง ๆ			
	นักการเมือง		นักข่าว	
	อันดับ	\bar{x} ของการจัดอันดับ	อันดับ	\bar{x} ของการจัดอันดับ
การพัฒนาประเทศ	1	8.67	3	7.03
นโยบายและการทำงานของ รัฐบาล	2	7.96	1	8.25
เศรษฐกิจ	3	7.67	2	7.23
บทบาทนักการเมืองในสภาผู้ แทนราษฎร	4	6.51	4	6.67
สิ่งแวดล้อม	5	5.36	6	5.25
ต่างประเทศ	6	5.33	7	4.60
ปัญหาสังคม	7	4.29	5	6.60
สุขภาพอนามัย	8	4.25	9	3.37
สังคมบุคคล	8	4.25	10	1.74
อาชญากรรม	10	2.69	8	4.40

2.2.2 การลำดับความสำคัญของเหตุการณ์ที่ควรจะเป็น “ข่าว”

นักการเมืองกับนักข่าวลำดับความสำคัญกับเหตุการณ์ที่ควรจะเป็น “ข่าว” ไว้ดังนี้ คือ **นักการเมือง**ให้ความสำคัญกับเหตุการณ์ที่มีผลกระทบต่อสังคมส่วนใหญ่ เป็นอันดับ 1 และเลือกเหตุการณ์เกี่ยวกับความก้าวหน้าสร้างสรรคพัฒนาเป็นอันดับ 2 เลือกเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับความเสียหายรุนแรง เหตุการณ์ที่มีความใหม่สด ทันสมัย เหตุการณ์ที่มีความซับซ้อน ช่อนเงื่อน หรือมีเงื่อนงำ เรื่องเกี่ยวกับบุคคลสำคัญที่มีชื่อเสียง เรื่องที่มีความขัดแย้ง เรื่องเกี่ยวกับเพศ เรื่องแปลกประหลาด และเรื่องอิทธิปาฏิหาริย์ รองลงมาตามลำดับ

ส่วน **นักข่าว** ให้ความสำคัญกับเหตุการณ์ต่อไปนี้คือ เหตุการณ์ที่มีผลกระทบต่อสังคมส่วนใหญ่ เป็นอันดับ 1 และเลือกเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับความเสียหายรุนแรงเป็นอันดับ 2 เลือกเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับความก้าวหน้าสร้างสรรคพัฒนา เหตุการณ์ที่มีความซับซ้อน ช่อนเงื่อนหรือความมีเงื่อนงำ เหตุการณ์ที่มีความใหม่สด ทันสมัย เรื่องที่มีความขัดแย้ง เรื่องเกี่ยวกับบุคคลสำคัญที่มีชื่อเสียง เหตุการณ์แปลกประหลาด เรื่องเกี่ยวกับเพศ และเรื่องอิทธิปาฏิหาริย์ รองลงมาตามลำดับ

จากการเปรียบเทียบลำดับความสำคัญของเหตุการณ์ที่ควรจะเป็น “ข่าว” มีข้อสังเกต คือ

นักการเมืองกับนักข่าวต่างรับรู้ว่าการณ์ที่มีผลกระทบต่อสังคมส่วนใหญ่มีความสำคัญเป็นอันดับ 1 และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอิทธิปาฏิหาริย์มีความสำคัญน้อยที่สุดเป็นอันดับ 10 เหมือนกัน

แต่นักข่าวให้ความสำคัญกับเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับความเสียหายรุนแรง และเหตุการณ์ที่มีความขัดแย้งมากกว่านักการเมือง คือลำดับความสำคัญไว้ในอันดับที่ 2 และ

อันดับที่ 6 แต่นักการเมืองให้ความสำคัญน้อยกว่าจึงลำดับความสำคัญไว้ในอันดับที่ 3 และ
อันดับที่ 7 ตามลำดับ ส่วนเหตุการณ์ที่มีความก้าวหน้าสร้างสรรค์พัฒนา นักข่าวให้ความสำคัญ
สำคัญน้อยกว่านักการเมือง โดยลำดับความสำคัญไว้ในอันดับที่ 3 แต่นักการเมืองลำดับไว้
ในอันดับที่ 2 (ดังตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบการรับรู้ของนักการเมืองและนักข่าวต่อการลำดับความสำคัญ
ของเหตุการณ์ที่ควรจะเป็น “ข่าว”

ลักษณะของเหตุการณ์	อันดับความสำคัญของเหตุการณ์ลักษณะต่าง ๆ			
	นักการเมือง		นักข่าว	
	อันดับ	\bar{x} ของการจัดอันดับ	อันดับ	\bar{x} ของการจัดอันดับ
ผลกระทบต่อสังคมส่วนใหญ่	1	9.12	1	9.46
ความก้าวหน้าสร้างสรรค์ พัฒนา	2	8.87	3	7.23
เรื่องเกี่ยวกับความเสียหาย รุนแรง	3	7.17	2	7.54
ความใหม่สด ทันสมัย	4	6.52	5	6.50
ความซับซ้อน ชวนเงื่อนหรือ ความมีเงื่อนงำ	5	5.64	4	6.60
เรื่องเกี่ยวกับบุคคลสำคัญ ที่มีชื่อเสียง	6	5.10	7	4.61
ความขัดแย้ง	7	4.76	6	5.46
เรื่องเกี่ยวกับเพศ	8	3.44	9	2.81
แปลกประหลาด	9	2.95	8	3.14
อิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์	10	1.65	10	1.77

2.3 เปรียบเทียบการรับรู้ภาพลักษณ์ที่มีต่อกันระหว่างนักการเมืองกับนักข่าว

การรับรู้ภาพลักษณ์ที่มีต่อกันระหว่างนักการเมืองกับนักข่าว จะพิจารณาจากค่าเฉลี่ยการรับรู้โดยเปรียบเทียบจากเกณฑ์น้ำหนักเฉลี่ย +1 +2 +3 หมายถึง ภาพลักษณ์ในทิศทางที่ดีจนถึงดีที่สุดใน เรียกว่า ภาพลักษณ์เชิงบวก และ -1 -2 -3 หมายถึง ภาพลักษณ์ในทิศทางที่ไม่ดีจนถึงไม่ดีที่สุดใน เรียกว่า ภาพลักษณ์เชิงลบ ส่วนน้ำหนักเฉลี่ย 0 หมายถึง กลาง ๆ

จากข้อมูลที่ได้จากการสำรวจพบว่า *นักการเมืองรับรู้ภาพลักษณ์ของนักข่าวเป็นเชิงบวกมากกว่าเชิงลบ* โดยมองว่านักข่าวมีคุณลักษณะเชิงบวก 14 ลักษณะ และเชิงค่อนข้างลบ 3 ลักษณะ มีค่าเฉลี่ยตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

ภาพลักษณ์ของนักข่าวในระดับดีค่อนข้างมาก คือ เป็นผู้ที่มีเสรีภาพ (ค่าเฉลี่ย = 2.10) มีความคล่องแคล่ว (ค่าเฉลี่ย = 1.83) มีความทันสมัย (ค่าเฉลี่ย = 1.69)

ภาพลักษณ์ของนักข่าวในระดับดี คือ เป็นผู้ที่มีความรู้ (ค่าเฉลี่ย = 1.16)

ภาพลักษณ์ของนักข่าวในระดับค่อนข้างดี คือ ค่อนข้างเป็นมิตร (ค่าเฉลี่ย = 0.83) ค่อนข้างน่าคบ (ค่าเฉลี่ย = 0.62)

ภาพลักษณ์ของนักข่าวในระดับปานกลางค่อนข้างบวกเล็กน้อย คือ เป็นผู้ที่ค่อนข้างเห็นแก่ส่วนรวม (ค่าเฉลี่ย = 0.42) จริงใจ (ค่าเฉลี่ย = 0.41) มีคุณธรรม (ค่าเฉลี่ย = 0.33) มีความยุติธรรม (ค่าเฉลี่ย = 0.22) มีความรับผิดชอบ (ค่าเฉลี่ย = 0.20) มีความถูกต้องแม่นยำ (ค่าเฉลี่ย = 0.15) มีความรอบคอบ (ค่าเฉลี่ย = 0.09) และมีความเป็นกลาง (ค่าเฉลี่ย = 0.08)

ภาพลักษณ์ของนักข่าวในระดับปานกลางค่อนข้างลบเล็กน้อย คือ เป็นผู้ที่ค่อนข้างคอร์รัปชั่น (หาผลประโยชน์โดยมิชอบ) (ค่าเฉลี่ย = -0.03) ค่อนข้างมีอคติ (ค่าเฉลี่ย = -0.28) และค่อนข้างก้าวร้าว (ค่าเฉลี่ย = -0.05)

แต่ *นักข่าวรับรู้ภาพลักษณ์ของนักการเมืองเป็นเชิงลบมากกว่าเชิงบวก* โดยมองว่านักการเมืองมีคุณลักษณะเชิงบวก 7 ลักษณะ และเชิงลบ 10 ลักษณะ มีค่าเฉลี่ยตามลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

ภาพลักษณ์ของนักการเมืองในระดับค่อนข้างดี คือ เป็นผู้ที่ค่อนข้างมีความรู้ (ค่าเฉลี่ย = 0.91) มีเสรีภาพ (ค่าเฉลี่ย = 0.90) ทันสมัย (ค่าเฉลี่ย = 0.57) คล่องแคล่ว (ค่าเฉลี่ย = 0.56)

ภาพลักษณ์ของนักการเมืองในระดับปานกลางค่อนข้างบวกเล็กน้อย คือ เป็นผู้ที่ค่อนข้างรอบคอบ (ค่าเฉลี่ย = 0.22) ไม่อคติ (ค่าเฉลี่ย = 0.01) เป็นมิตร (ค่าเฉลี่ย = 0.15)

ภาพลักษณ์ของนักการเมืองในระดับไม่ดีค่อนข้างมาก คือ เป็นผู้ที่คอร์รัปชั่น (หาผลประโยชน์โดยมิชอบ) (ค่าเฉลี่ย = -1.64)

ภาพลักษณ์ของนักการเมืองในระดับไม่ดี คือ เป็นผู้ที่ไม่จริงจัง (ค่าเฉลี่ย = -1.32)

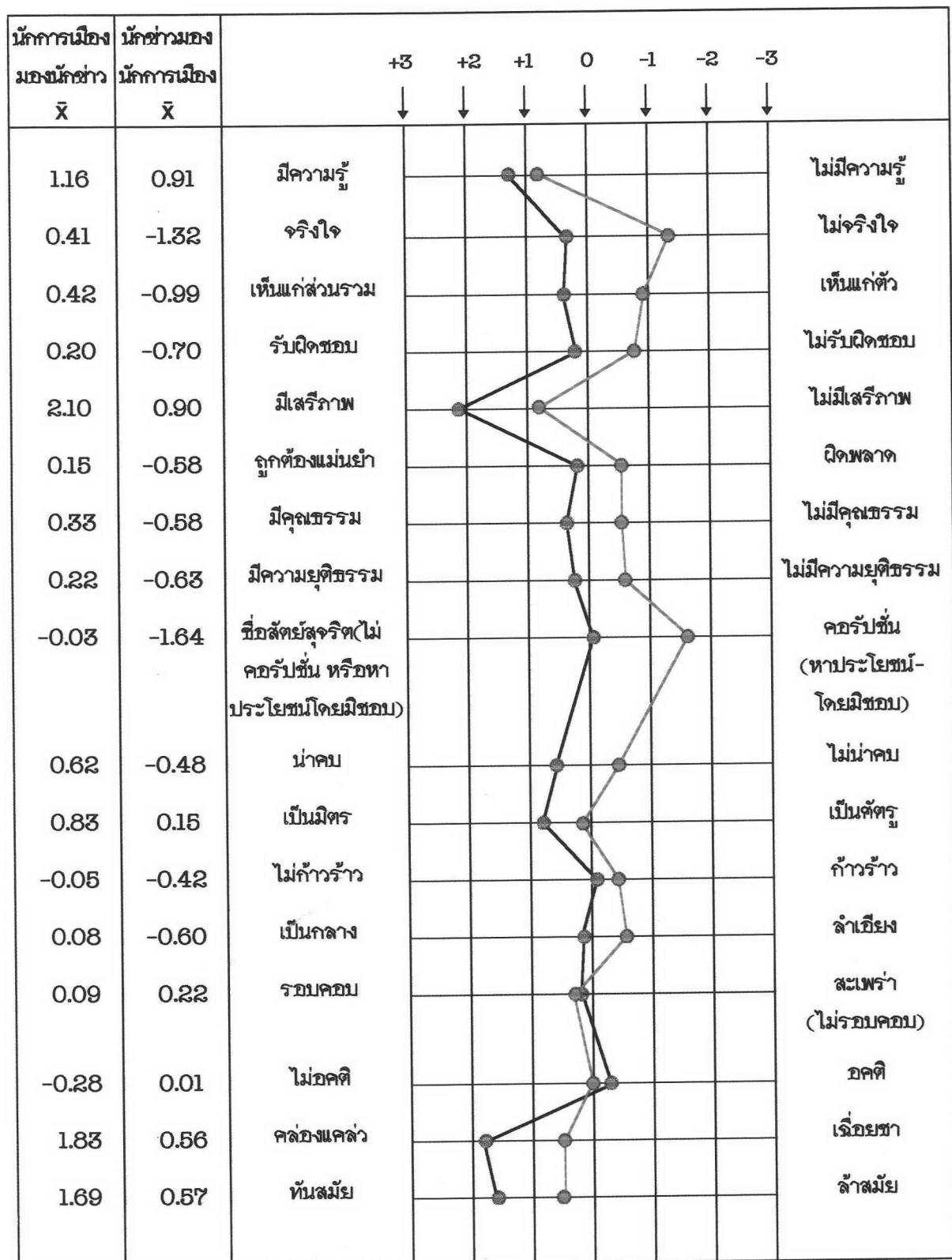
ภาพลักษณ์ของนักการเมืองในระดับค่อนข้างไม่ดี คือ เป็นผู้ที่ค่อนข้างเห็นแก่ตัว (ค่าเฉลี่ย = -0.99) ไม่รับผิดชอบ (ค่าเฉลี่ย = -0.70) ไม่มีความยุติธรรม (ค่าเฉลี่ย =

= -0.63) ลำเอียง (ค่าเฉลี่ย = -0.60) ผิดพลาด (ค่าเฉลี่ย = -0.58) ไม่มีคุณธรรม (ค่าเฉลี่ย = -0.58)

ภาพลักษณ์ของนักการเมืองในระดับปานกลางค่อนข้างลบเล็กน้อย คือ เป็นผู้ที่ค่อนข้างไม่น่าคบ (ค่าเฉลี่ย = -0.48) ก้าวร้าว (ค่าเฉลี่ย = -0.42)

จากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการรับรู้ตามเกณฑ์น้ำหนักเฉลี่ย ปรากฏผลว่า นักการเมืองมองภาพลักษณ์ของนักข่าวเป็นเชิงบวกมากกว่าเชิงลบ แต่นักข่าวมองภาพลักษณ์ของนักการเมืองเป็นเชิงลบมากกว่าเชิงบวก (ดังตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 แสดงการรับรู้ภาพลักษณ์ที่มีต่อกันระหว่างการเมืองกับนักข่าว

●————● นักการเมืองมองนักข่าว

●————● นักข่าวมองนักการเมือง

ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

การวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบการรับรู้ศติการหน้าที่ของหนังสือพิมพ์และสัมพันธภาพที่มีต่อกันระหว่างนักการเมืองกับนักข่าว สามารถวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 นักการเมืองกับนักข่าวรับรู้ศติการหน้าที่ของหนังสือพิมพ์แตกต่างกัน เปรียบเทียบจากค่าเฉลี่ยของระดับการรับรู้และทดสอบด้วยค่า t (t -test) พบว่า นักการเมืองกับนักข่าวรับรู้ศติการหน้าที่ของหนังสือพิมพ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จำนวน 20 ประเด็น

บทบาทด้านการเสนอข่าว

1. นักข่าวมีความเห็นด้วยมากกว่านักการเมืองในประเทศนี้ ชาวที่นำเสนอไม่ควรมีความคิดเห็น (ของผู้สื่อข่าว) เจ็บปน (นักการเมืองมีค่าเฉลี่ย = 3.91 นักข่าวมีค่าเฉลี่ย = 4.29 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01)

2. นักการเมืองมีความเห็นด้วยมากกว่านักข่าวในประเทศนี้ หนังสือพิมพ์ควรรายงานข่าวเฉพาะที่มีการอ้างอิงแหล่งข่าวที่ชัดเจนเท่านั้น (นักการเมืองมีค่าเฉลี่ย = 4.0 นักข่าวมีค่าเฉลี่ย = 3.68 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05)

3. นักการเมืองมีความเห็นด้วยมากกว่านักข่าวในประเทศนี้ ชาวควรเป็นข้อเท็จจริงมากกว่าความคิดเห็นของแหล่งข่าว (นักการเมืองมีค่าเฉลี่ย = 4.38 นักข่าวมีค่าเฉลี่ย = 3.91 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001)

4. นักข่าวมีความเห็นด้วยมากกว่านักการเมืองในประเด็น หนังสือพิมพ์สามารถรายงานข่าวโดยปกปิดแหล่งข่าวหรืออ้างแหล่งข่าวโดยไม่ต้องระบุชื่อได้ (นักการเมืองมีค่าเฉลี่ย = 3.35 นักข่าวมีค่าเฉลี่ย = 3.94 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001)

บทบาทในเรื่องสัมพันธ์ทราปรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์

1. นักข่าวมีความเห็นด้วยมากกว่านักการเมืองในประเด็น หนังสือพิมพ์ควรเป็นฝ่ายตรงข้ามหรือทำหน้าที่เหมือนฝ่ายค้านคอยตรวจสอบรัฐบาลอย่างใกล้ชิด (นักการเมืองมีค่าเฉลี่ย = 3.04 นักข่าวมีค่าเฉลี่ย = 3.46 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01)

2. นักการเมืองมีความเห็นด้วยมากกว่านักข่าวในประเด็น การทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ที่เป็นอยู่ปัจจุบันค่อนข้างเป็นอุปสรรคต่อประสิทธิภาพในการทำงานของรัฐบาล (นักการเมืองมีค่าเฉลี่ย = 3.07 นักข่าวมีค่าเฉลี่ย = 2.44 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001)

3. นักข่าวมีความเห็นด้วยมากกว่านักการเมืองในประเด็น หนังสือพิมพ์ควรเป็นฝ่ายค้านตรวจสอบรัฐบาล (นักการเมืองมีค่าเฉลี่ย = 2.89 นักข่าวมีค่าเฉลี่ย = 3.53 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001)

เสรีภาพและความรับผิดชอบ

1. นักการเมืองมีความเห็นด้วยมากกว่านักข่าวในประเด็น หนังสือพิมพ์ปัจจุบัน
เห็นแก่ธุรกิจของตนเองมากกว่าความรับผิดชอบต่อสังคม (นักการเมืองมีค่าเฉลี่ย = 3.78
นักข่าวมีค่าเฉลี่ย = 2.86 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001)
2. นักการเมืองมีความเห็นด้วยมากกว่านักข่าวในประเด็น นักข่าวเป็นอภิสิทธิ์ชน
(นักการเมืองมีค่าเฉลี่ย = 2.81 นักข่าวมีค่าเฉลี่ย = 1.93 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .001)
3. นักการเมืองมีความเห็นด้วยมากกว่านักข่าวในประเด็น หนังสือพิมพ์มักเสนอ
ข่าวสร้างความเสียหายแก่นักการเมือง (นักการเมืองมีค่าเฉลี่ย = 3.39 นักข่าวมีค่าเฉลี่ย =
2.32 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001)
4. นักการเมืองมีความเห็นด้วยมากกว่านักข่าวในประเด็น เจ้าหน้าที่ของรัฐมี
สิทธิสั่งปิดหนังสือพิมพ์ที่ขาดความรับผิดชอบ (นักการเมืองมีค่าเฉลี่ย = 3.18 นักข่าวมีค่า
เฉลี่ย = 2.82 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05)
5. นักการเมืองมีความเห็นด้วยมากกว่านักข่าวในประเด็น หนังสือพิมพ์ควรมี
องค์กรที่ควบคุมกันเองอย่างได้ผล เช่น สภาการหนังสือพิมพ์ (นักการเมืองมีค่าเฉลี่ย =
4.28 นักข่าวมีค่าเฉลี่ย = 3.98 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05)
6. นักข่าวมีความเห็นด้วยมากกว่านักการเมืองในประเด็น หนังสือพิมพ์ไทยส่วน
ใหญ่มีเสรีภาพและความรับผิดชอบ (นักการเมืองมีค่าเฉลี่ย = 3.17 นักข่าวมีค่าเฉลี่ย =
3.42 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05)

7. นักการเมืองมีความเห็นด้วยมากกว่านักข่าวในประเด็น หนังสือพิมพ์ไทยส่วนใหญ่มีเสรีภาพแต่ไม่มีความรับผิดชอบ (นักการเมืองมีค่าเฉลี่ย = 3.68 นักข่าวมีค่าเฉลี่ย = 2.79 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001)

บทบาททั่วไป

1. นักข่าวมีความเห็นด้วยมากกว่านักการเมืองในประเด็น หนังสือพิมพ์เป็นธุรกิจจึงต้องคำนึงถึงการขาย (การตลาด) ด้วย (นักการเมืองมีค่าเฉลี่ย = 2.96 นักข่าวมีค่าเฉลี่ย = 3.29 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05)

2. นักข่าวมีความเห็นด้วยมากกว่านักการเมืองในประเด็น หนังสือพิมพ์ปัจจุบันมีบทบาทที่เหมาะสมแล้วในการส่งเสริมการเมืองในระบบประชาธิปไตยของไทย (นักการเมืองมีค่าเฉลี่ย = 3.28 นักข่าวมีค่าเฉลี่ย = 3.67 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01)

3. นักการเมืองมีความเห็นด้วยมากกว่านักข่าวในประเด็น ชาวด้านการเมืองของหนังสือพิมพ์ปัจจุบันมีความเป็นกลางน้อย (นักการเมืองมีค่าเฉลี่ย = 3.83 นักข่าวมีค่าเฉลี่ย = 3.10 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001)

การนิยามข่าว

1. นักการเมืองมีความเห็นด้วยมากกว่านักข่าวในประเด็น ข่าว ควรเป็นเรื่องราวของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยตัวมันเอง ไม่ใช่สิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น แต่นักข่าวไปจุดประเด็นมาให้เป็นข่าว (นักการเมืองมีค่าเฉลี่ย = 3.93 นักข่าวมีค่าเฉลี่ย = 2.70 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001)

2. นักการเมืองมีความเห็นด้วยมากกว่านักข่าวในประเด็น ชั่ว ควรเป็นเรื่องราวดี ๆ ที่สร้างสรรค์พัฒนามากกว่าที่จะเป็นเรื่องราวในทางร้ายเกี่ยวกับความขัดแย้ง ความเสียหาย (นักการเมืองมีค่าเฉลี่ย = 3.37 นักข่าวมีค่าเฉลี่ย = 2.55 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001)

3. นักการเมืองมีความเห็นด้วยมากกว่านักข่าวในประเด็น ผลการทำงานของรัฐบาล ควรเป็นข่าวมากกว่าการทะเลาะเบาะแว้งกันในรัฐบาล (นักการเมืองมีค่าเฉลี่ย = 3.83 นักข่าวมีค่าเฉลี่ย = 3.34 มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001)

สรุปผลการทดสอบ แสดงว่า นักการเมืองกับนักข่าวการเมืองรับรู้คติการหน้าที่ของหนังสือพิมพ์แตกต่างกันเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นสมมติฐานที่กำหนดไว้จึงได้รับการยืนยันเป็นส่วนใหญ่ (ดังตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 การทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้คติการหน้าที่ของหนังสือพิมพ์

การรับรู้ต่อประเด็นต่าง ๆ	นักการเมือง (\bar{x})	นักข่าว (\bar{x})	ค่า t - test
บทบาทด้านการเสนอข่าว			
1. ข่าวควรเน้นข้อเท็จจริงมากกว่าความคิดเห็นของแหล่งข่าว	4.38 (สูง)	3.91 (สูง)	4.224***
2. หนังสือพิมพ์ควรรายงานข่าวเฉพาะที่มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงอย่างถี่ถ้วนแน่ชัดเสียก่อนเท่านั้น	4.22 (สูง)	3.97 (สูง)	1.951
3. หนังสือพิมพ์ควรรายงานข่าวเฉพาะที่มีการอ้างอิงแหล่งข่าวที่ชัดเจนเท่านั้น	4.01 (สูง)	3.68 (สูง)	2.362*
4. ข่าวที่น่าเสนอไม่ควรมีความคิดเห็น (ของผู้สื่อข่าว) เจือปน	3.91 (สูง)	4.29 (สูง)	-2.638**
5. หนังสือพิมพ์ควรทำหน้าที่เป็นผู้ถ่ายทอดข่าวสารโดยปราศจากการอธิบายความ	3.48 (กลาง)	3.34 (กลาง)	0.837
6. หนังสือพิมพ์สามารถรายงานข่าวโดยปกปิดแหล่งข่าวหรืออ้างแหล่งข่าวโดยไม่ต้องระบุชื่อได้	3.35 (กลาง)	3.94 (สูง)	-4.283***
บทบาทสัมพันธ์ภาพรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์			
7. หนังสือพิมพ์กับรัฐบาลต่างพึ่งพาซึ่งกันและกันทางข่าวสารในฐานะผู้สื่อข่าวกับแหล่งข่าว	3.87 (สูง)	3.76 (สูง)	1.011
8. หนังสือพิมพ์ควรร่วมมือกับรัฐบาลในการเผยแพร่ข่าวสารทางราชการ	3.79 (สูง)	3.60 (กลาง)	1.687
9. หนังสือพิมพ์ควรให้การสนับสนุนนโยบายและการทำงานของรัฐบาล	3.19 (กลาง)	3.01 (กลาง)	1.276
10. การทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ที่เป็นอยู่ปัจจุบันค่อนข้างเป็นอุปสรรคต่อประสิทธิภาพในการทำงานของรัฐบาล	3.07 (กลาง)	2.44 (กลาง)	4.846***

ตารางที่ 9 (ต่อ) การทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้คติการหน้าที่ของหนังสือพิมพ์

การรับรู้ต่อประเด็นต่าง ๆ	นักการเมือง (\bar{x})	นักข่าว (\bar{x})	ค่า t - test
11. หนังสือพิมพ์ควรเป็นฝ่ายตรงข้ามหรือทำหน้าที่เหมือนฝ่ายค้านคอยตรวจสอบรัฐบาลอย่างใกล้ชิด	3.04 (กลาง)	3.46 (กลาง)	-2.800**
12. หนังสือพิมพ์ควรเป็นฝ่ายค้านตรวจสอบรัฐบาล	2.89 (กลาง)	3.53 (กลาง)	-4.737***
เสรีภาพ และ ความรับผิดชอบ			
13. หนังสือพิมพ์ควรมีองค์กรที่ควบคุม กันเองอย่างได้ผล เช่น สภาการหนังสือพิมพ์	4.28 (สูง)	3.98 (สูง)	2.377*
14. เสรีภาพคือหัวใจของการทำหน้าที่สื่อมวลชน	4.22 (สูง)	4.35 (สูง)	-1.158
15. หนังสือพิมพ์ปัจจุบันเห็นแก่ธุรกิจของตนเองมากกว่าความรับผิดชอบต่อสังคม	3.78 (สูง)	2.86 (กลาง)	7.208***
16. หนังสือพิมพ์ไทยส่วนใหญ่มีเสรีภาพ แต่ไม่มีความรับผิดชอบต่อ	3.68 (สูง)	2.79 (กลาง)	6.843***
17. หนังสือพิมพ์ไทยส่วนใหญ่มีเสรีภาพและความรับผิดชอบต่อ	3.17 (กลาง)	3.42 (กลาง)	-2.276*
18. หนังสือพิมพ์มักเสนอข่าวสร้างความเสียหายแก่นักการเมือง	3.39 (กลาง)	2.32 (ต่ำ)	9.422***
19. เจ้าหน้าที่ของรัฐมีสิทธิที่จะสั่งปิดหนังสือพิมพ์ที่ขาดความรับผิดชอบต่อ	3.18 (กลาง)	2.82 (กลาง)	2.131*
20. นักข่าวเป็นอภิสิทธิ์ชน	2.81 (กลาง)	1.93 (ต่ำ)	5.881***
บทบาททั่วไป			
21. ข้าราชการการเมืองของหนังสือพิมพ์ปัจจุบันมีความเป็นกลางน้อย	3.83 (สูง)	3.10 (กลาง)	6.496***

ตารางที่ 9 (ต่อ) การทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้คติการหน้าที่ของหนังสือพิมพ์

การรับรู้ต่อประเด็นต่าง ๆ	นักการเมือง (\bar{x})	นักข่าว (\bar{x})	ค่า t - test
22. หนังสือพิมพ์ปัจจุบันมีบทบาทที่เหมาะสมแล้วในการส่งเสริมการเมืองในระบบประชาธิปไตยของไทย	3.28 (กลาง)	3.68 (สูง)	-3.058**
23. หนังสือพิมพ์ไม่จำเป็นต้องเป็นกลาง ในกรณีที่เห็นว่าฝ่ายนั้นผิดหรือทำไม่ถูกต้อง	3.19 (กลาง)	2.98 (กลาง)	1.184
24. หนังสือพิมพ์เป็นธุรกิจจึงต้องคำนึงถึงการขาย (การตลาด) ด้วย	2.96 (กลาง)	3.29 (กลาง)	2.336*
การนิยามข่าว			
25. ข่าว ควรเป็นเรื่องราวของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยตัวมันเอง ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น แต่นักข่าวไปจุดประเด็นขึ้นมาให้เป็นข่าว	3.93 (สูง)	2.70 (กลาง)	8.206***
26. ผลการทำงานของรัฐบาล ควรเป็นข่าวมากกว่าการทะเลาะเบาะแว้งกันในรัฐบาล	3.83 (สูง)	3.34 (กลาง)	3.620***
27. ข่าวควรเป็นเรื่องราวดี ๆ ที่สร้างสรรค์พัฒนามากกว่าที่จะเป็นเรื่องราวในทางร้ายเกี่ยวกับความขัดแย้ง ความเสียหาย	3.37 (กลาง)	2.55 (กลาง)	5.459***

* P < .05 **P < .01 ***P < .001

สมมติฐานที่ 2 นักการเมืองกับนักข่าวการเมืองรับรู้ภาพลักษณ์ที่มีต่อกันใน เชิงลบมากกว่าเชิงบวก

จากผลการวิจัยพบว่า สมมติฐานการวิจัยนี้เป็นจริงหรือได้รับการยืนยันเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักข่าว ซึ่งรับรู้นักการเมืองในเชิงลบถึง 10 ด้าน และเชิงบวกเพียง 7 ด้าน จากการทดสอบด้วยสถิติไค สแควร์ (χ^2) พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักการเมือง ปรากฏว่าปฏิเสธสมมติฐานข้อนี้ นั่นคือ นักการเมืองรับรู้นักข่าวในเชิงบวกมากกว่าเชิงลบ ทั้งนี้เป็นการมองในเชิงลบเพียง 3 ด้าน ที่เหลืออีก 14 ด้านเป็นบวกทั้งสิ้น ดังรายละเอียดในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 การทดสอบความแตกต่างของระดับการรับรู้ภาพลักษณ์ที่มีต่อกันในเชิง
ลบกับเชิงบวกระหว่างนักการเมืองกับนักข่าว

ภาพลักษณ์ด้านต่าง ๆ	นักการเมืองมอง นักข่าว (\bar{x})*	นักข่าวมอง นักการเมือง (\bar{x})*
มีความรู้ - ไม่มีความรู้	1.16	0.91
จริงใจ - ไม่จริงใจ	0.41	-1.32
เห็นแก่ส่วนรวม - เห็นแก่ตัว	0.42	-0.99
รับผิดชอบ - ไม่รับผิดชอบ	0.20	-0.70
มีเสรีภาพ - ไม่มีเสรีภาพ	2.10	0.90
ถูกต้องแม่นยำ - ผิดพลาด	0.15	-0.58
มีคุณธรรม - ไม่มีคุณธรรม	0.33	-0.58
มีความยุติธรรม - ไม่มีความยุติธรรม	0.22	-0.63
ซื่อสัตย์สุจริต (ไม่คอร์รัปชั่น หรือหา ประโยชน์โดยมิชอบ)-คอร์รัปชั่น	-0.03	-1.64
น่าคบ - ไม่น่าคบ	0.62	-0.48
เป็นมิตร - เป็นศัตรู	0.83	0.15
ไม่ก้าวร้าว - ก้าวร้าว	-0.05	-0.42
เป็นกลาง - ลำเอียง	0.08	-0.60
รอบคอบ - สะเพร่า	0.09	0.22
ไม่อคติ - อคติ	-0.28	0.01
คล่องแคล่ว - เฉื่อยช้า	1.83	0.56
ทันสมัย - ล้าสมัย	1.69	0.57
สรุปผลการทดสอบ	บวก 14 ด้าน ลบ 3 ด้าน $\chi^2 = 7.118$	บวก 7 ด้าน ลบ 10 ด้าน $\chi^2 = 3.588^*$

*น้ำหนักเฉลี่ยจากเกณฑ์ 7 ระดับ คือ +3, +2, +1, 0, -1, -2, -3

* P < .05

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ประสบการณ์ และองค์กรที่สังกัดมีส่วนเกี่ยวข้องกับความรู้ของนักการเมืองกับนักข่าวต่อคติการหน้าที่ของหนังสือพิมพ์

เพศ

จากการทดสอบด้วย ค่า t ของค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้ต่อคติการหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ในกลุ่มเพศหญิงกับเพศชายของนักการเมือง พบว่า นักการเมืองเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในประเด็นที่ว่าหนังสือพิมพ์ปัจจุบันมีบทบาทที่เหมาะสมแล้วในการส่งเสริมการเมืองในระบบประชาธิปไตยของไทย โดยที่นักการเมืองเพศชายเห็นด้วยมากกว่าเพศหญิง (เพศชายค่าเฉลี่ย = 3.33 เพศหญิงค่าเฉลี่ย = 2.43) ส่วนในประเด็นอื่น ๆ ปรากฏว่าไม่ว่าจะเป็นบทบาทด้านการเสนอข่าว บทบาทหนังสือพิมพ์ทั่วไป บทบาทในเรื่องสัมพันธภาพรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์ เสรีภาพและความรับผิดชอบ และการนิยามข่าว ปรากฏว่าทั้งนักการเมืองชายและหญิงไม่มีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

และจากการทดสอบด้วยค่า t ของค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้ต่อคติการหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ในกลุ่มเพศหญิงกับเพศชายของนักข่าว พบว่า นักข่าวเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในประเด็นต่อไปนี้ คือ

บทบาทด้านการเสนอข่าว

1. หนังสือพิมพ์ควรรายงานข่าวเฉพาะที่มีการอ้างอิงแหล่งข่าวที่ชัดเจนเท่านั้น พบว่า นักข่าวเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.05 โดยนักข่าวเพศหญิงเห็นด้วยมากกว่าเพศชาย (เพศชายค่าเฉลี่ย = 3.51 เพศหญิงค่าเฉลี่ย = 3.91)

บทบาททั่วไป

1. หนังสือพิมพ์เป็นธุรกิจจึงต้องคำนึงถึงการขาย (การตลาด) ด้วยพบว่า นักข่าวเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักข่าวเพศชายเห็นด้วยมากกว่าเพศหญิง (เพศชายค่าเฉลี่ย = 3.51 เพศหญิงค่าเฉลี่ย = 3.00)

การนิยามข่าว

1. ข่าวควรเป็นเรื่องราวดี ๆ ที่สร้างสรรค์พัฒนามากกว่าที่จะเป็นเรื่องราวในทางร้ายเกี่ยวกับความขัดแย้ง ความเสียหาย พบว่า นักข่าวเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักข่าวเพศหญิงเห็นด้วยมากกว่าเพศชาย (เพศชายค่าเฉลี่ย = 2.36 เพศหญิงค่าเฉลี่ย = 2.79)

ส่วนในประเด็นอื่น ๆ ปรากฏว่าไม่ว่าจะเป็นบทบาทด้านการเสนอข่าว บทบาทหนังสือพิมพ์ทั่วไป บทบาทในเรื่องสัมพันธภาพรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์ เสรีภาพและความรับผิดชอบ และการนิยามข่าว ปรากฏว่านักข่าวชายและหญิงไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปเป็นตาราง (ดังตารางที่ 11) ได้ดังนี้

**ตารางที่ 11 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ระหว่าง
นักการเมืองและนักข่าวชายกับหญิง**

การรับรู้ต่อประเด็นต่าง ๆ	นักการเมือง (\bar{X})		T - Test	นักข่าว (\bar{X})		T - Test
	ชาย	หญิง		ชาย	หญิง	
บทบาทด้านการเสนอข่าว						
1. ชาวควรเน้นข้อเท็จจริงมากกว่าความคิดเห็นของแหล่งข่าว	4.39	4.14	0.890	3.89	3.93	-0.209
2. หนังสือพิมพ์ควรรายงานข่าวเฉพาะที่มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงอย่างถี่ถ้วนแน่ชัดเสียก่อนเท่านั้น	4.21	4.29	-0.211	3.95	4.00	-0.272
3. หนังสือพิมพ์ควรรายงานข่าวเฉพาะที่มีการอ้างอิงแหล่งข่าวที่ชัดเจนเท่านั้น	3.99	4.29	-0.737	3.51	3.91	-2.075*
4. ข่าวที่นำเสนอไม่ควรมีความคิดเห็น (ของผู้สื่อข่าว) เจ็บปน	3.92	3.71	0.446	4.27	4.30	-0.155
5. หนังสือพิมพ์ควรทำหน้าที่เป็นผู้ถ่ายทอดข่าวสาร โดยปราศจากการอธิบายความ	3.54	2.57	1.911	3.36	3.30	0.240
6. หนังสือพิมพ์สามารถรายงานข่าวโดยปกปิดแหล่งข่าวหรืออ้างแหล่งข่าวโดยไม่ต้องระบุชื่อได้	3.36	3.14	0.478	4.04	3.81	1.294
บทบาทสัมพันธ์กับรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์						
7. หนังสือพิมพ์กับรัฐบาลต่างพึ่งพาซึ่งกันและกันทางข่าวสารในฐานะผู้สื่อข่าวกับแหล่งข่าว	3.87	4.29	-1.371	3.69	3.84	-0.962
8. หนังสือพิมพ์ควรร่วมมือกับรัฐบาลในการเผยแพร่ข่าวสารทางราชการ	3.81	3.86	-0.138	3.51	3.72	-1.358
9. หนังสือพิมพ์ควรให้การสนับสนุนนโยบายและการทำงานของรัฐบาล	3.22	2.71	1.200	3.09	2.91	0.912
10. การทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ที่เป็นอยู่ปัจจุบันค่อนข้างเป็นอุปสรรคต่อประสิทธิภาพในการทำงานของรัฐบาล	3.07	3.00	0.204	2.31	2.60	-1.422
11. หนังสือพิมพ์ควรเป็นฝ่ายตรงข้ามหรือทำหน้าที่เหมือนฝ่ายค้านคอยตรวจสอบรัฐบาลอย่างใกล้ชิด	3.08	2.43	1.473	3.40	3.53	-0.637

* P < .05

ตารางที่ 11 (ต่อ) การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการรับรู้
ระหว่างนักการเมืองและนักข่าวชายกับหญิง

การรับรู้ต่อประเด็นต่าง ๆ	นักการเมือง (\bar{X})		T - Test	นักข่าว (\bar{X})		T - Test
	ชาย	หญิง		ชาย	หญิง	
12. หนังสือพิมพ์ควรเป็นฝ่ายค้านตรวจสอบ รัฐบาล	2.96	2.29	1.764	3.42	3.67	-1.324
เสรีภาพและความรับผิดชอบ						
13. หนังสือพิมพ์ควรมีองค์กรที่ควบคุม กั้น เองอย่างได้ผล เช่น สภากาหนดังสื่อพิมพ์	4.28	4.29	-0.008	3.96	4.00	-0.173
14. เสรีภาพคือหัวใจของการทำหน้าที่สื่อ มวลชน	4.26	3.71	1.771	4.33	4.37	-0.293
15. หนังสือพิมพ์ปัจจุบันเห็นแก่ธุรกิจของตน เองมากกว่าความรับผิดชอบต่อสังคม	3.79	3.57	0.595	2.75	3.00	-1.333
16. หนังสือพิมพ์ไทยส่วนใหญ่มีเสรีภาพ แต่ ไม่มีความรับผิดชอบต่อ	3.71	3.71	-0.017	2.73	2.86	-0.730
17. หนังสือพิมพ์มักเสนอข่าวสร้างความเสีย หายแก่นักการเมือง	3.42	3.00	1.255	2.31	2.33	-0.103
18. เจ้าหน้าที่ของรัฐมีสิทธิที่จะสั่งปิดหนังสือ พิมพ์ที่ขาดความรับผิดชอบต่อ	3.19	2.86	0.743	2.78	2.86	-0.292
19. หนังสือพิมพ์ไทยส่วนใหญ่มีเสรีภาพและ ความรับผิดชอบต่อ	3.19	2.71	1.506	3.42	3.42	-0.003
20. นักข่าวเป็นอภิสิทธิ์ชน	2.81	2.86	-0.109	1.78	2.12	-1.662
บทบาททั่วไป						
21. ข้าราชการการเมืองของหนังสือพิมพ์ ปัจจุบันมีความเป็นกลางน้อย	3.83	3.71	0.389	3.02	3.21	-1.083
22. หนังสือพิมพ์ปัจจุบันมีบทบาทที่เหมาะสม แล้วในการส่งเสริมการเมืองในระบบ ประชาธิปไตยของไทย	3.33	2.43	2.228*	3.73	3.60	0.690
23. หนังสือพิมพ์ไม่จำเป็นต้องเป็นกลาง ใน กรณีที่เห็นว่าฝ่ายนั้นผิดหรือทำไม่ถูก ต้อง	3.21	2.86	0.651	3.02	2.93	0.346

* P < .05

ตารางที่ 11 (ต่อ) การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการรับรู้
ระหว่างนักการเมืองและนักข่าวชายกับหญิง

การรับรู้ต่อประเด็นต่าง ๆ	นักการเมือง (\bar{X})		T - Test	นักข่าว (\bar{X})		T - Test
	ชาย	หญิง		ชาย	หญิง	
24. หนังสือพิมพ์เป็นธุรกิจจึงต้องคำนึงถึง การขาย (การตลาด) ด้วย	2.98	2.57	0.949	3.51	3.00	2.815*
การนิยามข่าว						
25. ข่าว ควรเป็นเรื่องราวของเหตุการณ์ที่ เกิดขึ้นโดยตัวมันเอง ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ยังไม่ เกิดขึ้น แต่นักข่าวไปจุดประเด็นขึ้นมาให้ เป็นข่าว	3.93	4.00	-0.194	2.58	2.86	-1.123
26. ผลการทำงานของรัฐบาล ควรเป็นข่าว มากกว่าการทะเลาะเบาะแว้งกันใน รัฐบาล	3.83	3.86	-0.068	3.16	3.56	-1.861
27. ข่าวควรเป็นเรื่องราวดี ๆ ที่สร้างสรรค์ พัฒนามากกว่าที่จะเป็นเรื่องราวในทาง ร้ายเกี่ยวกับความขัดแย้ง ความเสียหาย	3.37	3.29	0.192	2.36	2.79	-2.057*

* $P < .05$

อายุ

จากการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (ANOVA) โดยทดสอบด้วยค่า F ของค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้ศติการหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ในกลุ่มนักการเมือง พบว่า นักการเมืองที่มีอายุต่างกันจะรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในประเด็นที่ว่า หนังสือพิมพ์ไทยส่วนใหญ่มีเสรีภาพและความรับผิดชอบ ทั้งนี้ นักการเมืองที่มีอายุมากกว่า 60 ปี (ค่าเฉลี่ย = 4.17) จะเห็นด้วยมากกว่านักการเมืองที่มีอายุน้อยกว่า กล่าวคือนักการเมืองที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี (ค่าเฉลี่ย = 2.86) จะเห็นด้วยกับประเด็นดังกล่าวน้อยกว่า ส่วนในประเด็นอื่น ๆ ปรากฏว่าไม่ว่าจะเป็นบทบาทด้านการเสนอข่าว บทบาทหนังสือพิมพ์ทั่วไป บทบาทในเรื่องสัมพันธ์ภาพรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์ เสรีภาพและความรับผิดชอบ และการนิยามข่าวปรากฏว่านักการเมืองที่มีอายุต่างกันจะไม่มี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการทดสอบด้วยค่า F ของค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้ศติการหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ในกลุ่มนักข่าว พบว่า นักข่าวที่มีอายุแตกต่างกันจะรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในประเด็นต่อไปนี้

บทบาททั่วไป

1. หนังสือพิมพ์เป็นธุรกิจจึงต้องคำนึงถึงการขาย (การตลาด) นักข่าวที่มีอายุต่างกันจะรับรู้แตกต่างกันชัดเจนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ นักข่าวที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี (ค่าเฉลี่ย = 3.24) อายุ 30-39 ปี (ค่าเฉลี่ย = 3.37) และอายุ 40-49 ปี (ค่าเฉลี่ย = 3.86) ระบุว่า เห็นด้วยกับประเด็นดังกล่าว แต่นักข่าวที่มีอายุ 50-59 ปี (ค่าเฉลี่ย = 2.50) และมากกว่า 60 ปี (ค่าเฉลี่ย = 1.00) ระบุว่าไม่เห็นด้วยจนถึงไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การนิยามข่าว

1. ข่าวควรเป็นเรื่องราวดี ๆ ที่สร้างสรรค์พัฒนามากกว่าที่จะเป็นเรื่องราวในทางร้ายเกี่ยวกับความขัดแย้ง ความเสียหาย นักข่าวที่มีอายุต่างกันจะรับรู้แตกต่างกันชัดเจน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักข่าวที่มีอายุน้อยกว่า 30 ปี (ค่าเฉลี่ย = 2.62) อายุ 30-39 ปี (ค่าเฉลี่ย = 2.27) และ อายุ 40-49 ปี (ค่าเฉลี่ย = 2.57) ระบุว่าเห็นด้วยกับประเด็นดังกล่าวน้อยกว่านักข่าวที่มีอายุ 50-59 ปี (ค่าเฉลี่ย = 3.50) แต่นักข่าวที่มีอายุมากกว่า 60 ปี (ค่าเฉลี่ย = 1.00) ระบุว่าไม่เห็นด้วย ส่วนในประเด็นอื่น ๆ ปรากฏว่าไม่ว่าจะเป็นบทบาทด้านการเสนอข่าว บทบาทหนังสือพิมพ์ทั่วไป บทบาทในเรื่องสัมพันธ์ภาพรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์ เสรีภาพและความรับผิดชอบ และการนิยามข่าว ปรากฏว่านักข่าวที่มีอายุต่างกันจะไม่มี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปเป็นตาราง (ดังตารางที่ 12) ได้ดังนี้

ตารางที่ 12 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างอายุกับการรับรู้

การรับรู้ข้อประเด็นต่าง ๆ	นักการเมือง (X)					F - Test	นักข่าว (X)					F - Test
	อายุ						อายุ					
	< 30 ปี	30-39 ปี	40-49 ปี	50-59 ปี	> 60 ปี		< 30 ปี	30-39 ปี	40-49 ปี	50-59 ปี	> 60 ปี	
บทบาทด้านการเสนอข่าว												
1. ข่าวควรเน้นข้อเท็จจริงมากกว่าความคิดเห็นของแหล่งข่าว	3.71	4.37	4.38	4.47	4.67	1.967	3.90	3.97	3.86	3.00	5.00	0.872
2. หนังสือพิมพ์ควรรายงานข่าวเฉพาะที่มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงอย่างถี่ถ้วนแน่ชัดเสียก่อนเท่านั้น	4.00	4.10	4.27	4.19	4.83	0.996	4.05	3.93	3.43	3.50	5.00	1.041
3. หนังสือพิมพ์ควรรายงานข่าวเฉพาะที่มีการอ้างอิงแหล่งข่าวที่ชัดเจนเท่านั้น	4.14	4.13	3.98	3.84	4.33	0.500	3.71	3.80	2.86	3.50	5.00	1.851
4. ข่าวที่น่าเสนอไม่ควรมีความคิดเห็น (ของผู้สื่อข่าว) เจือปน	3.71	4.13	3.82	3.75	4.50	0.896	4.26	4.40	4.57	2.50	4.00	2.268
5. หนังสือพิมพ์ควรทำหน้าที่เป็นผู้อัปเดตข่าวสาร โดยปราศจากการอธิบายความ	3.00	3.73	3.36	3.41	4.17	1.047	3.22	3.57	3.43	2.00	5.00	1.416
6. หนังสือพิมพ์สามารถรายงานข่าวโดยเปิดเผยแหล่งข่าวหรืออ้างแหล่งข่าวโดยไม่ต้องระบุชื่อได้	3.00	3.30	3.53	3.31	2.83	0.730	3.88	4.00	4.14	4.00	4.00	0.209
บทบาทสัมพันธ์กับรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์												
7. หนังสือพิมพ์กับรัฐบาลต่างพึ่งพาซึ่งกันและกันทางข่าวสารในฐานะผู้สื่อข่าวกับแหล่งข่าว	3.71	3.80	3.91	3.97	4.00	0.296	3.81	3.77	3.29	3.50	4.00	0.852
8. หนังสือพิมพ์ควรร่วมมือกับรัฐบาลในการเผยแพร่ข่าวสารทางราชการ	3.71	3.67	3.73	4.00	4.33	1.488	3.71	3.57	3.00	3.50	3.00	1.551
9. หนังสือพิมพ์ควรให้การสนับสนุนนโยบายและการทำงานของรัฐบาล	2.86	3.23	3.04	3.44	3.17	0.788	3.05	3.03	2.71	3.00	2.00	0.436
10. การทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ที่เป็นอยู่ปัจจุบันค่อนข้างเป็นอุปสรรคต่อประสิทธิภาพในการทำงานของรัฐบาล	3.29	2.97	2.93	3.22	3.50	1.053	2.48	2.43	2.14	2.00	3.00	0.329
11. หนังสือพิมพ์ควรเป็นฝ่ายตรงข้ามหรือทำหน้าที่เหมือนฝ่ายค้านคอยตรวจสอบรัฐบาลอย่างใกล้ชิด	3.00	2.83	2.98	3.25	3.50	0.791	3.55	3.30	3.43	3.50	3.00	0.334

ตารางที่ 12 (ต่อ) การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างอายุกับการรับรู้

การรับรู้ต่อประเด็นต่าง ๆ	นักการเมือง (X̄)					F - Test	นักข่าว (X̄)					F - Test
	อายุ						อายุ					
	< 30 ปี	30-39 ปี	40-49 ปี	50-59 ปี	> 60 ปี		< 30 ปี	30-39 ปี	40-49 ปี	50-59 ปี	> 60 ปี	
12. หนังสือพิมพ์ควรเป็นฝ่ายค้านตรวจสอบรัฐบาล	2.86	2.87	2.76	3.31	2.33	2.240	3.66	3.33	3.29	3.50	4.00	0.735
เสรีภาพและความรับผิดชอบ												
13. หนังสือพิมพ์ควรมีองค์กรที่ควบคุม กำกับเองอย่างได้ผล เช่น สภาการหนังสือพิมพ์	3.86	4.20	4.36	4.28	4.67	0.870	4.10	3.80	3.86	3.50	4.00	0.566
14. เสรีภาพคือหัวใจของการทำหน้าที่สื่อมวลชน	3.57	4.23	4.29	4.28	4.17	1.324	4.38	4.40	4.29	3.00	4.00	1.813
15. หนังสือพิมพ์ปัจจุบันเห็นแก่ธุรกิจของตนเองมากกว่าความรับผิดชอบต่อสังคม	3.71	3.97	3.58	3.91	3.67	1.012	2.88	2.87	2.57	3.50	2.00	0.600
16. หนังสือพิมพ์ไทยส่วนใหญ่มีเสรีภาพ แต่ไม่มีความรับผิดชอบต่อ	3.71	3.77	3.71	3.75	3.17	0.526	2.83	2.73	2.57	3.00	3.00	0.187
17. หนังสือพิมพ์มักเสนอข่าวสร้างความเสียหายแก่นักการเมือง	3.14	3.30	3.36	3.66	3.00	1.358	2.34	2.30	2.14	2.00	3.00	0.338
18. เจ้าหน้าที่ของรัฐมีสิทธิที่จะสั่งปิดหนังสือพิมพ์ที่ขาดความรับผิดชอบต่อ	3.00	3.23	2.98	3.37	3.50	0.727	3.00	2.63	2.43	2.50	1.00	1.084
19. หนังสือพิมพ์ไทยส่วนใหญ่มีเสรีภาพและความรับผิดชอบต่อ	2.86	3.07	3.18	3.13	4.17	2.745*	3.40	3.50	3.14	3.50	4.00	0.425
20. นักข่าวเป็นอภิสิทธิ์ชน	2.71	2.73	2.67	3.06	3.00	0.575	2.00	1.90	1.57	2.00	1.00	0.514
บทบาททั่วไป												
21. ข้าราชการการเมืองของหนังสือพิมพ์ปัจจุบันมีความเป็นกลางน้อย	3.57	3.97	3.71	3.97	3.50	1.232	3.21	3.03	2.71	3.00	2.00	1.020
22. หนังสือพิมพ์ปัจจุบันมีบทบาทที่เหมาะสมแล้วในการส่งเสริมการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของไทย	3.00	3.13	3.42	3.28	3.17	0.483	3.74	3.70	3.29	3.00	3.00	0.887
23. หนังสือพิมพ์ไม่จำเป็นต้องเป็นกลาง ในกรณีที่เห็นว่าฝ่ายนั้นผิดหรือทำไม่ถูกต้อง	2.71	2.67	3.49	3.31	3.50	1.965	2.98	2.80	3.14	4.00	5.00	1.193

* P < .05

ตารางที่ 12 (ต่อ) การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างอายุกับการรับรู้

การรับรู้ที่ประเด็นต่าง ๆ	นักการเมือง (X)					F - Test	นักข่าว (X)					F - Test
	อายุ						อายุ					
	< 30 ปี	30-39 ปี	40-49 ปี	50-59 ปี	> 60 ปี		< 30 ปี	30-39 ปี	40-49 ปี	50-59 ปี	> 60 ปี	
24. หนังสือพิมพ์เป็นธุรกิจจึงต้องคำนึงถึง การขาย (การตลาด) ด้วย	2.57	2.77	3.22	2.91	2.67	1.200	3.24	3.37	3.86	2.50	1.00	2.886*
การนิยามข่าว 25. ข่าว ควรเป็นเรื่องราวของเหตุการณ์ที่ เกิดขึ้นโดยตัวมันเอง ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ยังไม่ เกิดขึ้น แต่นักข่าวไปจุดประเด็นขึ้นมาให้ เป็นข่าว	4.00	4.00	3.82	3.91	4.50	0.762	2.76	2.57	2.71	2.50	4.00	0.410
26. ผลการทำงานของรัฐบาล ควรเป็นข่าว มากกว่าการทะเลาะเบาะแว้งกันใน รัฐบาล	4.00	3.80	3.78	3.84	4.17	0.282	3.38	3.30	2.86	3.50	5.00	1.030
27. ข่าวควรเป็นเรื่องราวดี ๆ ที่สร้างสรรค์ พัฒนามากกว่าที่จะเป็นเรื่องราวในทาง ร้ายเกี่ยวกับความขัดแย้ง ความเสียหาย	3.00	3.43	3.38	3.38	3.33	0.202	2.62	2.27	2.57	3.50	5.00	2.607*

* P < .05

ระดับการศึกษา

จากการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (ANOVA) โดยทดสอบด้วยค่า F ของค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้เหตุการณ์หน้าที่ของหนังสือพิมพ์ ในกลุ่มนักการเมือง พบว่า นักการเมืองที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีความเห็นแตกต่างกันในประเด็นที่ว่า หนังสือพิมพ์ควรให้การสนับสนุนนโยบายและการทำงานของรัฐบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักการเมืองที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (ค่าเฉลี่ย = 3.75) และปริญญาตรี (ค่าเฉลี่ย = 3.38) จะเห็นด้วยมากกว่านักการเมืองที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท (ค่าเฉลี่ย = 3.04) และประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ค่าเฉลี่ย = 3.00) แต่นักการเมืองที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอก (ค่าเฉลี่ย = 2.29) จะไม่เห็นด้วยกับประเด็นนี้ ส่วนในประเด็นอื่น ๆ ปรากฏว่าไม่ว่าจะเป็นบทบาทด้านการเสนอข่าว บทบาทหนังสือพิมพ์ทั่วไป บทบาทในเรื่องสัมพันธภาพรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์ เสรีภาพและความรับผิดชอบ และการนิยามข่าว ปรากฏว่านักการเมืองที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะไม่มี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

และจากการทดสอบด้วยค่า F ของค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้เหตุการณ์หน้าที่ของหนังสือพิมพ์ในกลุ่มนักข่าว พบว่า นักข่าวที่มีการศึกษาต่างกันจะรับรู้ในประเด็นที่ว่า หนังสือพิมพ์ควรรายงานข่าวเฉพาะที่มีการอ้างอิงแหล่งข่าวที่ชัดเจนเท่านั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักข่าวที่มีการศึกษาระดับประกาศนียบัตร (ค่าเฉลี่ย = 4.00) จะเห็นด้วยในระดับที่สูงกว่านักข่าวที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี (ค่าเฉลี่ย = 3.71) แต่นักข่าวที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท (ค่าเฉลี่ย = 2.00) ระบุว่าไม่เห็นด้วยกับประเด็นนี้ ส่วนในประเด็นอื่น ๆ ปรากฏว่าไม่ว่าจะเป็นบทบาทด้านการเสนอข่าว บทบาทหนังสือพิมพ์ทั่วไป บทบาทในเรื่องสัมพันธภาพรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์ เสรีภาพและ

ความรับผิดชอบ และการนิยามข่าว ปรากฏว่านักข่าวที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะไม่มี
ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปเป็นตาราง (ดังตารางที่ 13) ได้ดังนี้

ตารางที่ 13 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างระดับการศึกษากับการรับรู้

การรับรู้ต่อประเด็นต่าง ๆ	นักการเมือง (X)					F - Test	นักข่าว (X)			F - Test
	การศึกษา						การศึกษา			
	มัธยม	ป.ค.	ป.ตรี	ป.โท	ป.เอก		ป.ค.	ป.ตรี	ป.โท	
บทบาทด้านการเสนอข่าว										
1. ข่าวควรเน้นข้อเท็จจริงมากกว่าความคิดเห็นของแหล่งข่าว	4.62	4.25	4.50	4.27	4.00	1.483	3.67	3.94	3.00	1.121
2. หนังสือพิมพ์ควรรายงานข่าวเฉพาะที่มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงอย่างถี่ถ้วนแน่ชัดเสียก่อนเท่านั้น	4.88	4.50	4.08	4.24	4.00	1.775	4.00	3.99	3.00	1.002
3. หนังสือพิมพ์ควรรายงานข่าวเฉพาะที่มีการอ้างอิงแหล่งข่าวที่ชัดเจนเท่านั้น	4.00	4.13	3.90	4.11	4.00	0.268	4.00	3.71	2.00	3.214*
4. ข่าวที่นำเสนอไม่ควรมีความคิดเห็น (ของผู้สื่อข่าว) เจือปน	4.13	4.37	3.81	4.02	3.14	1.328	3.33	4.30	5.00	2.228
5. หนังสือพิมพ์ควรทำหน้าที่เป็นผู้ถ่ายทอดข่าวสาร โดยปราศจากการอธิบายความ	4.00	3.75	3.31	3.62	3.00	0.983	2.00	3.38	3.50	1.805
6. หนังสือพิมพ์สามารถรายงานข่าวโดยปิดบังแหล่งข่าวหรืออ้างแหล่งข่าวโดยไม่ต้องระบุชื่อได้	3.88	3.63	3.19	3.36	3.57	0.795	4.33	3.92	4.00	0.339
บทบาทสัมพันธ์ภาพรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์										
7. หนังสือพิมพ์กับรัฐบาลต่างพึ่งพาซึ่งกันและกันทางข่าวสารในฐานะผู้สื่อข่าวกับแหล่งข่าว	4.00	3.88	3.81	3.98	3.86	0.318	4.00	3.74	4.00	0.279
8. หนังสือพิมพ์ควรร่วมมือกับรัฐบาลในการเผยแพร่ข่าวสารทางราชการ	4.13	3.75	3.73	3.87	3.86	0.502	4.00	3.60	3.00	1.013
9. หนังสือพิมพ์ควรให้การสนับสนุนนโยบายและการทำงานของรัฐบาล	3.75	3.00	3.38	3.04	2.29	2.548*	3.67	3.01	2.00	1.728
10. การทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ที่เป็นอยู่ปัจจุบันค่อนข้างเป็นอุปสรรคต่อประสิทธิภาพในการทำงานของรัฐบาล	3.38	3.13	3.06	3.00	3.14	0.321	1.67	2.47	2.00	1.086
11. หนังสือพิมพ์ควรเป็นฝ่ายตรงข้ามหรือทำหน้าที่เหมือนฝ่ายค้านคอยตรวจสอบรัฐบาลอย่างใกล้ชิด	3.50	3.38	3.10	2.82	3.14	0.952	3.00	3.46	4.00	0.561

* P < .05

ตารางที่ 13 (ต่อ) การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างระดับการศึกษากับการรับรู้

การรับรู้ต่อประเด็นต่าง ๆ	นักการเมือง (X̄)					F - Test	นักข่าว (X̄)			F - Test
	การศึกษา						การศึกษา			
	มัธยม	ป.ศ.	ป.ตรี	ป.โท	ป.เอก		ป.ศ.	ป.ตรี	ป.โท	
12. หนังสือพิมพ์ควรเป็นฝ่ายค้านตรวจสอบรัฐบาล	2.88	3.38	2.92	2.82	3.00	0.546	3.67	3.52	4.00	0.279
เสรีภาพและความรับผิดชอบ										
13. หนังสือพิมพ์ควรมีองค์กรที่ควบคุม กำกับเองอย่างได้ผล เช่น สภาการหนังสือพิมพ์	4.38	4.50	4.19	4.29	4.57	0.482	4.00	3.97	4.50	0.260
14. เสรีภาพคือหัวใจของการทำหน้าที่สื่อมวลชน	3.88	4.25	4.12	4.36	4.57	1.290	3.67	4.37	4.50	1.322
15. หนังสือพิมพ์ปัจจุบันเห็นแก่ธุรกิจของตนเองมากกว่าความรับผิดชอบต่อสังคม	4.00	4.25	3.76	3.71	3.57	0.779	2.67	2.89	1.50	2.262
16. หนังสือพิมพ์ไทยส่วนใหญ่มีเสรีภาพ แต่ไม่มีความรับผิดชอบ	3.50	3.88	3.60	3.84	3.71	0.565	2.67	2.80	2.50	0.127
17. หนังสือพิมพ์มักเสนอข่าวสร้างความเสียหายแก่นักการเมือง	3.38	3.38	3.42	3.29	3.86	0.696	1.67	2.32	3.00	1.663
18. เจ้าหน้าที่ของรัฐมีสิทธิที่จะสั่งปิดหนังสือพิมพ์ที่ขาดความรับผิดชอบ	3.25	3.63	3.13	3.11	3.29	0.364	2.00	2.85	2.50	0.657
19. หนังสือพิมพ์ไทยส่วนใหญ่มีเสรีภาพและความรับผิดชอบ	3.50	3.50	3.17	3.13	2.57	1.623	3.67	3.41	3.50	0.160
20. นักข่าวเป็นอภิสิทธิ์ชน	3.38	3.25	2.67	2.76	3.00	0.929	1.67	1.96	1.00	1.008
บทบาททั่วไป										
21. ข้าราชการการเมืองของหนังสือพิมพ์ปัจจุบันมีความเป็นกลางน้อย	3.63	4.00	3.87	3.78	3.86	0.309	3.67	3.09	3.00	0.661
22. หนังสือพิมพ์ปัจจุบันมีบทบาทที่เหมาะสมแล้วในการส่งเสริมการเมืองในระบบประชาธิปไตยของไทย	3.38	3.63	3.33	3.13	3.29	0.466	3.67	3.67	4.00	0.141
23. หนังสือพิมพ์ไม่จำเป็นต้องเป็นกลาง ในกรณีที่เห็นว่าฝ่ายนั้นผิดหรือทำไม่ถูกต้อง	2.88	3.38	3.10	3.16	4.29	1.289	3.00	2.98	3.00	0.001
24. หนังสือพิมพ์เป็นธุรกิจจึงต้องคำนึงถึงการขาย (การตลาด) ด้วย	3.13	3.25	3.04	2.91	2.14	1.224	2.67	3.31	3.00	0.811

ตารางที่ 13 (ต่อ) การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างระดับการศึกษากับการรับรู้

การรับรู้ต่อประเด็นต่าง ๆ	นักการเมือง (\bar{X})					F - Test	นักข่าว (\bar{X})			F - Test
	การศึกษา						การศึกษา			
	มัธยม	ปกศ.	ปตรี	ปโท	ปเอก		ปกศ.	ปตรี	ปโท	
การนิยามข่าว										
25. ข่าว ควรเป็นเรื่องราวของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยตัวมันเอง ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น แต่นักข่าวไปจุดประเด็นขึ้นมาให้เป็นข่าว	3.88	3.88	3.96	4.00	3.43	0.590	2.00	2.72	3.00	0.561
26. ผลการทำงานของรัฐบาล ควรเป็นข่าวมากกว่าการทะเลาะเบาะแว้งกันในรัฐบาล	4.13	3.75	3.90	3.82	3.14	1.219	4.00	3.34	2.00	2.259
27. ข่าวควรเป็นเรื่องราวดี ๆ ที่สร้างสรรค์พัฒนามากกว่าที่จะเป็นเรื่องราวในทางร้ายเกี่ยวกับความขัดแย้ง ความเสียหาย	3.50	3.75	3.42	3.36	2.43	1.484	2.67	2.57	1.50	1.063

เขตเลือกตั้งของนักการเมือง และ สายงานของนักข่าว

จากการทดสอบด้วยค่า t ของค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้คติการหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ในกลุ่มนักการเมือง พบว่า นักการเมืองที่สังกัดเขตเลือกตั้งที่ต่างกันรับรู้ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในประเด็นต่อไปนี้ คือ

บทบาทด้านการเสนอข่าว

1. ข่าวที่นำเสนอไม่ควรมีความคิดเห็น (ของผู้สื่อข่าว) เจ็บปน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร(ส.ส) กรุงเทพฯและส.ส ภูมิภาคมีความเห็นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ส.ส ภูมิภาค (ค่าเฉลี่ย = 4.01) เห็นด้วยมากกว่าส.ส กรุงเทพฯ (ค่าเฉลี่ย = 3.29)

2. ข่าวควรเน้นข้อเท็จจริงมากกว่าความคิดเห็นของแหล่งข่าว นักการเมืองมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส.ส ภูมิภาคจะเห็นด้วยอย่างยิ่ง (ค่าเฉลี่ย = 4.43)ต่อประเด็นดังกล่าวมากกว่า ส.ส กรุงเทพฯ (ค่าเฉลี่ย = 4.06)

บทบาทในเรื่องสัมพันธภาพรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์

1. หนังสือพิมพ์ควรวำให้การสนับสนุนนโยบายและการทำงานของรัฐบาล ส.ส กรุงเทพฯและภูมิภาค มีความคิดเห็นแตกต่างกันชัดเจนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ส.ส ภูมิภาคเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย = 3.27) กับประเด็นนี้ แต่ ส.ส กรุงเทพฯค่อนข้างไม่เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย = 2.71)

2. หนังสือพิมพ์ควรเป็นฝ่ายตรงข้ามหรือทำหน้าที่เหมือนฝ่ายค้านตรวจสอบรัฐบาลอย่างใกล้ชิด ส.ส กรุงเทพฯและภูมิภาคมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .01 อย่างชัดเจน คือ ส.ส กรุงเทพฯ จะเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย = 3.76) แต่ ส.ส ภูมิภาคไม่เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย = 2.92) กับประเด็นนี้

3. หนังสือพิมพ์ควรเป็นฝ่ายค้านตรวจสอบรัฐบาล นักการเมืองมีความคิดเห็นแตกต่างกันชัดเจนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ ส.ส.กรุงเทพฯ จะเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย = 3.59) กับบทบาทดังกล่าว แต่ ส.ส.ภูมิภาคค่อนข้างไม่เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย = 2.81) กับบทบาทของหนังสือพิมพ์ในการตรวจสอบรัฐบาล

บทบาททั่วไป

1. หนังสือพิมพ์ไม่จำเป็นต้องเป็นกลางในกรณีที่เห็นว่าฝ่ายนั้นผิดหรือทำไม่ถูกต้อง นักการเมืองมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ส.ส กรุงเทพฯ จะเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย = 3.38) กับประเด็นนี้มากกว่า ส.ส ภูมิภาค (ค่าเฉลี่ย = 3.08)

การนิยามข่าว

1. ผลการทำงานของรัฐบาลควรเป็นข่าวมากกว่าการทะเลาะเบาะแว้งกันในรัฐบาล นักการเมืองมีความเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ส.ส ภูมิภาค จะเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย = 3.90) กับประเด็นนี้มากกว่า ส.ส กรุงเทพฯ (ค่าเฉลี่ย = 3.41)

ส่วนในประเด็นอื่น ๆ ปรากฏว่าไม่ว่าจะเป็นบทบาทด้านการเสนอข่าว บทบาทหนังสือพิมพ์ทั่วไป บทบาทในเรื่องสัมพันธภาพรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์ เสรีภาพและความรับผิดชอบ และการนิยามข่าว ปรากฏว่านักการเมืองที่สังกัดเขตเลือกตั้งที่ต่างกันจะไม่มี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การรับรู้คติการหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ระหว่างนักการเมืองเขตภูมิภาคและเขตกรุงเทพฯ มีความแตกต่างกัน ซึ่งสามารถตั้งเป็นข้อสังเกตได้ว่า นักการเมืองในเขตกรุงเทพฯ จะมีความเห็นเชิงค่อนข้างเสรีภาพมากกว่านักการเมืองเขตภูมิภาค คือเปิดโอกาสให้มีการแสดงความคิดเห็นมากกว่า เช่น นักการเมืองเขตกรุงเทพฯ จะเห็นด้วยน้อยกว่านักการเมืองเขตภูมิภาคในประเด็นที่ว่า ชาวที่นำเสนอไม่ควรมีความคิดเห็น (ของผู้สื่อข่าว) เจ็บปน หรือในประเด็นที่ว่า ชาวควรเน้นข้อเท็จจริงมากกว่าความคิดเห็นของแหล่งข่าว เป็นต้น

ส่วนตัวแปรด้านสายงานของนักข่าว จากการทดสอบด้วยค่า F ของค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้คติการหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ในกลุ่มนักข่าว พบว่า นักข่าวที่สังกัดสายงานที่ต่างกันจะรับรู้แตกต่างกันในประเด็นที่ว่า หนังสือพิมพ์สามารถรายงานข่าวโดยปกปิดแหล่งข่าวหรืออ้างแหล่งข่าวโดยไม่ต้องระบุชื่อได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักข่าวที่ประจำรัฐสภา (ค่าเฉลี่ย = 3.59) และนักข่าวสายทำเนียบ (ค่าเฉลี่ย = 3.90) ระบุว่าเห็นด้วย แต่นักข่าวประจำกองบรรณาธิการ เช่น บรรณาธิการข่าว หัวหน้าข่าวหน้า 1 หัวหน้าข่าวการเมือง และผู้เรียบเรียงข่าว (REWRITER) ระบุว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง (ค่าเฉลี่ย = 4.14)

ส่วนในประเด็นอื่น ๆ ปรากฏว่าไม่ว่าจะเป็นบทบาทด้านการเสนอข่าว บทบาทหนังสือพิมพ์ทั่วไป บทบาทในเรื่องสัมพันธ์กับรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์ เสรีภาพและความรับผิดชอบ และการนิยามข่าว ปรากฏว่านักข่าวที่สังกัดสายงานต่างกันจะไม่มี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปเป็นตาราง (ดังตารางที่ 14) ได้ดังนี้

ตารางที่ 14 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างเขตเลือกตั้งของ
นักการเมืองและสภานายของนักข่าวกับการรับรู้

การรับรู้ต่อประเด็นต่าง ๆ	นักการเมือง (\bar{X})		T-TEST	นักข่าว (\bar{X})			F - Test
	ได้รับการเลือกตั้ง			สภานายที่สังกัด			
	กรุงเทพฯ	นอกรุงเทพฯ		ทำเนียบ	รัฐสภา	กอง มก.	
บทบาทด้านการเสนอข่าว							
1. ข่าวควรเน้นข้อเท็จจริงมากกว่าความคิดเห็นของแหล่งข่าว	4.06	4.43	-2.005*	3.76	4.00	3.92	0.399
2. หนังสือพิมพ์ควรรายงานข่าวเฉพาะที่มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงอย่างถี่ถ้วนแน่ชัดเสียก่อนเท่านั้น	4.12	4.23	-0.493	4.19	3.78	3.98	1.058
3. หนังสือพิมพ์ควรรายงานข่าวเฉพาะที่มีการอ้างอิงแหล่งข่าวที่ชัดเจนเท่านั้น	4.06	4.00	0.218	3.90	3.67	3.60	0.701
4. ข่าวที่นำเสนอไม่ควรมีความคิดเห็น (ของผู้สื่อข่าว) เจ็บปน	3.29	4.01	-2.358*	4.48	4.22	4.24	0.558
5. หนังสือพิมพ์ควรทำหน้าที่เป็นผู้ถ่ายทอดข่าวสาร โดยปราศจากการอธิบายความ	3.47	3.49	-0.043	3.67	3.22	3.26	0.936
6. หนังสือพิมพ์สามารถรายงานข่าวโดยปกปิดแหล่งข่าวหรืออ้างแหล่งข่าวโดยไม่ต้องระบุชื่อได้	3.71	3.29	1.348	3.90	3.59	4.14	3.901*
บทบาทสัมพันธ์ภาพรัฐากับหนังสือพิมพ์							
7. หนังสือพิมพ์กับรัฐบาลต่างพึ่งพาซึ่งกันและกันทางข่าวสารในฐานะผู้สื่อข่าวกับแหล่งข่าว	3.47	3.96	-2.043	3.90	3.85	3.64	1.248
8. หนังสือพิมพ์ควรร่วมมือกับรัฐบาลในการเผยแพร่ข่าวสารทางราชการ	3.47	3.87	-1.950	3.71	3.63	3.54	0.398
9. หนังสือพิมพ์ควรให้การสนับสนุนนโยบายและการทำงานของรัฐบาล	2.71	3.27	-2.014*	3.05	3.26	2.86	1.460
10. การทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ที่เป็นอยู่ปัจจุบันค่อนข้างเป็นอุปสรรคต่อประสิทธิภาพในการทำงานของรัฐบาล	3.24	3.04	-0.846	2.38	2.67	2.34	0.930
11. หนังสือพิมพ์ควรเป็นฝ่ายตรงข้ามหรือทำหน้าที่เหมือนฝ่ายค้านคอยตรวจสอบรัฐบาลอย่างใกล้ชิด	3.76	2.92	2.908**	3.81	3.59	3.24	2.623

* P < .05 ** P < .01

ตารางที่ 14 (ต่อ) การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างเขตเลือกตั้ง
ของนักการเมืองและสหายงานของนักข่าวกับการรับรู้

การรับรู้ต่อประเด็นต่าง ๆ	นักการเมือง (\bar{X})		T-TEST	นักข่าว (\bar{X})			F - Test
	การสังกัดพรรคเลือกตั้ง			สหายงานที่สังกัด			
	กรุงเทพฯ	นอกกรุงเทพฯ		ทำเนียบ	รัฐสภา	กอง ม.ก.	
12. หนังสือพิมพ์ควรเป็นฝ่ายค้านตรวจสอบ รัฐบาล	3.59	2.81	3.150**	3.57	3.56	3.50	0.053
เสรีภาพและความรับผิดชอบ							
13. หนังสือพิมพ์ควรมีองค์กรที่ควบคุม กั้น เองอย่างได้ผล เช่น สภาการหนังสือพิมพ์	4.41	4.26	0.662	4.24	3.81	3.96	1.026
14. เสรีภาพคือหัวใจของการทำหน้าที่สื่อ มวลชน	4.41	4.19	1.048	4.52	4.41	4.24	1.192
15. หนังสือพิมพ์ปัจจุบันเห็นแก่ธุรกิจของตน เองมากกว่าความรับผิดชอบต่อสังคม	3.41	3.83	-1.318	2.71	3.04	2.82	0.770
16. หนังสือพิมพ์ไทยส่วนใหญ่มีเสรีภาพ แต่ ไม่มีความรับผิดชอบต่อ	3.82	3.69	0.540	2.76	2.89	2.74	0.239
17. หนังสือพิมพ์มักเสนอข่าวสร้างความเสีย หายแก่นักการเมือง	3.41	3.39	0.104	2.33	2.26	2.34	0.089
18. เจ้าหน้าที่ของรัฐมีสิทธิที่จะสั่งปิดหนังสือ พิมพ์ที่ขาดความรับผิดชอบต่อ	2.71	3.25	-1.810	3.24	2.89	2.60	1.818
19. หนังสือพิมพ์ไทยส่วนใหญ่มีเสรีภาพและ ความรับผิดชอบต่อ	3.18	3.17	0.053	3.67	3.22	3.42	1.863
20. นักข่าวเป็นอภิสิทธิ์ชน	3.29	2.73	1.802	2.10	2.04	1.80	0.866
บทบาททั่วไป							
21. ข่าวด้านการเมืองของหนังสือพิมพ์ ปัจจุบันมีความเป็นกลางน้อย	3.71	3.84	-0.683	3.14	3.11	3.08	0.040
22. หนังสือพิมพ์ปัจจุบันมีบทบาทที่เหมาะสม แล้วในการส่งเสริมการเมืองในระบบ ประชาธิปไตยของไทย	3.65	3.21	1.583	3.62	3.78	3.64	0.268
23. หนังสือพิมพ์ไม่จำเป็นต้องเป็นกลาง ใน กรณีเห็นว่าฝ่ายนั้นผิดหรือทำไม่ถูกต้อง	3.88	3.08	2.235*	2.71	3.00	3.08	0.640

* P < .05 ** P < .01

ตารางที่ 14 (ต่อ) การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างเขตเลือกตั้ง
ของนักการเมืองและสายงานของนักข่าวกับการรับรู้

การรับรู้ต่อประเด็นต่าง ๆ	นักการเมือง (\bar{X})		T-TEST	นักข่าว (\bar{X})			F - Test
	การสังกัดเขตเลือกตั้ง			สายงานที่สังกัด			
	กรุงเทพฯ	นอกกรุงเทพฯ		ทำเนียบ	รัฐสภา	กอง 11ก.	
24. หนังสือพิมพ์เป็นธุรกิจจึงต้องคำนึงถึง การขาย (การตลาด) ด้วย	3.18	2.92	0.873	3.24	3.19	3.36	0.348
การนิยามข่าว							
25. ข่าว ควรเป็นเรื่องราวของเหตุการณ์ที่ เกิดขึ้นโดยตัวมันเอง ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ยังไม่ เกิดขึ้น แต่นักข่าวไปจุดประเด็นขึ้นมาให้ เป็นข่าว	3.53	4.00	-1.950	2.48	3.07	2.60	1.820
26. ผลการทำงานของรัฐบาล ควรเป็นข่าว มากกว่าการทะเลาะเบาะแว้งกันใน รัฐบาล	3.41	3.90	-2.007*	3.71	3.41	3.14	2.339
27. ข่าวควรเป็นเรื่องราวดี ๆ ที่สร้างสรรค์ พัฒนามากกว่าที่จะเป็นเรื่องราวในทาง ร้ายเกี่ยวกับความขัดแย้ง ความเสียหาย	3.24	3.39	-0.509	2.57	2.85	2.38	1.853

* P < .05 ** P < .01

การสังกัดพรรคการเมือง และการสังกัดฉบับหนังสือพิมพ์

ด้านการสังกัดพรรคการเมือง จากการทดสอบด้วยค่า t ของค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้ศึการหน้าทีของหนังสือพิมพ์ในกลุ่มนักการเมือง พบว่า นักการเมืองที่สังกัดพรรคการเมืองที่แตกต่างกันจะมีการรับรู้ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในประเด็นต่อไปนี้ คือ

บทบาทด้านการเสนอข่าว

1. หนังสือพิมพ์ควรทำหน้าที่เป็นผู้ถ่ายทอดข่าวสาร โดยปราศจากการอธิบายความ พบว่า นักการเมืองที่สังกัดพรรคการเมืองที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันชัดเจนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักการเมืองที่สังกัดพรรครัฐบาลจะเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย = 3.66) กับบทบาทดังกล่าวของหนังสือพิมพ์ แต่นักการเมืองที่สังกัดพรรคฝ่ายค้านจะเห็นด้วยน้อยกว่า (ค่าเฉลี่ย = 3.00)

2. ข่าวที่นำเสนอไม่ควรมีความคิดเห็น (ของผู้สื่อข่าว) เจ็บปน พบว่า นักการเมืองที่สังกัดพรรคการเมืองที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันชัดเจนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ นักการเมืองที่สังกัดพรรครัฐบาลจะเห็นด้วยอย่างยิ่ง (ค่าเฉลี่ย = 4.18) กับประเด็นนี้ แต่นักการเมืองที่สังกัดพรรคฝ่ายค้านจะเห็นด้วยในระดับที่ต่ำกว่านักการเมืองพรรครัฐบาล (ค่าเฉลี่ย = 3.26)

3. ข่าวควรเน้นข้อเท็จจริงมากกว่าความคิดเห็นของแหล่งข่าว พบว่า นักการเมืองที่สังกัดพรรคการเมืองที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักการเมืองที่สังกัดพรรครัฐบาลจะเห็นด้วยอย่างยิ่ง (ค่าเฉลี่ย = 4.47)

กับประเด็นนี้ แต่นักการเมืองที่สังกัดพรรคฝ่ายค้านจะเห็นด้วยในระดับที่ต่ำกว่า (ค่าเฉลี่ย = 4.00)

4. หนังสือพิมพ์สามารถรายงานข่าวโดยปกปิดแหล่งข่าวหรืออ้างแหล่งข่าวโดยไม่ต้องระบุชื่อได้ พบว่า นักการเมืองที่สังกัดพรรคการเมืองที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักการเมืองที่สังกัดพรรคฝ่ายค้านจะเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย = 3.77) แต่นักการเมืองที่สังกัดพรรคฝ่ายรัฐบาลจะเห็นด้วยในระดับที่ต่ำกว่า (ค่าเฉลี่ย = 3.18)

บทบาทในเรื่องสัมพันธภาพรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์

1. หนังสือพิมพ์ควรรักษาการสนับสนุนนโยบายและการทำงานของรัฐบาล พบว่า นักการเมืองที่สังกัดพรรคการเมืองที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันชัดเจนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ นักการเมืองที่สังกัดพรรครัฐบาลจะเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย = 3.34) กับประเด็นนี้ แต่นักการเมืองที่สังกัดพรรคฝ่ายค้านจะค่อนข้างไม่เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย = 2.68)

2. หนังสือพิมพ์ควรเป็นฝ่ายตรงข้ามหรือทำหน้าที่เหมือนฝ่ายค้านตรวจสอบรัฐบาลอย่างใกล้ชิด พบว่า นักการเมืองที่สังกัดพรรคการเมืองที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันชัดเจนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ นักการเมืองที่สังกัดพรรคฝ่ายค้านจะเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย = 3.68) กับบทบาทดังกล่าวของหนังสือพิมพ์ แต่นักการเมืองที่สังกัดพรรครัฐบาลจะค่อนข้างไม่เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย = 2.76)

3. หนังสือพิมพ์ควรเป็นฝ่ายตรวจสอบรัฐบาล พบว่า นักการเมืองที่สังกัดพรรคการเมืองที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกันชัดเจนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .01 คือ นักการเมืองที่สังกัดพรรคฝ่ายค้านจะเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย = 3.35) กับบทบาทในการตรวจสอบรัฐบาล แต่นักการเมืองที่สังกัดพรรคฝ่ายรัฐบาลจะค่อนข้างไม่เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย = 2.74)

การนิยามข่าว

1. ข่าว ควรเป็นเรื่องราวของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยตัวมันเองไม่ใช่สิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น แต่นักข่าวไปจุดประเด็นขึ้นมาให้เป็นข่าว พบว่า นักการเมืองที่สังกัดพรรคการเมืองที่ต่างต่างกันมีความคิดเห็นต่างต่างกันชัดเจนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ นักการเมืองที่สังกัดพรรครัฐบาลจะเห็นด้วยอย่างยิ่ง (ค่าเฉลี่ย = 4.13) กับประเด็นนี้ แต่นักการเมืองที่สังกัดพรรคฝ่ายค้านจะเห็นด้วยในระดับที่ต่ำกว่านักการเมืองพรรครัฐบาล (ค่าเฉลี่ย = 3.39)

2. ข่าว ควรเป็นเรื่องราวดี ๆ ที่สร้างสรรค์พัฒนามากกว่าที่จะเป็นเรื่องราวในทางร้ายเกี่ยวกับความขัดแย้ง ความเสียหาย พบว่า นักการเมืองที่สังกัดพรรคการเมืองที่ต่างต่างกันมีความคิดเห็นต่างต่างกันชัดเจนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักการเมืองที่สังกัดพรรครัฐบาลจะเห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย = 3.55) กับประเด็นนี้ แต่นักการเมืองที่สังกัดพรรคฝ่ายค้านจะค่อนข้างไม่เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย = 2.97)

ส่วนในประเด็นอื่น ๆ ปรากฏว่าไม่ว่าจะเป็นบทบาทด้านการเสนอข่าว บทบาทหนังสือพิมพ์ทั่วไป บทบาทในเรื่องสัมพันธ์กับรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์ เสรีภาพและความรับผิดชอบ และการนิยามข่าว ปรากฏว่านักการเมืองที่สังกัดพรรคการเมืองต่างกันจะไม่มี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการทดสอบมีข้อสังเกตว่า นักการเมืองที่สังกัดพรรคฝ่ายค้านมีการรับรู้ค่อนข้างใกล้เคียงกับนักข่าวในลักษณะที่ต้องการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล คือ ไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับบทบาทในเรื่องสัมพันธภาพรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์ในประเด็นที่ว่าหนังสือพิมพ์ควรถูกให้การสนับสนุนนโยบายและการทำงานของรัฐบาลและไม่เห็นด้วยเกี่ยวกับการนิยามในประเด็นที่ว่า ชาวควรเป็นเรื่องราวดี ๆ ที่สร้างสรรค์พัฒนามากกว่าที่จะเป็นเรื่องราวในทางร้ายเกี่ยวกับความขัดแย้ง ความเสียหาย แต่นักการเมืองที่สังกัดพรรคฝ่ายค้านค่อนข้างเห็นด้วยกับประเด็นที่ว่า หนังสือพิมพ์ควรเป็นฝ่ายตรงข้ามหรือทำหน้าที่เหมือนฝ่ายค้านตรวจสอบรัฐบาลอย่างใกล้ชิด และประเด็นที่ว่าหนังสือพิมพ์ควรเป็นฝ่ายตรวจสอบรัฐบาล

ฉบับที่สังกัด จากการทดสอบด้วยค่า t ของค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้ทัศนคติการหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ ในกลุ่มนักข่าว พบว่า นักข่าวที่สังกัดฉบับต่างกันจะรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในประเด็นต่อไปนี้ คือ

บทบาทในเรื่องสัมพันธภาพรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์

1. หนังสือพิมพ์กับรัฐบาลต่างพึ่งพาซึ่งกันและกันทางข่าวสารในฐานะผู้สื่อข่าวกับแหล่งข่าว พบว่า นักข่าวที่สังกัดฉบับที่แตกต่างกันจะรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ นักข่าวจากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ (ค่าเฉลี่ย = 4.46) เห็นด้วยอย่างยิ่งกับประเด็นนี้ แต่นักข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ (ค่าเฉลี่ย = 3.88) ผู้จัดการ (ค่าเฉลี่ย = 3.64) สยามรัฐ (ค่าเฉลี่ย = 3.60) และมติชน (ค่าเฉลี่ย = 3.38) จะเห็นด้วยในระดับที่ต่ำกว่าหนังสือพิมพ์เดลินิวส์

2. หนังสือพิมพ์ควรร่วมมือกับรัฐบาลในการเผยแพร่ข่าวสารทางราชการ พบว่า นักข่าวที่สังกัดหนังสือพิมพ์ต่างฉบับกันจะรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.01 คือ นักข่าวจากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ (ค่าเฉลี่ย = 4.31) และสยามรัฐ (ค่าเฉลี่ย = 4.00) เห็นด้วยอย่างยิ่งกับประเด็นนี้ แต่นักข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ (ค่าเฉลี่ย = 3.88) ผู้จัดการ (ค่าเฉลี่ย = 3.57) และมติชน (ค่าเฉลี่ย = 3.25) จะค่อนข้างไม่เห็นด้วย

เสรีภาพและความรับผิดชอบ

1. เสรีภาพคือหัวใจของการทำหน้าที่สื่อมวลชน พบว่า นักข่าวที่สังกัดฉบับต่างกันจะมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ (ค่าเฉลี่ย = 4.75) ผู้จัดการ (ค่าเฉลี่ย = 4.57) มติชน (ค่าเฉลี่ย = 4.38) เดลินิวส์ (ค่าเฉลี่ย = 4.31) มีค่าเฉลี่ยนำหน้าเห็นด้วยในระดับสูง แต่นักข่าวจากหนังสือพิมพ์สยามรัฐ (ค่าเฉลี่ย = 3.20) มีค่าเฉลี่ยนำหน้าเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่อนข้างไม่เห็นด้วย)

บทบาททั่วไป

1. หนังสือพิมพ์ปัจจุบันมีบทบาทที่เหมาะสมแล้วในการส่งเสริมการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของไทย พบว่า นักข่าวที่สังกัดฉบับต่างกันจะรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักข่าวจากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์จะเห็นด้วยในระดับสูง (ค่าเฉลี่ย = 4.31) แต่นักข่าวจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ (ค่าเฉลี่ย = 3.88) มติชน (ค่าเฉลี่ย = 3.63) สยามรัฐ (ค่าเฉลี่ย = 3.60) และผู้จัดการ (ค่าเฉลี่ย = 3.21) จะเห็นด้วยน้อยกว่า

ส่วนในประเด็นอื่น ๆ ปรากฏว่าไม่ว่าจะเป็นบทบาทด้านการเสนอข่าว บทบาทหนังสือพิมพ์ทั่วไป บทบาทในเรื่องสัมพันธภาพรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์ เสรีภาพและความรับผิดชอบ และการนิยามข่าว ปรากฏว่านักข่าวที่สังกัดฉบับที่ต่างกันจะไม่มี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการทดสอบมีข้อสังเกตว่า นักข่าวจากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์รับรู้เกี่ยวกับบทบาทในเรื่องสัมพันธภาพกับรัฐบาลในลักษณะที่ค่อนข้างดี คือให้ความร่วมมือในการเผยแพร่ข่าวสารทางราชการและฟังพากันทางด้านข่าวสารมากกว่าหนังสือพิมพ์ฉบับอื่น ดังที่นักข่าวจากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์เห็นด้วยในระดับสูงกับประเด็นที่ว่า หนังสือพิมพ์ควรร่วมมือกับรัฐบาลในการเผยแพร่ข่าวสารราชการ และประเด็นที่ว่า หนังสือพิมพ์กับรัฐบาลต่างฟังพากันและกันทางข่าวสารในฐานะผู้สื่อข่าวกับแหล่งข่าว เป็นต้น

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปเป็นตาราง (ดังตารางที่ 15) ได้ดังนี้

ตารางที่ 15 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างการสังกัดพรรคการเมืองของนักการเมืองและการสังกัดฉบับของนักข่าวกับการรับรู้

การรับรู้ต่อประเด็นต่าง ๆ	นักการเมือง		T-TEST	นักข่าว (X̄)					F - Test
	การสังกัดพรรค			การสังกัดฉบับ					
	รัฐบาล	ค้าน		ไทยรัฐ	มติชน	เดลินิวส์	สยามรัฐ	ผู้จัดการ	
บทบาทด้านการเสนอข่าว									
1. ข่าวควรเน้นข้อเท็จจริงมากกว่าความคิดเห็นของแหล่งข่าว	4.47	4.00	2.550*	4.13	3.75	3.69	3.60	3.86	0.441
2. หนังสือพิมพ์ควรรายงานข่าวเฉพาะที่มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงอย่างถี่ถ้วนแน่ชัดเสียก่อนเท่านั้น	4.11	4.03	0.303	4.25	4.38	3.92	3.80	4.07	0.329
3. หนังสือพิมพ์ควรรายงานข่าวเฉพาะที่มีการอ้างอิงแหล่งข่าวที่ชัดเจนเท่านั้น	3.71	3.97	-0.945	4.13	4.38	4.00	3.60	3.71	1.274
4. ข่าวที่น่าเสนอไม่ควรมีความคิดเห็น (ของผู้สื่อข่าว) เจือปน	4.18	3.26	3.346**	4.75	4.75	3.62	4.20	3.93	1.939
5. หนังสือพิมพ์ควรทำหน้าที่เป็นผู้ถ่ายทอดข่าวสาร โดยปราศจากการอธิบายความ	3.66	3.00	2.197*	3.50	4.13	3.15	2.80	3.07	0.879
6. หนังสือพิมพ์สามารถรายงานข่าวโดยปกปิดแหล่งข่าวหรืออ้างแหล่งข่าวโดยไม่ต้องระบุชื่อได้	3.18	3.77	-2.138*	4.00	3.50	3.92	4.20	3.71	1.384
บทบาทสัมพันธ์ภาพรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์									
7. หนังสือพิมพ์กับรัฐบาลต่างพึ่งพาซึ่งกันและกันทางข่าวสารในฐานะผู้สื่อข่าวกับแหล่งข่าว	3.84	3.77	0.315	3.88	3.38	4.46	3.60	3.64	2.799**
8. หนังสือพิมพ์ควรร่วมมือกับรัฐบาลในการเผยแพร่ข่าวสารทางราชการ	3.95	3.55	1.874	3.88	3.25	4.31	4.00	3.57	2.907**
9. หนังสือพิมพ์ควรรักษาให้การสนับสนุนนโยบายและการทำงานของรัฐบาล	3.34	2.68	2.740**	3.25	3.25	2.92	3.20	2.93	0.638
10. การทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ที่เป็นอยู่ปัจจุบันค่อนข้างเป็นอุปสรรคต่อประสิทธิภาพในการทำงานของรัฐบาล	3.13	2.97	0.806	1.88	2.13	3.00	2.40	2.79	1.807
11. หนังสือพิมพ์ควรเป็นฝ่ายตรงข้ามหรือทำหน้าที่เหมือนฝ่ายค้านคอยตรวจสอบรัฐบาลอย่างใกล้ชิด	2.76	3.68	-3.129**	4.38	3.38	3.23	2.60	3.50	1.322

* P < .05 ** P < .01

ตารางที่ 15 (ต่อ) การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างการสังกัดพรรคการเมืองของนักการเมืองและการสังกัดฉบับของนักข่าวกับการรับรู้

การรับรู้ต่อประเด็นต่าง ๆ	นักการเมือง		T-TEST	นักข่าว (X̄)					F - Test
	การสังกัดพรรค			การสังกัดฉบับ					
	รัฐบาล	ค้าน		ไทยรัฐ	มติชน	เดลินิวส์	สยามรัฐ	ผู้จัดการ	
12. หนังสือพิมพ์ควรเป็นฝ่ายค้านตรวจสอบรัฐบาล	2.74	3.35	-2.886**	3.63	3.88	3.92	3.40	3.36	1.952
เสรีภาพและความรับผิดชอบ									
13. หนังสือพิมพ์ควรมีองค์กรที่ควบคุม กำกับเองอย่างได้ผล เช่น สภาการหนังสือพิมพ์	4.13	4.45	-1.446	4.13	3.75	3.77	4.00	3.86	0.571
14. เสรีภาพคือหัวใจของการทำหน้าที่สื่อมวลชน	4.08	4.23	-0.716	4.75	4.38	4.31	3.20	4.57	2.548*
15. หนังสือพิมพ์ปัจจุบันเห็นแก่ธุรกิจของตนเองมากกว่าความรับผิดชอบต่อสังคม	3.87	3.48	1.618	2.75	2.50	2.77	3.40	3.07	1.101
16. หนังสือพิมพ์ไทยส่วนใหญ่มีเสรีภาพ แต่ไม่มีความรับผิดชอบ	3.68	3.61	0.324	3.00	2.88	3.08	3.40	2.64	1.070
17. หนังสือพิมพ์มักเสนอข่าวสร้างความเสียหายแก่นักการเมือง	3.42	3.42	0.008	2.25	2.00	2.15	3.00	2.64	1.059
18. เจ้าหน้าที่ของรัฐมีสิทธิที่จะสั่งปิดหนังสือพิมพ์ที่ขาดความรับผิดชอบ	3.29	2.81	1.776	2.38	1.75	3.38	3.00	2.79	1.577
19. หนังสือพิมพ์ไทยส่วนใหญ่มีเสรีภาพและความรับผิดชอบ	3.18	3.10	0.434	3.62	3.25	3.38	2.80	3.36	0.735
20. นักข่าวเป็นอภิสิทธิ์ชน	2.71	3.23	-1.805	1.38	1.25	2.15	1.80	2.07	1.820
บทบาททั่วไป									
21. ข้าราชการการเมืองของหนังสือพิมพ์ปัจจุบันมีความเป็นกลางน้อย	4.00	3.68	1.799	3.25	2.63	2.92	3.40	3.36	0.674
22. หนังสือพิมพ์ปัจจุบันมีบทบาทที่เหมาะสมแล้วในการส่งเสริมการเมืองในระบบประชาธิปไตยของไทย	3.08	3.35	-1.019	3.88	3.63	4.31	3.60	3.21	2.316*
23. หนังสือพิมพ์ไม่จำเป็นต้องเป็นกลาง ในกรณีที่เห็นว่าฝ่ายนั้นผิดหรือทำไม่ถูกต้อง	3.21	3.71	-1.612	3.25	2.63	3.46	3.40	2.50	1.489

* P < .05 ** P < .01

ตารางที่ 15 (ต่อ) การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างการสังกัดพรรคการเมืองของนักการเมืองและการสังกัดฉบับของนักข่าวกับการรับรู้

การรับรู้ต่อประเด็นต่าง ๆ	นักการเมือง		T-TEST	นักข่าว (X̄)					F - Test
	การสังกัดพรรค			การสังกัดฉบับ					
	รัฐบาล	ค้าน		ไทยรัฐ	มติชน	เดลินิวส์	สยามรัฐ	ผู้จัดการ	
24. หนังสือพิมพ์เป็นธุรกิจจึงต้องคำนึงถึง การขาย (การตลาด) ด้วย	2.84	3.32	-1.775	2.88	3.25	3.54	3.60	3.36	0.877
การนิยามข่าว 25. ข่าว ควรเป็นเรื่องราวของเหตุการณ์ที่ เกิดขึ้นโดยตัวมันเอง ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ยังไม่ เกิดขึ้น แต่นักข่าวไปจุดประเด็นขึ้นมาให้ เป็นข่าว	4.13	3.39	3.315**	2.63	2.00	3.15	2.60	2.43	0.887
26. ผลการทำงานของรัฐบาล ควรเป็นข่าว มากกว่าการทะเลาะเบาะแว้งกันใน รัฐบาล	3.97	3.55	1.847	3.25	3.25	3.46	3.60	3.64	0.519
27. ข่าวควรเป็นเรื่องราวดี ๆ ที่สร้างสรรค์ พัฒนามากกว่าที่จะเป็นเรื่องราวในทาง ร้ายเกี่ยวกับความขัดแย้ง ความเสียหาย	3.55	2.97	2.207*	2.38	2.25	2.77	3.00	2.57	0.592

* P < .05 ** P < .01

จำนวนสมัยที่เป็น ส.ส. และ อายุงานของนักข่าว

ด้านจำนวนสมัยที่เป็น ส.ส. จากการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน (ANOVA) โดยทดสอบด้วยค่า F ของค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้ศึการหน้าทีหนังสือพิมพ์ในกลุ่มนักการเมือง พบว่า นักการเมืองที่มีอายุสมัยที่ต่างกันจะมีการรับรู้ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในประเด็นที่ว่า หนังสือพิมพ์ควรรายงานข่าวเฉพาะที่มีการอ้างอิงแหล่งข่าวที่ชัดเจนเท่านั้น นักการเมืองที่เป็น ส.ส.ตั้งแต่สมัยแรก จนถึง 2-3 สมัย จะเห็นด้วยกับประเด็นนี้อย่างยิ่ง (ค่าเฉลี่ย = 4.26 และ ค่าเฉลี่ย = 4.21 ตามลำดับ) แต่นักการเมืองที่เป็น ส.ส. 4-5 สมัย และ เป็น ส.ส.มากกว่า 5 สมัย จะค่อนข้างไม่เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย = 3.66 และ ค่าเฉลี่ย = 3.80 ตามลำดับ) ส่วนในประเด็นอื่น ๆ ปรากฏว่าไม่ว่าจะเป็นบทบาทด้านการเสนอข่าว บทบาทหนังสือพิมพ์ทั่วไป บทบาทในเรื่องสัมพันธภาพรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์ บทบาทเสรีภาพและความรับผิดชอบ และการนิยามข่าว ปรากฏว่านักการเมืองที่มีจำนวนสมัยต่างกันจะไม่มี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

มีข้อสังเกตว่า นักการเมืองที่เคยเป็น ส.ส. ไม่มากสมัยนัก จะเห็นด้วยกับการรายงานข่าวที่มีการอ้างอิงแหล่งข่าวที่ชัดเจนมากกว่านักการเมืองที่เคยเป็น ส.ส. มากสมัยกว่า ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักการเมืองอาวุโสต้องการพึ่งพานักข่าวเพื่อให้เผยแพร่ข่าวสารโดยเป็นแหล่งข่าวที่ไม่ได้ระบุชื่อ ดังนั้นจึงมักจะให้ข่าวโดยไม่ต้องการให้มีการอ้างอิงแหล่งข่าวที่ชัดเจน

ส่วนด้านอายุงานของนักข่าว. จากการทดสอบด้วยค่า F ของค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้ศึการหน้าทีของหนังสือพิมพ์ในกลุ่มนักข่าว พบว่า นักข่าวการเมืองที่มีอายุงานที่ต่างกันจะรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในประเด็นที่ว่า หนังสือพิมพ์

ปัจจุบันเห็นแก่ธุรกิจของตนเองมากกว่าความรับผิดชอบต่อสังคม ผลการทดสอบพบว่า นักช่าวที่มีอายุงาน 2-4 ปี จะค่อนข้างเห็นด้วยกับประเด็นนี้ โดยมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลางค่อนข้างสูง (ค่าเฉลี่ย = 3.25) แต่นักช่าวที่มีอายุงาน 6 เดือน-1 ปี (ค่าเฉลี่ย = 2.64) อายุงาน 5-7 ปี (ค่าเฉลี่ย = 2.63) อายุงาน 7-10 ปี (ค่าเฉลี่ย = 2.29) และมากกว่า 10 ปี (ค่าเฉลี่ย = 2.89) ค่อนข้างไม่เห็นด้วยกับประเด็นนี้ โดยมีค่าเฉลี่ยน้ำหนักเห็นด้วยในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ ส่วนในประเด็นอื่น ๆ ปรากฏว่าไม่ว่าจะเป็น บทบาทด้านการเสนอช่าว บทบาทหนังสือพิมพ์ทั่วไป บทบาทในเรื่องสัมพันธ์ภาพรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์ เสรีภาพและความรับผิดชอบต่อ และการนิยามช่าว ปรากฏว่านักช่าวที่มีอายุงานต่างกันจะไม่มี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปเป็นตาราง (ดังตารางที่ 16) ได้ดังนี้

ตารางที่ 16 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างจำนวนสมัยของ
นักการเมืองและอายุงานของนักข่าวกับการรับรู้

การรับรู้ต่อประเด็นต่าง ๆ	นักการเมือง (\bar{X})				F - Test	นักข่าว (\bar{X})					F - Test
	จำนวนสมัยที่เคยเป็น ส.ส.					อายุงาน					
	สมัยแรก	สมัย 2-3	สมัย 4-5	> 5 สมัย		6-1 ปี	2-4 ปี	5-7 ปี	7-10 ปี	> 10 ปี	
บทบาทด้านการเสนอข่าว											
1. ข่าวควรเน้นข้อเท็จจริงมากกว่าความคิดเห็นของแหล่งข่าว	4.39	4.23	4.49	4.47	0.902	3.43	4.00	3.96	4.14	3.94	1.184
2. หนังสือพิมพ์ควรรายงานข่าวเฉพาะที่มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงอย่างถี่ถ้วนแน่ชัดเสียก่อนเท่านั้น	4.32	4.28	3.94	4.47	1.746	3.86	4.09	3.85	4.29	3.89	0.475
3. หนังสือพิมพ์ควรรายงานข่าวเฉพาะที่มีการอ้างอิงแหล่งข่าวที่ชัดเจนเท่านั้น	4.26	4.21	3.66	3.80	2.790*	3.86	3.72	3.52	4.00	3.61	0.497
4. ข่าวที่นำเสนอไม่ควรมีความคิดเห็น (ของผู้สื่อข่าว) เจือปน	3.77	3.79	4.03	4.20	0.674	4.07	4.22	4.33	4.57	4.39	0.455
5. หนังสือพิมพ์ควรทำหน้าที่เป็นผู้อัปเดตข่าวสาร โดยปราศจากการอธิบายความ	3.32	3.54	3.54	3.53	0.204	2.71	3.59	3.07	3.29	3.78	2.162
6. หนังสือพิมพ์สามารถรายงานข่าวโดยปกปิดแหล่งข่าวหรืออ้างแหล่งข่าวโดยไม่ต้องระบุชื่อได้	3.29	3.33	3.31	3.60	0.260	3.86	3.78	4.07	4.43	3.89	1.085
บทบาทสัมพันธ์กับรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์											
7. หนังสือพิมพ์กับรัฐบาลต่างพึ่งพาซึ่งกันและกันทางข่าวสารในฐานะผู้สื่อข่าวกับแหล่งข่าว	3.68	3.90	4.11	3.80	1.807	4.00	3.84	3.56	3.86	3.67	1.069
8. หนังสือพิมพ์ควรร่วมมือกับรัฐบาลในการเผยแพร่ข่าวสารทางราชการ	3.68	3.82	3.86	4.00	0.601	3.93	3.69	3.44	3.57	3.44	1.213
9. หนังสือพิมพ์ควรให้การสนับสนุนนโยบายและการทำงานของรัฐบาล	3.26	3.00	3.34	3.20	0.663	3.00	2.94	3.04	3.43	2.94	0.371
10. การทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ที่เป็นอยู่ปัจจุบันค่อนข้างเป็นอุปสรรคต่อประสิทธิภาพในการทำงานของรัฐบาล	3.00	3.00	3.26	2.93	0.780	2.64	2.78	2.07	2.14	2.33	2.176
11. หนังสือพิมพ์ควรเป็นฝ่ายตรงข้ามหรือทำหน้าที่เหมือนฝ่ายค้านคอยตรวจสอบรัฐบาลอย่างใกล้ชิด	3.13	2.97	2.91	3.33	0.572	3.57	3.69	3.15	3.43	3.44	1.040

* P < .05

ตารางที่ 16 (ต่อ) การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างจำนวนสมัย
ของนักการเมืองและอายุงานของนักข่าวกับการรับรู้

การรับรู้ต่อประเด็นต่าง ๆ	นักการเมือง (\bar{X})				F - Test	นักข่าว (\bar{X})					F - Test	
	จำนวนสมัยที่เคยเป็น สส					อายุงาน						
	สมัยแรก	สมัย 2-3	สมัย 4-5	> 5 สมัย		6-1 ปี	2-4 ปี	5-7 ปี	7-10 ปี	> 10 ปี		
12. หนังสือพิมพ์ควรเป็นฝ่ายค้านตรวจสอบรัฐบาล	3.03	2.95	2.83	2.80	0.315	3.71	3.59	3.48	3.14	3.50	0.465	
เสรีภาพและควมรับผิดชอบ												
13. หนังสือพิมพ์ควรมีองค์กรที่ควบคุม กันเองอย่างได้ผล เช่น สภาการหนังสือพิมพ์	4.19	4.38	4.37	4.00	0.953	4.00	4.19	3.96	3.29	3.89	1.178	
14. เสรีภาพคือหัวใจของการทำหน้าที่สื่อมวลชน	4.26	4.23	4.06	4.53	1.306	4.29	4.44	4.30	4.57	4.22	0.445	
15. หนังสือพิมพ์ปัจจุบันเห็นแก่ธุรกิจของตนเองมากกว่าความรับผิดชอบต่อสังคม	3.87	3.72	3.74	3.80	0.173	2.64	3.25	2.63	2.29	2.89	2.813*	
16. หนังสือพิมพ์ไทยส่วนใหญ่มีเสรีภาพ แต่ไม่มีความรับผิดชอบต่อ	3.71	3.74	3.69	3.67	0.034	2.71	2.84	2.93	2.29	2.72	0.755	
17. หนังสือพิมพ์มักเสนอข่าวสร้างความเสียหายแก่นักการเมือง	3.23	3.36	3.46	3.67	0.998	2.36	2.44	2.26	2.00	2.28	0.476	
18. เจ้าหน้าที่ของรัฐมีสิทธิที่จะสั่งปิดหนังสือพิมพ์ที่ขาดความรับผิดชอบต่อ	3.06	3.10	3.31	3.27	0.336	2.86	2.97	3.00	2.57	2.33	0.901	
19. หนังสือพิมพ์ไทยส่วนใหญ่มีเสรีภาพและความรับผิดชอบต่อ	3.23	3.08	3.29	3.00	0.661	3.36	3.47	3.44	3.43	3.33	0.107	
20. นักข่าวเป็นอภิสิทธิ์ชน	2.74	2.79	2.91	2.73	0.138	2.21	2.09	1.81	1.57	1.72	1.012	
บทบาททั่วไป												
21. ข้าราชการการเมืองของหนังสือพิมพ์ปัจจุบันมีความเป็นกลางน้อย	3.87	3.79	3.89	3.67	0.331	3.36	3.13	3.07	3.00	2.94	0.478	
22. หนังสือพิมพ์ปัจจุบันมีบทบาทที่เหมาะสมแล้วในการส่งเสริมการเมืองในระบบประชาธิปไตยของไทย	3.26	3.33	3.31	3.09	0.250	3.79	3.81	3.56	3.57	3.56	0.482	
23. หนังสือพิมพ์ไม่จำเป็นต้องเป็นกลาง ในกรณีที่เห็นว่าฝ่ายนั้นผิดหรือทำไม่ถูกต้อง	2.87	3.44	3.17	3.27	0.956	3.07	2.88	2.93	2.71	3.28	0.416	

* P < .05

ตารางที่ 16 (ต่อ) การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างจำนวนสมัย
ของนักการเมืองและอายุงานของนักข่าวกับการรับรู้

การรับรู้ต่อประเด็นต่าง ๆ	นักการเมือง (X)				F - Test	นักข่าว (X)					F - Test
	จำนวนสมัยที่เคยเป็น ส.ส.					อายุงาน					
	สมัยแรก	สมัย 2-3	สมัย 4-5	> 5 สมัย		6-1 ปี	2-4 ปี	5-7 ปี	7-10 ปี	> 10 ปี	
24. หนังสือพิมพ์เป็นธุรกิจจึงต้องคำนึงถึง การขาย (การตลาด) ด้วย	2.97	2.85	3.09	2.93	0.284	3.29	3.25	3.15	3.43	3.50	0.439
การนิยามข่าว											
25. ข่าว ควรเป็นเรื่องราวของเหตุการณ์ที่ เกิดขึ้นโดยตัวมันเอง ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ยังไม่ เกิดขึ้น แต่นักข่าวไปจุดประเด็นขึ้นมาให้ เป็นข่าว	3.74	4.03	3.91	4.13	0.794	2.86	2.88	2.33	2.29	3.00	1.323
26. ผลการทำงานของรัฐบาล ควรเป็นข่าว มากกว่าการทะเลาะเบาะแว้งกันใน รัฐบาล	3.87	3.87	3.80	3.73	0.106	3.43	3.56	3.04	3.00	3.44	1.172
27. ข่าวควรเป็นเรื่องราวดี ๆ ที่สร้างสรรค์ พัฒนามากกว่าที่จะเป็นเรื่องราวในทาง ร้ายเกี่ยวกับความขัดแย้ง ความเสียหาย	3.29	3.46	3.40	3.20	0.246	3.00	2.75	2.04	2.14	2.78	3.404

ตำแหน่งทางการเมือง และ ลักษณะหน้าที่ของนักข่าว

ด้านตำแหน่งทางการเมือง จากการทดสอบด้วยค่า t ของค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้คติการหน้าที่หนังสือพิมพ์ในกลุ่มนักการเมือง พบว่า นักการเมืองที่เคยดำรงตำแหน่งทางการเมืองกับนักการเมืองที่ไม่เคยดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะมีการรับรู้ที่แตกต่างกันชัดเจนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในประเด็นที่ว่า หนังสือพิมพ์ควรรายงานข่าวเฉพาะที่มีการอ้างอิงแหล่งข่าวที่ชัดเจนเท่านั้น ผลการทดสอบ พบว่า นักการเมืองที่ไม่เคยดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะเห็นด้วยอย่างยิ่ง (ค่าเฉลี่ย = 4.30) แต่นักการเมืองที่เคยดำรงตำแหน่งจะเห็นด้วยระดับที่ต่ำกว่า (ค่าเฉลี่ย = 3.84)

ส่วนในประเด็นอื่น ๆ ปรากฏว่าไม่ว่าจะเป็นบทบาทด้านการเสนอข่าว บทบาทหนังสือพิมพ์ทั่วไป บทบาทในเรื่องสัมพันธภาพรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์ เสรีภาพและความรับผิดชอบ และการนิยามข่าว ปรากฏว่านักการเมืองที่เคยดำรงตำแหน่งและไม่เคยดำรงตำแหน่งจะไม่มี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนด้านลักษณะหน้าที่ของนักข่าวที่รับผิดชอบในสำนักพิมพ์และนอกสำนักพิมพ์ จากการทดสอบด้วยค่า t ของค่าเฉลี่ยระดับการรับรู้คติการหน้าที่หนังสือพิมพ์ในกลุ่มนักข่าวที่ประจำแหล่งข่าว(นอกสำนักพิมพ์) และนักข่าวประจำกองบรรณาธิการ (ในสำนักพิมพ์) พบว่า มีการรับรู้ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในประเด็นต่อไปนี้ คือ

บทบาทด้านการเสนอข่าว

1. หนังสือพิมพ์สามารถรายงานข่าวโดยปกปิดแหล่งข่าวหรืออ้างแหล่งข่าวโดยไม่ต้องระบุชื่อได้ ผลการทดสอบพบว่าทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .05 คือ นักข่าวที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำกองบรรณาธิการ (ในสำนักพิมพ์) เห็นด้วยอย่างยิ่ง (ค่าเฉลี่ย = 4.14) กับประเด็นนี้มากกว่านักข่าวที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำแหล่งข่าว (นอกสำนักพิมพ์) (ค่าเฉลี่ย = 3.73)

บทบาทในเรื่องสัมพันธภาพรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์

1. หนังสือพิมพ์ควรเป็นฝ่ายตรงข้ามหรือทำหน้าที่เหมือนฝ่ายค้านคอยตรวจสอบรัฐบาลอย่างใกล้ชิด ผลการทดสอบพบว่าทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ นักข่าวที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำแหล่งข่าว(นอกสำนักพิมพ์)เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย = 3.69) กับประเด็นนี้มากกว่านักข่าวที่ปฏิบัติหน้าที่ประจำกองบรรณาธิการ(ในสำนักพิมพ์) (ค่าเฉลี่ย = 3.24)

ส่วนในประเด็นอื่น ๆ ปรากฏว่าไม่ว่าจะเป็นบทบาทด้านการเสนอข่าว บทบาทหนังสือพิมพ์ทั่วไป บทบาทในเรื่องสัมพันธภาพรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์ เสรีภาพและความรับผิดชอบ และการนิยามข่าว ปรากฏว่านักข่าวที่มีลักษณะหน้าที่ต่างกันจะไม่มี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากข้อมูลดังกล่าวสรุปเป็นตาราง (ดังตารางที่ 17) ได้ดังนี้

ตารางที่ 17 การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างตำแหน่ง
ทางการเมืองและลักษณะหน้าที่ของนักข่าวกับการรับรู้

การรับรู้ต่อประเด็นต่าง ๆ	นักการเมือง (\bar{X})		T-TEST	นักข่าว (\bar{X})		T-TEST
	ตำแหน่งทางการเมือง			หน้าที่ของนักข่าว		
	เคย	ไม่เคย		นอก ส.พ.	ใน ส.พ.	
บทบาทด้านการเสนอข่าว						
1. ข่าวควรเน้นข้อเท็จจริงมากกว่าความคิดเห็นของแหล่งข่าว	4.42	4.30	0.932	3.90	3.92	-0.129
2. หนังสือพิมพ์ควรรายงานข่าวเฉพาะที่มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงอย่างถี่ถ้วนแน่ชัดเสียก่อนเท่านั้น	4.11	4.41	-1.818	3.96	3.98	-0.109
3. หนังสือพิมพ์ควรรายงานข่าวเฉพาะที่มีการอ้างอิงแหล่งข่าวที่ชัดเจนเท่านั้น	3.84	4.30	-2.380	3.77	3.60	0.852
4. ข่าวที่น่าเสนอไม่ควรมีความคิดเห็น (ของผู้สื่อข่าว) เจือปน	3.89	3.93	-0.165	4.33	4.24	0.494
5. หนังสือพิมพ์ควรทำหน้าที่เป็นผู้ถ่ายทอดข่าวสาร โดยปราศจากการอธิบายความ	3.46	3.52	-0.249	3.42	3.26	0.618
6. หนังสือพิมพ์สามารถรายงานข่าวโดยปกปิดแหล่งข่าวหรืออ้างแหล่งข่าวโดยไม่ต้องระบุชื่อได้	3.26	3.50	-1.113	3.73	4.14	-2.461*
บทบาทสัมพันธ์ภาพรัฐบาลกับหนังสือพิมพ์						
7. หนังสือพิมพ์กับรัฐบาลต่างพึ่งพาซึ่งกันและกันทางข่าวสารในฐานะผู้สื่อข่าวกับแหล่งข่าว	3.91	3.86	0.296	3.88	3.64	1.569
8. หนังสือพิมพ์ควรร่วมมือกับรัฐบาลในการเผยแพร่ข่าวสารทางราชการ	3.88	3.70	1.107	3.67	3.54	0.813
9. หนังสือพิมพ์ควรให้การสนับสนุนนโยบายและการทำงานของรัฐบาล	3.21	3.16	0.249	3.17	2.86	1.544
10. การทำหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ที่เป็นอยู่ปัจจุบันค่อนข้างเป็นอุปสรรคต่อประสิทธิภาพในการทำงานของรัฐบาล	3.09	3.02	0.443	2.54	2.34	0.972
11. หนังสือพิมพ์ควรเป็นฝ่ายตรงข้ามหรือทำหน้าที่เหมือนฝ่ายค้านคอยตรวจสอบรัฐบาลอย่างใกล้ชิด	2.95	3.20	-1.192	3.69	3.24	2.176*

* P < .05

ตารางที่ 17 (ต่อ) การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างตำแหน่ง
ทางการเมืองและลักษณะหน้าที่ของนักข่าวกับการรับรู้

การรับรู้ต่อประเด็นต่าง ๆ	นักการเมือง (X̄)		T-TEST	นักข่าว (X̄)		T-TEST
	ตำแหน่งทางการเมือง			หน้าที่ของนักข่าว		
	เคย	ไม่เคย		นอก ส.พ.	ใน ส.พ.	
12. หนังสือพิมพ์ควรเป็นฝ่ายค้านตรวจสอบ รัฐบาล	2.91	2.93	-0.128	3.56	3.50	0.322
เสรีภาพและความรับผิดชอบ						
13. หนังสือพิมพ์ควรมีองค์กรที่ควบคุม กัน เองอย่างได้ผล เช่น สภาการหนังสือพิมพ์	4.26	4.32	-0.336	4.00	3.96	0.192
14. เสรีภาพคือหัวใจของการทำหน้าที่สื่อ มวลชน	4.28	4.14	0.931	4.46	4.24	1.454
15. หนังสือพิมพ์ปัจจุบันเห็นแก่ธุรกิจของตน เองมากกว่าความรับผิดชอบต่อสังคม	3.87	3.61	1.365	2.90	2.82	0.397
16. หนังสือพิมพ์ไทยส่วนใหญ่มีเสรีภาพ แต่ ไม่มีความรับผิดชอบต่อ	3.70	3.73	-0.166	2.83	2.74	-0.505
17. หนังสือพิมพ์มักเสนอข่าวสร้างความเสีย หายแก่นักการเมือง	3.34	3.48	-0.835	2.29	2.34	-0.290
18. เจ้าหน้าที่ของรัฐมีสิทธิที่จะสั่งปิดหนังสือ พิมพ์ที่ขาดความรับผิดชอบต่อ	3.32	2.93	1.828	3.04	2.60	1.673
19. หนังสือพิมพ์ไทยส่วนใหญ่มีเสรีภาพและ ความรับผิดชอบต่อ	3.21	3.09	0.766	3.42	3.42	-0.021
20. นักข่าวเป็นอภิสิทธิ์ชน	2.78	2.86	-0.408	2.06	1.80	1.307
บทบาททั่วไป						
21. ข้าราชการการเมืองของหนังสือพิมพ์ ปัจจุบันมีความเป็นกลางน้อย	3.86	3.77	0.561	3.13	3.08	0.255
22. หนังสือพิมพ์ปัจจุบันมีบทบาทที่เหมาะสม แล้วในการส่งเสริมการเมืองในระบบ ประชาธิปไตยของไทย	3.30	3.23	0.399	3.71	3.64	0.387
23. หนังสือพิมพ์ไม่จำเป็นต้องเป็นกลาง ใน กรณีเห็นว่าฝ่ายนั้นผิดหรือไม่ถูก ต้อง	3.28	3.05	0.871	2.88	3.08	-0.814

ตารางที่ 17 (ต่อ) การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างตำแหน่ง
 ทางการเมืองและลักษณะหน้าที่ของนักข่าวกับการรับรู้

การรับรู้ต่อประเด็นต่าง ๆ	นักการเมือง (X)		T-TEST	นักข่าว (X)		T-TEST
	ตำแหน่งทางการเมือง			หน้าที่ของนักข่าว		
	เคย	ไม่เคย		นอก ส.พ.	ใน ส.พ.	
24. หนังสือพิมพ์เป็นธุรกิจจึงต้องคำนึงถึง การขาย (การตลาด) ด้วย	2.99	2.91	0.368	3.21	3.36	-0.815
การนิยามข่าว 25. ข่าว ควรเป็นเรื่องราวของเหตุการณ์ที่ เกิดขึ้นโดยตัวมันเอง ไม่ใช่เป็นสิ่งที่ยังไม่ เกิดขึ้น แต่นักข่าวไปจุดประเด็นขึ้นมาให้ เป็นข่าว	3.99	3.84	0.825	2.81	2.60	0.861
26. ผลการทำงานของรัฐบาล ควรเป็นข่าว มากกว่าการทะเลาะเบาะแว้งกันใน รัฐบาล	3.84	3.82	0.133	3.54	3.14	1.910
27. ข่าวควรเป็นเรื่องราวดี ๆ ที่สร้างสรรค์ พัฒนามากกว่าที่จะเป็นเรื่องราวในทาง ร้ายเกี่ยวกับความขัดแย้ง ความเสียหาย	3.37	3.36	0.022	2.73	2.38	1.682

สรุปผลการทดสอบ แสดงว่า ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ประสบการณ์ และ
 องค์การที่สังกัดมีส่วนเกี่ยวข้องกับ การรับรู้ของนักการเมืองกับนักข่าวต่อคติการหน้าที่ของ
 หนังสือพิมพ์ในประเด็นต่าง ๆ แตกต่างกัน ทั้งนี้ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล เช่น เพศ อายุ ระดับ
 การศึกษา และตำแหน่งหน้าที่ในการทำงานจะมีผลต่อการรับรู้คติการหน้าที่ของหนังสือพิมพ์
 น้อยมาก แต่ปัจจัยที่เกี่ยวกับประสบการณ์ หมายถึงจำนวนสมัยที่เคยเป็น ส.ส และอายุงาน
 ของนักข่าว และปัจจัยที่เกี่ยวกับองค์การที่สังกัด หมายถึงการการสังกัดพรรคการเมือง

เขตเลือกตั้งของนักการเมือง และการสังกัดฉบับ สายงานของนักข่าว จะมีผลต่อการรับรู้
คติการหน้าที่ของหนังสือพิมพ์ของนักการเมืองกับนักข่าวมากกว่าปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล

